

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 8. Septembar 2000. Broj 143. Godina III

Price \$1.50

PRED SAMIT MILENIJUMA SEDEF DOČEKAO PREDSJEDNIKA IZETBEGOVIĆA

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

U Hamtremiku (Hamtramck) svečano obilježen državni Praznik rada

Državni praznik Dan rada (Labor Day) obilježen je 4. septembra na američki način i u Hamtremiku. Veličanstvena, svečana i duga parada (povorka) u ranim popodnevnim satima krenula je glavnom ulicom Jos. Campan (Džozef Kamp) ispred Peoples State Bank (Državne banke). Parada je vjerodostojno simbolizirala SAD. Sačinjavale su je nacionalne grupe ljudi gotovo svih njihovih matičnih zemalja ili zemalja porijekla naše planete. Proslava ovog praznika se odvijala po utvrđenom programu. Svojom zanimljivom strukturom parada je

evocirala historijsko-hronološki redosljed događanja od početka naseljavanja ove prostrane zemlje ljudima sa svih kontinenata. Naravno, program je poštovao hijerarhijski redosljed predstavnika vlasti u paradi. Na čelu parade su kaskali polahko konji sa na sebi vještim jahačima. Za njima je vozio svoj službeni automobil sa zvijezdom na vratima, državni šerif. Poslije u paralelnim redovima trubački orkestar sastavljen od američke mladosti svirajući himnu SAD-a publika ih nagradila aplauzima. Najsvečaniji trenuci su bili kada je

u paradi prolazio raskošni i neobični automobil na čijem krovu se nalazio u cvijeću kip kraljice sa zlatnom krunom što simbolizira prošlost ove zemlje. Nju su slijedili veitezovi. Ubrzo su se pojavila i kaubojska kola kojima je upravljao čovjek u originalnoj kaubojskoj odjeći sa šeširom na glavi i mamuzama na nogama, baš kao u vestern filmu. Onda su počeli prolaziti i drugi predstavnici vlasti: kongresmen, senatori, zatim Michigan Supre Court, Major i drugi... Zanimljivi su bili u paradi i američki veterani sa sijedim vlasima koje su virile ispod vojničkih kapa. Slijedila su ih borbena vozila iz njihovog vremena. Odmah za njima motoristi su za nastupe muzičara svih nacionalnosti.

Četiri dana odjekivali su zvuci muzike i razlijevali se gradom. Bijeli, crni, žuti, crveni ljudi dolazili su četiri dana na ovo mjesto da se zabave, rasonode i opuste, da igraju i plešu. To je bio cijeli svijet zemaljske kugle u malom. Dolazili su obučeni u svoje raznobojne nacionalne nošnje. Posjetioci su mogli vidjeti atraktivne narodne nošnje svih

vrsta boja i nijansi krojeva i modela. Moglo bi se reći da je to bila i izložba svjetske nacionalne nošnje. Svi su se ujedinili u jednu povorku. Svi su sezabavljali na svoj način. Niko nikome nije smetao i niko nikoga nije mrko gledao, jer je ovo tolerantna zemlja, koju upravo te različitosti čine bogatijom i zanimljivijom.

Posjetioci su ipak, najviše voljeli muziku i pjesmu. Neumoljivi i neodoljivi muzički ritmovi izbijali su iz bubnjeva, gitara, harmonika, truba, saksafona... Budili su u ljudima latentna, zanjemjela i uspavana osjećanja i "tjerali" ih da igraju i plešu sa uzdignutim, iznad sebe rukama. Različiti ritmovi i nacionalni zvuci imali su moć da "zapale", zaljuljaju i zahuktaju masu starih i mladih. Igrali su i plesali neumorno. Neki posjetioci su se, međutim, i na drugi način opušali i zabavljali; posjedali bi na trotoare pa tu pili, jeli i pjevušili za svoju dušu.

Na licima posjetioca ocrtavalo se raspoloženje i bezbrižnost. Svuda se mogla vidjeti i dječija bezazlena lica. Dakle, svi su uživali.

B. ČULESKER

NAJAVA

Poštovani čitaoci,

Već od slijedećeg broja moći ćete čitati u nekoliko nastavaka slijedeće teme:

1. Bosanski jezik zvanično priznat na američkom nivou od 15. juna ove godine
2. Bosanski jezik zvanično priznat u državi Ilinoisu prije nekoliko godina
3. Intervju sa gospodinom Armandom Almendaresom, visokim činovnikom Ministarstva za obrazovanje Čikaga
4. Bosanski korpus tekstova na Univerzitetu u Oslu
5. Slavistička konferencija u Londonu, 8. do 9. septembra 2000. Pitanja vezana za srpski, hrvatski i bosanski jezik
6. Sociolingvistička razmatranja u svijetlu bosanskog-srpskog jezika
7. Program bosanskog jezika u Čikagu

Sve ove priloge pripremit će magistar južnoslovenskih jezika i literature gospoda Selena Seferović. Gospoda Selena je bila gost profesor na univerzitetu u Naningu u Kini, kao i predavač na univerzitetima u Genovi, Pragu i republikama bivše Jugoslavije, a učesnik je raznih konferencija i ovdje u Americi u Čikagu. Ona je u prilici da čitaocima SabaH-a pruži najnovije podatke zasnovane na naučnim činjenicama koje se mogu provjeriti na adresama i publikacijama koje bude navodila za oblast jezika i književnosti. U Čikagu radi u prosvjeti i na specijalnim projektima vezanim upravo za bosanski jezik i kulturu naše zemlje. Trenuto radi na istraživanju za doktorsku disertaciju pod radnim naslovom "Čikaški državni obrazovni sistem na dofakultetskom nivou"

MALI OGLAS

Help wantid - Full time

Traži se osoba sa iskustvom za održavanje zgrada na Menhetnu radi stalnog zaposlenja. Potrebno poznavanje molerskih, vodoinstalaterskih, stolarskih i eliektričarskih radova.

Za sve informacije poslati rezime na faks:

718 - 267 - 1257 ili se javiti redakciji

SabaH-a na tel: 267-1299.

MALI OGLAS

Potrebna žena za čuvanje djece od ponedjeljka do petka.

Zaiteresovane mogu nazvati na telefon: **516 938-5098.**

RAMIZA TANDIR SE ZAHVALJUJE SVIMA KOJI SU FINANCIJSKI POMOGLI U NJENOM LIJEČENJU A TO SU:

Porodica Elezović
Mešalić Šemsa i Džemo
Tešnjaković Ramiza i Alija
Nadžić Osman sa porodicom
Ibrišimović Enver sa porodicom
Sulejmanović Sabina
Glamočak Zijada i Ilijaz
Ibrišimović Samra
Kalić Mirsad
Delić Zamira i Admir
Sulejmanović Čamila i Sakib
Ribić Amira i Mevludin
Arzić Zumreta i Bećir
Imširević Zanida i Nusret
Ramić Ramiza i Zuhdija
Mešić Huso
Šanović Smilja i Meho
Romanić Halima i Salih
Muminović Suljo
Ramadanović Alija
Buljko Nermina i Admir
Mulaibrahimović Muhamed
Šahović Enes i Zijada
Tandir Asima i Nusret
Hasanović Azur
Ajkić Nedreta
Eminagić Rabija i Muhamed
Hadžović Kasim
Hadžović Asim
Hadžović Senad
Hasanović Zifa
Tatarević Admir i Suada
Bajramović Šejla
Muratović Mediha i Sanel
Pleh Safeta i Zijo
Jusufović Esad
Halilović Emina i Enes
Tandir Fanira i Nedžad
Šahović Samida i Nusret
Osmanović Fatka i Osman
Mešalić Fata i Dževad
Ljuca Jasna i Eldin
Bešić Muhamed
Tandir Eldina i Edo
Ljuca Jasmina i Zakir
Gušterović Idriz
Buljko Mirsada i Alija
Haza i Zahid Bijelić
Obračun izvršio: Said Muminović
Pare prikupio: Bećir Arzić

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws. This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or service of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper - New York - Publisher & Editor: Sukrija Dzidzovic * Publied by SabaH.Co

Technical Editor: Mirsada Dzidzovic * Sport Editor: Elvir Kolenovic * Advertisement: Ertana Kolenovic

Freelance writers: Rasid Nuhanovic (New York); Bedrudin Gusic (Boston, Ma); Izet Cerimagic (London, Canada); Ismet Herovic (Zenica, Bosnia); Elvedina Tucakovic (Boise, ID); Zijad Becirevic (Burlington, VT); Safeta Obhodjas (Germany); Osman Guzina (Alexandria, VA); Sead Numanovic (Sarajevo, Bosnia); Nihad Krupic (Vancouver, Canada); Almasa Hadzic (Tuzla, Bosnia) Hasan Maksumic (Chicago, IL), Mensur Bajric (Rochester, NY)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 30-05 43.Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 ili Fax:(718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.SabaH-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine

Delegacija BiH doputovala u New York SEDEF PRIREDIO SVEČANI DOČEK

Bosansko-hercegovačka delegacija je doputovala u New York u utorak naveče na Milenijski samit koji će trajati od šestog do osmog septembra a pod pokroviteljstvom generalnog sekretara UN-a Kofija Anana. Bh. delegaciju predovodi predsjedavajući Predsjedništva Alija Izetbegović. Za ovu priliku Folklorno društvo "Sedef" iz New York-a je priredilo svečani doček u hotelu u kojem je delegacija odsjela. Nekoliko djevojčica i dječaka ovog kulturno-umjetničkog društva obučeni u bosanske i plavsko-gusinske nošnje sa cvijećem su dočekali predsjednika Izetbegovića.

ALIJA IZETBEGOVIĆ I "SEDEF"

U delegaciji te noći su bili i ambasador BiH u Washingtonu, Igor Davidović i ambasador pri Ujedinjenim Narodima Muhamed Šaćirbegović.

Alija Izetbegović već u srijedu govorio na Milenijskom samitu

ZEMLJA I NAROD SU PREŽIVJELI

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović održao je govor na Milenijskom samitu Ujedinjenih naroda u Njujorku. Ističući značaj ovog impozantnog skupa, Izetbegović je dao podršku inicijativama koje su pokrenute.

- Potrebna nam je efikasna Organizacija Ujedinjenih narod, koja će s uspjehom transnacionalno vrijednosti i principe sadržane u Nacrtu deklaracije Milenijskog samita, a posebno slobodu, jednakost, solidarnost, toleranciju, nenasilje, poštivanje prirode i zajedničku odgovornost.
- Podržavamo i slobodu medija, borbu protiv transnacionalnog kriminala, programa pomoći i otpis duga najzaduženijim zemljama planete i napore da se do 2015. godine prepolovi broj onih čiji je prihod manji od jednog dolara dnevno i onih koji pate od gladi, kao i cilj da svi dječaci i djevojčice budu u mogućnosti da završe osnovno obrazovanje.
- rekao je predsjedavajući Predsjedništva BiH.
- Dok počinje novi milenij, u Bosni i Hercegovini se završava jedna beskrajno teška decenija u nenoj historiji. Prva polovica te decenije obilježena je borbom za nezavisnost, druga obnovom zemlje i njenih institucija nakon krvavog i razornog rata. Zemlja i narod su preživjeli, ali uz strašnu i

nepotrebnu cijenu - istakao je Izetbegović.

Budućnost Bosne i Hercegovine zavisi u najvećoj mjeri od tri faktora:

- 1) integracije Bosne i Hercegovine iznutra;
- 2) integracije Bosne i Hercegovine u evroatlantske institucije,
- 3) od regionalnog razvoja.

- Unutrašnja integracija je mukotran i spor proces, ali teče u pravom smjeru. Sretan sam što mogu potvrditi dobru volju običnih ljudi za pomirenje i kretanje naprijed. Problemi su u nedostatku dobre volje nekih domaćih političara. Kao posljedica toga, još mnogo naših izbjeglica čeka da se vrati svojim kućama i neki ostaci apartheida još su prisutni.

Mi koji smo potpisali Dejtonski mirovni sporazum uvijek smo ga razumjeli kao nesavršenog, ali i kao sporazum koji će dugoročno i postepeno uspostavljati Bosnu i Hercegovinu kao demokratsku i otvorenu članicu evropske porodice zemalja - rekao je Izetbegović.

Naša integracija u evroatlantske institucije, od vijeća Evrope do Partnerstva za mir i NATO-a, osigurava stabilnu budućnost ove regije. Ovaj integracijski proces je izvor naše nade. On daje podsticaj potrebnoj evoluciji i ohrabruje viziju zajedničke budućnosti naših

naroda. Ako ljudi osjećaju da nemaju budućnosti u Evropi bez granica, linije demokracije u našoj regiji postaju tvrde i pretvaraju se u faktor razdvajanja ljudi i naroda. Konačno, budućnost BiH zavisi i od regionalnog razvoja i obrnuto. Nedavni događaji u Hrvatskoj pokazali su kako se brzo stvari mogu mijenjati u pozitivnom pravcu. Željeli bismo da uskoro vidimo sličan pozitivan razvoj kod našeg istočnog susjeda.

U Crnoj Gori, demokratija i priznavanje grešaka u prošlosti napreduju jedno s drugim. Naš odnos održava novi osjećaj dobre volje i obostranog interesa.

Mi u Bosni i Hercegovini ponosni smo zbog doprinosa integriranih policijskih jedinica BiH u policijskim snagama Ujedinjenih naroda u Istočnom Timoru.

Kao raskršće civilizacija, kultura i religija - pravoslavnog kršćanstva, katoličanstva, judaizma i islama, mi možemo mnogo doprinijeti novom dijalogu i kulturi mira. Naš primjer govori šta treba i šta ne treba činiti. On je pozitivan i negativan nauk budućim generacijama - rekao je na kraju svog govora u Njujorku Alija Izetbegović.

Predsjedavajući Predsjedništva će imati niz službenih susreta na Milenijskom samitu Ujedinjenih naroda.

New York UJEDINJENE NACIJE

Američki predsjednik Bil Clinton kao prvi govornik na Milenijskom samitu pozvao je državnike da iskoriste priliku i osiguraju svjetski mir u 21 vijeku. U svojoj besjedi šef Bijele kuće je naglasio da države članice Ujedinjenih nacija moraju učiniti sve što mogu kako bi svjetska organizacija funkcionisala. Clinton je napomenuo da je danas manje ratova među državama nego u vrijeme osnivanja Ujedinjenih nacija prije 55 godina, ali je više sukoba unutar pojedinih zemalja. U tom smislu američki predsjednik je istakao da Ujedinjene nacije moraju postovati granice država ali takođe ne smiju oklijevati da se angažuju unutrašnjim ratovima kako bi se zaštitili civili.

NEW YORK Susret Đukanović Albright

Crnogorski predsjednik, Milo Đukanović, razgovarao je u okviru Milenijskog summita u New Yorku, s američkom državnom tajnicom, Madeleine Albright, koja je, kako su javili državni mediji u Podgorici, podržala politiku crnogorskog vodstva. Inače Crna Gora je na Samitu gost. Kako je najavljeno, Milo Đukanović će biti gost predsjednika SAD-a, Billa Clintona, na prijemu što ga priređuje za veći broj svjetskih državnika.

NEW YORK HRVATSKI PREDSJEDNIK ZATRAŽIO POMOĆ

Hrvatski predsjednik Stjepan Mesić, zatražio je pomoć međunarodne zajednice u prevladavanju posljedica rata, ističući kako je Hrvatska čvrsto opredjeljena za pridruživanje europskim gospodarskim i sigurnosnim integracijama, te za jačanje institucija civilnog društva i demokracije. Mesić se, obraćajući se šefovima država, vlada ili diplomacija, 188 zemalja članica svjetske organizacije, koji sudjeluju u radu Milenijskog zasjedanja Ujedinjenih naroda u New Yorku, založio za revitaliziranu organizaciju UN-a, koja će moći odgovoriti izazovima novog stoljeća.

theafan.com
web development

dizajniranje, programiranje, održavanje web stranica... po najpovoljnijim cijenama

banneri, animirana grafika, reklamni email-ovi

theafan.com, Inc.
35-38 11th St., Astoria, NY 11106
718.812.7689
www.theafan.com, afan@theafan.com

Vozite se i Vi Internet highway-om

SabaH
BHDanas
BATV
Bos. Lonac
informator
Canonicus
Photo Vision
Abudhapci
Karadjoz
Balegari
LittleChooChoo

InStyle
OXMOX
American Craft
USAVitamins
Ricki Show
Real Simple

SARAJEVO

KARADŽIĆ VIĐEN U
RESTORANU

Optuženik za ratne zločine. Radovan Karadžić, viđen je u jednom restoranu u sarajevskom predgrađu Lukavica, izvješćuju svjetske agencije, pozivajući se na list "Oslobođenje", koji pak citira neimenovane i kako navodi, pouzdane izvore bliske vlastima Republike Srpske. SFOR, kako se navodi, nema informacija o Karadžićevu pojavljivanju u javnosti, navodno prošle subote.

OHR – Parlament BiH –
Vijeće ministara - Pasoš

Ured visokog predstavnika razočaran je što je Predstavnički dom Skupštine BiH ponovno odgodio izjašnjavanje o zakonu o jedinstvenim putnim ispravama BiH, OHR smatra kako izgovor za daljnje odgađanje, zato što država nema svog grba, predstavlja taktiku odugovlačenja.

HAG

Glavna tužiteljica Haškog tribunala Carla del Ponte zatražila je da se formira anonimna specijalna trupa, koja bi potom trebala uhapsiti ratne zločince u Bosni i Hercegovini

Del Ponte je u intervjuu za hamburški list "Die Woche" izjavila kako specijalci ne mogu efektivno obavljati svoj posao u uniformama, te da je ona zbog toga NATO-u i dala prijedlog za formiranje jedne ovakve grupe. Ona je dodala da su u Bosni, pored Radovana Karadžića i Ratka Mladića, još na slobodi 24 osobe optužene za ratne zločine. Pored njih postoji još i veliki broj onih čija se imena nalaze na tajnim listama Haškog tribunala, dodala je Carla del Ponte.

O Jedinstvenom bh. pasošu, naglašavaju u OHR-u, složili su se i članovi Predsjedništva BiH u Njujorškoj deklaraciji a jedinstveni pasoš neophodan je i ukoliko se BiH namjerava pridružiti evropskim integracijama

Vijeće ministara BiH u četvrtak nije zauzelo stav o amandmanima na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama BiH, te će ovo pitanje ponovo razmatrati u utorak, 12. septembra, izjavio je nakon sjednice u Sarajevu predsjedavajući Vijeća ministara BiH Spasoje Tuševljak

BIČAKČIĆ - O
EKONOMSKIM
TOKOVIMA -
NEMA
KOLAPSA

Premijer FBiH i potpredsjednik Stranke demokratske akcije (SDA) Edhem Bičakčić ocjenjuje da su razvojni trendovi u Federaciji pozitivni, da državni prihodi rastu te da nema naznaka ekonomskog kolapsa u BiH, posebno ne u Federaciji.

Ove ocjene izrečene na pres-konferenciji SDA u Sarajevu, Bičakčić je ilustrirao rastom bruto društvenog proizvoda, ostvarenjem makroekonomske politike, rastom proizvodnje za 14 odsto, smanjenjem debalansa između izvoza i uvoza, pri čemu

izvoz raste iznad očekivanja.

Bičakčić je naveo kako se broj nezaposlenih ne povećava, a u pozitivne ekonomske trendove ubraja i 10.000 novih radnih mjesta u ovoj godini. Premijer naglašava i značajnu pomoć Vlade FBiH povratnicima u RS u iznosu od 20 miliona KM, povećanje isplaćenih plaća, pozitivne tokove u procesima privatizacije poduzeća i konsolidacije bankarskog sistema u Federaciji. U cilju poticaja povratka u RS, kazao je, federalna vlada će smanjiti plaće administraciji za devet procenata.

On je najavio da će naredne sedmice biti objavljen tender za prodaju najveće investicijske banke u Federaciji. U ovom mjesecu prve banke potpisat će ugovore sa Agencijom o osiguranju depozita. To će značiti osiguranje štednih uloga od svih rizika, uključujući i zaštitu u slučaju propasti banke.

U funkciji pomoći mladim pri zapošljavanju, Bičakčić je najavio cjelovit paket mjera. Kao poticaj poslodavcima predviđeno je jednogodišnje izmirenje poreza i doprinosa iz sredstava federalne i kantonalnih vlada za novozaposlene radnike koji prvi put dobijaju posao.

D. ČOVIĆ NAJAVIO
OPSEŽNU AKCIJU
UKIDANJA "CRNOG
TRŽIŠTA"

U narednih nekoliko dana na području Federacije BiH (FBiH) nadležne institucije počće opsežnu i detaljnu akciju kontrole tržišta, što je dio Plana mjera i aktivnosti za borbu protiv "crnog tržišta", koji je danas utvrdila Vlada FBiH.

Dopremijer i ministar finansija FBiH Dragan Čović novinarima je nakon sjednice Vlade u Sarajevu izjavio da će finansijska i poreska policija, te tržišna inspekcija i druge nadležne institucije u narednom periodu nastojati da sa tržišta "prikupе svu nelegalno plasiranu robu".

"Nije nam cilj nikoga hapsiti, nego uvesti red na tržište i tako osigurati kvalitetnije punjenje proračuna", kazao je Čović na konferenciji za novinare.

Čović je dodao da bi plan operativnih mjera za borbu protiv "crnog tržišta", koji je Vlada danas usvojila, "vrlo brzo morao dati rezultate".

Federalni ministar finansija nije želio saopštiti da li će predstojeće akcije poreske i finansijske policije obuhvatiti i najveće crno tržište u FBiH, tržnicu "Arizona" kod Brčkog, na granici dva bh. entiteta.

PODGORICA

Crnogorska vlada, na sjednici u Podgorici, podržala je inicijativu da se na Prevlaci izgradi turistički kompleks, uz finansijsku pomoć iz inozemstva. Priopćeno je da je premijer, Filip Vujanović, izvijestio vladu o nedavnim razgovorima u Cavtatu sa hrvatskim predsjednikom, Stjepanom Mesićem, kad je i spomenuta ideja o zajedničkom turističkom projektu.

Enotrade, Inc.

1332 E. Lake Ave

Glenview, IL 60025

Tel.: (847) 657-8434

Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings
for the following positions:

Experienced truck drivers (local, regional, and long distance
with "hazmat" endorsement

Experienced owner/operator drivers with "hazmat"
endorsement

Dispatcher (must speak English and Bosnian) - former truck
driver is a plus Experienced sales people (Chicago/Illinois,
California, Georgia, and Texas area)

Truck mechanics

VELIČANSTVENI ŠARENI VAŠAR U HAMTRAMCK-u

Naše folklorne grupe osvajale publiku

Četiri topla dana Hamtramick je bio raspjevani grad. U vremenu od 1. do 4. septembra ove godine a u povodu Dana rada, održan je vašar u ovom gradu. Na velikom prostoru glavne ravne i široke ulice Jos. Campan od Nacional City banke do bolnice u ulici Carpenter, bilo je podignuto više montažnih i provizornih objekata za različite namjene: prodaju gotovo svih vrsta artikala među kojima su dominirali tekstil, suveniri, nakiti i drugi, zatim objekti za prodaju pića i prehrambenih artikala. Na trotoarima su bili poredani dućani jedan pored drugog sa šarenim reklamama. A iz različitih vrsta roštilja, također postavljenih na trotoarima, širio se ulicom miris nacionalnih specijaliteta. Na posebnom dijelu ulice montirani su različiti šareni i raskošni lingišpiri. I mlade i starije osobe sjedale u posebne zštićene stolice i kaveze lingišpira strave i užasa zatim egzibicionih i vertikalnih lingišpira u obliku gitare na klačenje i letjeli visoko kroz zrak. Iz mrtve tačke vertikalnih lingišpira letači su imali

pnaroramičan pogled na grad. Naravno najmlađi posjetioci letjeli su na malim lingišpirima običnim stolicama i stolicama u obliku raznih životinja. Interesantno je iblo i kod objekata za zabavne igre. Dominirale su igre sa loptom: ubacivanje lopte u koš, obaranje udarom lopte čovjeka u kavezu u bazenčić sa vodom, ubacivanje lopte za dobivanje raznih poklona. Naročito su publiku oduševile nacionalne grupe ljudi koje su prolazile po taktu muzičkih ritmova matične zemlje obučeni u svoju narodnu nošnju. Svojom živopisnošću i raskošnošću boja i nijansi posebno su se isticale poljska, bošnjačka, indijska, indijanska i mnoge druge. U dugoj paradi pojavila se pred gledaocima i BOSNIAN FOLKLORE GROUP ispred koje se polahko kretao luksuzni automobil ukrašen velikim ljiljanom na svom prednjem dijelu. Mlade djevojke i momci, djevojčice i dječaci su ponosno prolazili obučeni u svoju bošnjačku raznobojnu narodnu nošnju. Djevojke su bile u svilenim dimijama i

lijepim šamijama a na čelu nisku dukata. Izgledale su kao kraljice. Vjerodostojno su prezentovale svoju BiH. Išli su polahko i povremeno igrali po ritmu bosanskohercegovačke muzike koja je dopirala iz radio kasetofona učvršćenog na krovu automobila. Na septembarskom suncu, boje fesova, šamija i dimija prelijevale su se u više fantastičnih nijansi a njihova lijepa lica bila su nasmijana. Plijenili su pažnju publike te su dobijali snažne aplauze. Hiljade gledalaca, poredani na trotoarima ulice propratili su paradu sa gromoglasnim aplauzima. Eto, ovo je Amerika istkana od različitosti ove planete ali te sve različitosti ona je velikodušno usvojila kao svoje vlastito. Mi, Bosanci i Hercegovni smo u njoj novi narod koji joj je podario svoju kulturu svoje običaje svoj mentalitet i svoj merhamet, sabur i ovo društvo još više oplemenio. Amerika ostaje izazov i za druge narode koji žele da kroče na njeno tlo. Muzički repertoar je bio veoma bogat. Ali za naše sunarodnjake je bilo najinteresantnije i

najuzbudljivije nastup folklornih grupa iz New Yorka i Hamtramcka. Odjeknuli su i razlijevali se gradom umitni zvuci harmonike, igrali su naša kola: Alaturko, Karadoz, Mahalske igre... Tresle su se svilene, bijele zelene, roza dimije, spadale šamije s glava, noge mladelake udarale po asfaltu. Zahuktala se i zaljuljala bosanskohercegovačka i sandžačka mladost. Igrao je Samir iz Zenice, igrala je Arijana iz Sarajeva, igrala je Ema iz Rogatice, igrala je Belma iz Bijelog Polja. Igrale su djevojčice iz Tuzle, Mostara a njihovi rumeni obrazi samo što nisu procvjetali u buket crvenih ruža. A naši sunarodnjaci su se probijli kroz redove da što bolje vide našu grupu i da ih želja mine. Vodiči folklornih grupa Aza, Samir, Rasim ozarenih lica od sreće i septembrskog toplog sunca, su gledali svoje igrače i igračice i zadovoljno se smiješili. Oni zaista zalsužuju tople čestitke za svoj rad, za njegovanje naše tradicije i običaja i što ove vrijednosti čuvaju od zaborava.

B. ČULESKER

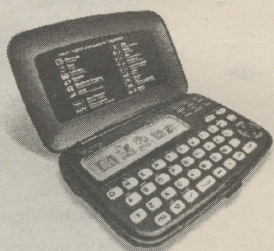
Jadranko Prlić istupio je iz HDZ

"Osnovni razlozi za tu moju odluku su događanja na Sveučilištu u Mostaru, koja su pokazala da se HDZ nije u stanju transformirati i demokratizirati, već da, nasuprot tome, iz političkog arsenala izvlači metode i ciljeve djelovanja za koje se vjerovalo da pripadaju povijesti još od prije pet desetljeća", kazao je Prlić. On je danas, tokom sjednice Zastupničkog doma Parlamenta BiH u Sarajevu, kazao novinarima da se ne namjerava priključiti nijednoj drugoj stranci, jer odluku o istupanju iz HDZ BiH "nije donio zato što je kalkulirao ili imao neku drugu varijantu", ali je najavio da će svoj politički angažman nastaviti, vjerovatno, tako što će "podstaci formiranje neke alternative, možda čak i do sljedećih izbora". Prlić je dodao da očekuje poboljšanje svog statusa u Vijeću ministara BiH, nakon odluke o istupanju iz HDZ.

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAKO

www.BiHtravel.com

sa našim najnovijim modelom

Language Teacher® ESC2000

Language Teacher® ESC2000

ENGLJSKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLJSKI

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiom, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

Language Teacher® ESC600T

ENGLJSKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od 128K

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLJSKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema
- TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi
- Više od 200 popularnih idiom • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat
- Budilnik • Digitron

NAJBOLJI DO SADA !

GOVORI!

prevedi u sekundama

FREE CD

BiH Travel c/o Amir Hotic

4622 Morganford rd.

Saint Louis MO 63116

Tel. : 314-351-6200

Fax.: 360-351-0273

Povjerenje ili nepovjerenje Vladi RS? ZASJEDALA NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE

Premijer Dodik rekao da NSRS može glasati samo o nepovjerenju, a ne o povjerenju Vladi RS.

Na početku redovne sjednice Narodne skupštine Republike Srpske u srijedu u Banjoj Luci, Vlada ovog entiteta povukla je sa dnevnog reda nekoliko zakona. Radi se o prijedlozima zakona o javnom informiranju, RTVRS, prodaji nekretnina, te prijedlozima odluka o utvrđivanju stepena razvijenosti općina u RS i imenovanju upravnog i nadzornog odbora Fonda stanovanja RS.

Početak sjednice, koja je inače obilovala pauzama u radu, kasnio je više od dva sata, a do kasnih poslijepodnevni sati nije bio utvrđen ni dnevni red ovog zasjedanja. Poslanici SDS-a zatražili su da na dnevni red uđe zahtjev 26 poslanika SDS-a i SRS-a o glasanju o povjerenju Vladi RS.

Nakon toga uslijedile su rasprave o ustavnosti ovakvog zahtjeva i o njegovoj formulaciji. Premijer RS Milorad Dodik rekao je da NSRS

može glasati samo o nepovjerenju, a ne o povjerenju Vladi RS.

- Mi ne bježimo od toga. Vi izglasajte nepovjerenje, nema nikakvih problema, a ja ću odlučiti šta ću. Prema Zakonu o Vladi RS ne možete glasati o povjerenju - rekao je Dodik.

Raspravu je prekinuo predsjednik NSRS Petar Đokić i dao pauzu tokom koje je je zasjedala Ustavna komisija NSRS kako bi se našla ustavna formulacija za ovo pitanje. Pauza je produžena zbog komemoracije poslaniku SRS-a Marku Spajiću, koji je preminuo u Trebinju.

Treba spomenuti i to da je poslanik SDP-a Zekerijah Osmić zatražio da se od naredne sjednice NSRS u skupštinsku salu, pored zastave RS stavi i zastava BiH. Hasan Bećirević zatražio je da NSRS donese zaključak kojim se svim naseljenim mjestima u RS vraćaju prijeratni nazivi, javlja "Dnevni avaz".

POLICIJA UHAPSILA DVOJICU OSUMNJIČENIH ZA RATNI ZLOČIN U AHMIĆIMA

Zadarska policija uhapsila je u ponedjeljak i utorak dvojicu osumnjičenika za ratni zločin u Ahmićima, u srednjoj Bosni

U ponedjeljak, 4. septembra, u večernjim satima uhapšen je Tomislav Vlajić, rođen 1965. godine u Busovači, koji se u Zadru krio pod lažnim imenom, a u utorak, 5. septembra, u popodnevni satima uhapšen je Ante Slišković, rođen 1950. u Busovači, koji se također krio pod lažnim imenom. Obojica su državljani RH i uhapšeni su na području PU zadarske, a o tome je na današnjoj konferenciji za novinare u Zadru pročitano saopćenje MUP-a RH u kojem se navode puna imena i prva slova prezimena.

Nakon hapšenja, Slišković i Vlajić privedeni su danas istražnom sucu zbog osnovane sumnje da su počinili kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva i kazneno djelo krivotvorenja isprava.

Saopćenje MUP-a o tim

hapšenjima pročitao je danas na konferenciji za novinare u PU zadarskoj donatačnik Odsjeka za analitiku i informiranje PU zadarske Emil Bilić. Nakon čitanja saopćenja novinarima nije bila dopuštena mogućnost postavljanja pitanja.

U istom saopćenju navodi se da su zbog sumnje da su počinili ista kaznena djela podnesene kaznene prijave protiv još dvojice osumnjičenika koji se nalaze u bijegu. To su Pasko Ljubčić, rođen 1965. godine u Busovači, i Vlado Cosić, rođen 1962. godine u Busovači. Njih se dvojica kriju također pod lažnim imenima.

Operativno-kriminalistička obrada slučaja Ahmići i dalje se nastavlja: traga se za još dvojicom osumnjičenika koji su u bijegu. Ne isključuje se mogućnost njihove predaje kako bi pred hrvatskim pravosuđnim tijelima odgovorili na navode iz kaznene prijave u kojoj

se sumnjiče za ratni zločin. U saopćenju se još navodi da MUP, kao što je poznato, već dulje vrijeme provodi operativnu i kriminalističku obradu oko slučaja Ahmići, gdje je 16. aprila 1993. ubijeno 116 civila te razoren velik broj civilnih objekata.

U istragu su uključeni svi sektori MUP-a i više policijskih uprava. Rad djelatnika MUP-a, stoji u saopćenju, svakodnevno je bio otežan pojedincima iz državnih tijela koji su, kontaktirajući s osumnjičenicima, pomagali u njihovu skrivanju i bijegu.

Posljednjih desetak dana istraga je ušla u završnu fazu. Na osnovi prikupljenih operativnih spoznaja počelo se s hapšenjem osumnjičenih za ratni zločin u Ahmićima, te su u ponedjeljak i utorak uhapšeni Vlajić i Slišković.

SEPTEMBAR 10 2000 U 8,00pm

KONCERT HALIDA BEŠLIĆA

RAMALAH AMERICA CLUB
3130 PARENTAL HOME ROAD
JACKSONVILLE, FLORIDA 32216

PROVEDITE UGODNO VEČE U DRUŠTVU
HALIDA BEŠLIĆA, FADILA TOSKIĆA I
SAMIRA KADIRIĆA U ORGANIZACIJI

SPONZORI:

- A&J CAFE, JAX
- MINKA'S GRILL, JAX
- ENES AUTO REPAIR, JAX
- KASTEL, JAX
- BOSNIA AID, FT. LAUDERDALE
- LUNA'S PIZZA, ORLANDO
- BOSNA TRAVELL, NEW YORK
- BOSNA MARKET 1&2, ATLANTA
- BOSNA INN, ATLANTA

BOSANSKO -
KULTURNOG
CENTRA,
JACKSONVILLE.

Trideset treći nastavak SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Tu noć skoro da nisam spavao. Kod kuće sam našao sačuvane sve novine o suđenju. Aziza, otac i majka su to sačuvali i odmah sam se dao na čitanje, a i slušao sam. Moja sestra Almasa uspjela se provući dva puta u sudnicu. Davane su specijalne propusnice i organizator suđenja, a ko drugi nego komunisti, želili su da imaju "svoje ljude" u sudnici. Po opisu iz novina, po kazivanju prisutnih bili su to mahom mladi ljudi i žene, koje suđenje nije interesiralo, ali im je to bio partijski zadatak da daju potporu tužiocu Enveru Kržiću a zbune optužene. Po onom što sam čuo i pročitao nastup tužioca, čitanje optuženih i svaka njegova intervencija u toku suđenja dočekane su s aplauzom, a govori advokata i njihove primjedbe dočekane su s protestnom bukom. A kažu da je nastao delirijum oduševljenja kada su čitane smrtne presude. Atmosfera koju su komunisti stvorili u sudnici, slika je njihove vlasti, karaktera onih koji su u tome učestvovali. Ne bih bio protivnik da neko ima svoje mišljenje u prilog presuda, suđenja, pa i formulacija optužnica, ali atmosfera koja je stvorena u sudnici koja je podržavana napisima u štampi i izvještajima sa suđenja, je dokaz da sud nije bio neovisan, da štampa nije informisala o suđenju, nego bila navijač, stvarala atmosferu navijanja. Onda kada treba biti pravedan, odmjeran, neovisan, dati objektivnu izvještaj.

Vrlo često čitam, imam poseban interes o tome što su komunisti radili jedni drugima a u povodu Rezolucije Informbiroa. Čitajući o tome dobijem dublji spoznaj o tim ljudima, bolje reći o tom režimu, ljudima koje je izgradio i dao im neograničenu vlast svijeta. Slušao sam što su mi roditelji i Aziza govorili. Rekli su mi o komentarima poznatih, naših prijatelja, komšija, članova partije i njihovih sljedbenika, a i reakciji rodbine, roditelja, braće i sestra onih koji su bili suđeni, i onih koji su bili zatvoreni i čekali na suđenje. Briga, strah, nevjerica u ono što se dešava bila je prisutna, pomanjkanje odgovora što da se učini, je li to baš tako kako novine pišu a što se i na političkim sastancima govori. Slijedeći dan ja sam ostao kod kuće. Nikud nisam izlazio a niko nam kući nije dolazio. Imali smo reputaciju te su se ljudi vjerovatno bojali pokazati prijateljstvo, jer bi se moglo shvatiti kao solidarnost s onim što se smatralo da su naša gledanja. Otac mi je rekao da ga je nekoliko poznanika i prijatelja upitalo: "Gdje ti je sin?". Toj atmosferi je posebno doprinijelo hapšenje izgon iz partije, uklanjanje s položaja onih koji su

se izjasnili za Rezoluciju, mada se još nije znalo a ni naslućivalo kroz kakvu brutalnu istragu i zatvor prolaze "informaši". Mnogima je dobro došlo suđenje Mladim Muslimanima, jer na njih se moglo vikati, kamenje bacati, a mislilo se ne diraj informaše, Rusi (sinonim za Sovjete) su pred vratima. Ubrzo je došlo još jedno iznenađenje, nova sramota. Sabor Islamske vjerske zajednice u Bosni i Hercegovini na svom zasjedanju od 14. avgusta 1949. godine u Sarajevu donio je posebnu Rezoluciju o djelovanju organizacije Mladih Muslimana. To nije ograda od Mladih Muslimana, to je puno usvajanje stavova UDBE, tužioca, Partije i suda. Istina je to da Saboru Islamske vjerske zajednice u kojem sjede partijci, a znalo se da partija traži da se raščisti s vjerskim uvjerenjem, to jest da se odbali vjerska pripadnost, to jest da se na vjeruje. S razlogom se čovjek pita: po kojim moralnim mjerilima članovi i funkcioneri partije su se uvukli u organe Islamske vjerske zajednice, kako u Sabor BiH, tako i u Sabore u Srbiji, Makedoniji i Crnoj gori. Predsjednik Sabora IVZ BiH bio je Naim Čejvan iz Banja Luke, ali su u njemu bili još Fazlija Alikadić i pukovnik Hamdija Omanović obadva s dugim partijskim stažom i dr. Zaim Šarac ministar pošta u Vladi FNRJ. Još gore je bilo u Makedoniji gdje je predsjednik Sabora bio Kemal Sejfula visoki partijski funkcioner kao i sudija Vrhovnog suda Makedonije Osman Miftan, dok u Saboru za Srbiju sa sjedištem u Prištini u kome su bili Mehmed Hodža ministar u Vladi Srbije, Hafzi Sulejman javni tužilac u Prištini te Edib Hasnagić partijski istoričar. Ovi primjeri govore da se rad IVZ nije samo kontrolisao izvana nego i iznutra. Ovdje nije bilo odvajanje vjere i države nego kontroliranje vjere po državi, po partiji. Počeo sam da izlazim, ali nastojao sam da se ne namećem ljudima. Primijetio sam da me ljudi izbjegavaju, ili samo diskretno pozdravljaju. Partija je uspjela. Stvorena je atmosfera straha. Osjećao sam se komotno na fakultetu, jer se znalo da sam bio na radnoj akciji. Išao sam da prijavim ispit iz biologije, jer sam već ranije položio ispite iz fizike i kemije. Primijetio sam da u studentskoj službi nema Nusreta Siljka. Pretpostavljam sam, nisam pitao da je i on zatvoren. Sreo sam se sa Ismetom Kasumagićem i dosta ispričao i to mi je upotpunilo sliku što se sve dogodilo. Redovno sam čitao novine i vidjeo da glasila komunističke partije napadaju Jugo-partiju i radi suđenja Mladim Muslimanima, kao dokaz terora koji vlada u Titovoj Jugoslaviji, dok Jugo štampa nas je stavljala sa ustašama, četnicima, fašistima

i proglasila Handžar diviziju našu tvorevinu. Izmišljotine, laži i neozbiljnost i u laganju. Mladi Muslimani nastali su kao organizacija muslimanski orijentirane omladine, bez utjecaja iz muslimankih zemalja, a i bez utjecaja naših starijih, bilo da se radi o političarima ili Ilmiji to jest, vjerskoj inteligenciji. Mladići, muslimani želili su da se organiziraju da nešto korisno rade. To su bile grupe od Očaktonum ulice pa do Sumbuluše i tako je nastalo društvo kojem su dali ime "Naprednjaci" Hajrudin Hadžagić sa Sumbuluše izabran je za predsjednika a Salem Bravo koji je stanovao u tadašnjoj ulici Kulina Bana, koja vodi od Očaktonumine ulice do Sumbuluše. Od Hadži Šabanovića ulice Salem je išao u G.H. Medresu. U toj grupi bili su Tarik Muftić, Nedžib Spaho, Jakub Babić, Refik Šećibović, Mislilić i drugi. Po ideološkim stremljenima tu je bilo i onih koji su bili pod utjecajem Partije kao Refik Šećibović koji je kao borac od 1941. u partizanima poginuo početkom 1944. u činu majora. Hamdo Mislilić je bio u Jasenovcu, bio je predsjednik Socijalističkog Saveza grada Sarajeva, član Gradskog komiteta partije i kao takav se izjasnio za Rezoluciju. Tu je bio i Alija Nuhbegović koji i danas radi kao novinar u Sarajevu, a intervjuisao me je 1962. za Radio Sarajevo o nuklearnoj energiji, jer sam u to vrijeme radio u Centru za zaštitu od nuklearnih zračenja.

ISPRAVKA

U broju 141 SabaH-a, u tekstu dr.

Nedžiba Šaćirbey-a potkrala se greška u imenima i prezimenima nekih koje je doktor spominjao.

Pisalo je: Asim (Aco) Matić a treba da piše Asim (Aco) Hotić, Božo Trninić a treba da piše Boro Trninić Molvan Đilas a treba da piše Milovan Đilas Izvinjavamo se čitaocima i doktoru.

Tu grupu sam sreo prvi puta u avgustu 1939. godine pred Hitlerov napad na Poljsku. S njima me upoznao Salahudin Kulenović, kasnije ljekar internista a na prvi sastanak odveo Hajrudin Hadžagić. Ubrzo su oni odlučili da promijene ime Naprednjaci i da se zovu Musa Čazim Čatić. Za predsjednika je izabran Jakub Babić. U toj potrazi za radnim sadržajem pa ako se hoće reći i ideološkom bazom došlo je do osnivanja Mladih Muslimana. Osnivačka skupština je održana 26. marta 1941. godine u prostorijama muslimanskog društva Trezvenost, koje je imalo svoje prostorije na Obali, 100 - 200 metara niže Careve džamije u istom prostoru gdje se prije toga nalazila gostionica "Tri šešira". Skupštini je bio prisutan i predstavnik Policijske uprave grada Sarajeva, kojoj su ranije dostavljena pravila a koja skupština treba da usvoji. Pravila su bila kratka, formalna, a kao cilj organizacije naznačeno je odgajanje omladine u vjerskom i nacionalnom duhu. Vjersko je značilo u duhu islama a nacionalno lojalnost državi Kraljevini Jugoslaviji, a što je bio uvjet da se pravila od policije odobre i na osnovu njih organizacija registrira. Skupština je održana, pravila usvojena i uprava izabrana. Po prvi puta organizacija je dobila svoju fizionomiju. Ja nisam prisustvovao Skupštini niti o njoj bilo šta znao. Ali kad sam ušao u organizaciju onda sam nastojao da o njoj, njenim počecima i drugom što više saznam.

Dan prije osnivačke skupštine, a to je slučajno, u Beču, u dvorcu Belvedere Kraljevina Jugoslavija je pristupila Trojnom Paktu (Njemačka, Italija i Japan). Pristup su potpisali tadašnji predsjednik kraljevke vlade Dragiša Cvetković koji je istovremeno bio i ministar unutrašnjih poslova i Aleksandar Cincar - Marković ministar i inostranih poslova (ili dela kako je beogradska štampa pisala). To je obavljeno 25. marta 1941. godine a nakon pritiska na Jugoslaviju. Sve susjedne države: Bugarska, Rumunija, Mađarska bile su već u Trojnom paktu, dok je Austrija bila dio Njemačke, Albanija već od aprila bila je pod Italijom a Grčka se branila od Musolinijeva napada već od oktobra 1940. godine. Cvetković i Cincar - Marković su se vratili u Beograd a vojska je 27. marta 1941. godine izvršila državni udar, zbacila Cvetkovićevu vladu i namjesništvo na čelu s knezom Pavlom, proglasivši prijestolonasljednika Petra, kraljem Petrom II a armijskog generala Dušana Simovića predsjednikom vlade. U tom vrtlogu nije bilo vremena da policijska uprava prihvati i potvrdi

pravila organizacije a ubrzo je došlo do Hitlerova napada, okupacije i proglašenja Nezavisne Države Hrvatske, te je "nestalo" Policijske uprave i nastala je župska redarstvena oblast koja je sve preuzela od policije.

U vrijeme Osnivačke skupštine Mladih Muslimana Tarik Muftić je bio student Prve godine na Šumarskom fakultetu u Sarajevu, Prvom fakultetu u Sarajevu koji je započeo s radom školske 1940. 1941. godine a da studenti nisu završili ni prvu godinu. U to vrijeme Esad Karadžović je bio student druge godine na Medicinskom fakultetu u Beogradu a Emin Grana i Husref Bašagić su bili na drugoj godini tehnike u Beogradu. Do septembra 1941. godine ustaška vlast nije odobrila registraciju orgnaizacije. Prvi put po dolasku ustaške vlasti Tarik se obratio župskoj redarstvenoj oblasti u junu i dobio je odgovor da treba pričekati. Koliko je puta ištao do svog odlaska na studij medicine nsima ne zna i kad aje otišao u Zagreb ostavio je u zadatak Aliji Izetbegoviću da on traži registraciju a na osnovu prailva koje je župska redarstvena oblast nasljedila od Policijske uprav.e konačno početkom 1942. godine Župsko redarstvena oblast je usmeno stavila do znanja da se neće odobriti rad organizacije jer, nepotrebno je imati drugu organizaciju kada već postoji ustaška mladež. Nije im smetalo da je Križarsko bratstvo radilo. Njima nisu zabranili rad, jer su oni registrirani kao organizacija ranije, a nama ustaše nisu dozvolile rad. Mi smo se sastajali po kućama, što je bilo opasno u te ratne dane. Sticajem okolnosti došli smo u kontakt s Hadži Mehmed ef. Handžićem predsjednikom El Hidaje udruženjem Ilmije. Neki od nas su učili arapski uz njegovu pomoć i on je ponudio da mi postanemo omladinska sekcija El Hidaje shodno njihovim pravilima. On je obećao nama punu slobodu rada, korištenje prostorija El Hidaje u dvorištu G. H. džamije, finansijska pomoć za nabavku knjiga i mi smo to prihvatili, mada nam je smetalo da nas mogu smatrati klerikalnom organizacijom. Sve do jula 1942. godine mi smo bili omladinska sekcija a da nije bilo ništa zvanično upisano. U julu H. Mehmed ef. je ponudio da se popiše jedan dogovor. To je bilo kratko napisano, na dvije trećine stranice otkucano sa proredom. U ime El Hidaje je to potpisao Handžić i Ksim ef. Dobraća a od nas Tarik Muftić i Husrev Begić. Alija i ja smo bili usputni posmatrači a u uredu su od El Hidaje bili prisutni Mehmed Mujezinović i Hafiz Mehmed Traljić. Na ovaj način smo izbjegli zabranu djelovanja od ustaških vlasti.

Intervju sa mr. Ibrom Popićem, višim asistentom na Ekonomskom fakultetu u Mostaru

MOSTAR JE MALI GRAD SA DVA UNIVERZITETA

Evropska zajednica ulaže određene napore da se nastavni programi Mostarskog Univerziteta dignu na evropski nivo

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Ibro Popić je viši asistent na Ekonomskom fakultetu u Mostaru. Rođeni je Mostarac. Ekonomski fakultet je takođe završio u svom rodnom gradu. Poslije fakulteta radi dvije godine u "Lasti" Čapljina a od 1978. godine radi kao asistent na Ekonomskom fakultetu, tu je i magistrirao. Doktorska disertacija mu je uoči rata bila skoro pripremljena. Međutim, u toku rata je odveden u logor u Gabelu što ga je spriječilo da okonča svoj doktorat. Iz logora odlazi u Dansku, a 1996. godine se vraća na Ekonomski fakultet u Mostar, gdje nastavlja da radi i gdje je i danas angažovan kao viši asistent na predmetima iz oblasti računovodstva. Osim na Ekonomskom fakultetu angažovan je i na studiju informatike i u školi za računovođe i revizore pri Ministarstvu Federacije BiH.

SabaH: Vi ste se iz Danske vratili u Mostar još 1996. godine, šta je bio Vaš osnovni motiv prilikom Vašeg povratka?

I. Popić: Iako sam u Danskoj radio i imao i stan, ipak nisam mogao pronaći sam sebe u tome svemu. Nije to bio onaj posao koji sam ja dugo vremena radio i za koji sam se školovao. Želio sam da se vratim i da nastavim tamo gdje sam stao u toku rata, pogotovo što je bio aktuelan poziv u Mostaru od Univerziteta da mu se pomogne i da kadrovi koji su otišli da mu priskoče u pomoć. Tako sam se ja vratio i nastavio raditi. Iako sam znao da me ovdje čeka puno teža i materijalna a i stambena situacija, jer su mi u startu rekli da mi mogu obezbijediti posao, za platu mi ne garantuju, ali da mi za stan garantuju da ga neću dobiti. Opet sam se opredijelio za povratak.

SabaH: Sada u Mostaru egzistiraju dva Univerziteta. U istočnom dijelu Univerzitet Džemal Bijedić a u zapadnom Sveučilište u Mostaru. Kako Vi kao dijete Mostara i čovjek koji je čitav svoj život vezao za Mostar doživljavate ovu podjelu?

I. Popić: Svaku podjelu Mostara pa tako i Univerziteta svaki pravi Mostarac doživljava bolno. To ipak nije normalna situacija. Za sada ne postoji mogućnost da se rad ta dva Univerziteta objedini iz prostog razloga, jer visoko obrazovanje nije došlo na dnevni red kod političara. Bilo je nekih dogovora i traženja od međunarodne zajednice da se ta dva Univerziteta ponovo spoje, ali još uvijek bar na hrvatskoj strani ne postoji volja da se to uradi. Ovih dana se uveliko radi na smjeni rektora Hrvatskog Sveučilišta, a tu smjenu su dekan fakulteta tražili pošto je prisustvovao jednom razgovoru o objedinjavanju Univerziteta a što je bio dovoljan razlog i povod da traže njegovu smjenu iz čega proizilazi zaključak da ipak ne žele zajednički rad. To je još uvijek političko pitanje i nije naučno i bilo kakvo drugo.

SabaH: Postoji li ikakva naučna saradnja između ova dva Univerziteta?

I. Popić: Naučna saradnja postoji ali ne u onom obliku u kom bi trebala. Mi smo uključeni zajedno u neke međunarodne projekte FAR projekte gdje radimo zajedno. Njihova saradnja je puno bolja sa Sarajevskim i Tuzlanskim Univerzitetom nego sa Džemal Bijedić u Mostaru. Jednostavno postoji jedan mali otpor i nepovjerenje prema našem Univerzitetu od strane Mostarskog Sveučilišta i ta saradnja ne funkcioniše. Mislim da su studenti otišli mnogo dalje nego nastavnici, jer studenti pokušavaju u zadnje vrijeme da uređuju zajedničke studentske novine, u kojima daju svoje komentare studenti sa oba Univerziteta. Individualni kontakti postoje među profesorima, ali na nivou zvaničnih institucija nema kontakata.

SabaH: Rat je i sa Univerziteta Džemal Bijedić u Mostaru mnoge ljude rastjerao po svijetu. Možete li nam reći kakva je kadrovska struktura sada na Univerzitetu?

I. Popić: Postoji neki minimum te

strukture mada je to ipak daleko od onoga što bi trebalo biti po nekim zakonskim uslovima za osnivanje Univerziteta. Kadrova sa našeg fakulteta više ima u Americi nego u Mostaru. Međutim, nešto se kadrova vratilo. Iz Norveške se vratilo dvoje, iz Danske sam se vratio ja i jedan iz Austrije. U septembru će doći još jedan povratnik iz Turske. Nedostatak kadrova mi zasad pokrivamo dolaskom profesora iz Sarajeva i Tuzle.

SabaH: Koji sve fakulteti postoje u sklopu Univerziteta Džemal Bijedić u Mostaru?

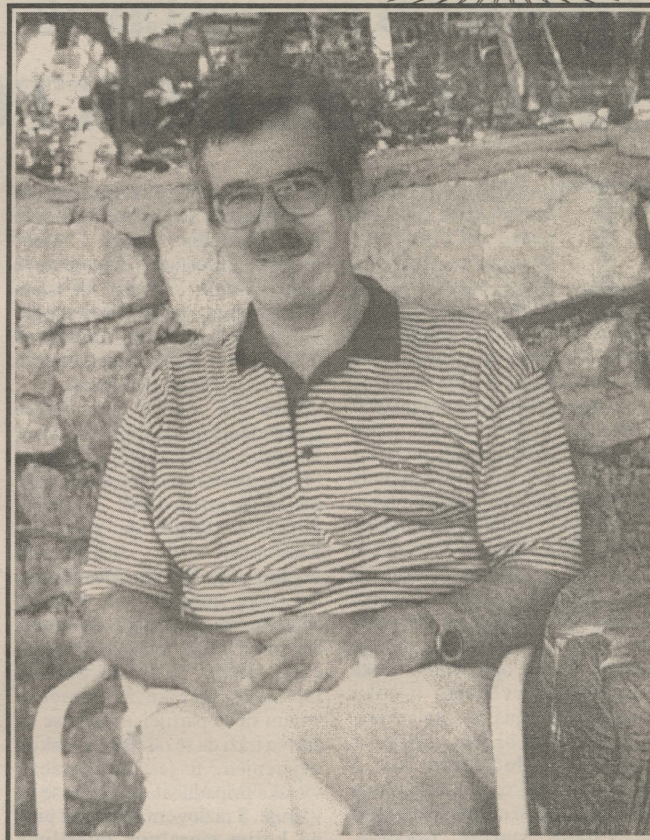
I. Popić: Postoje svi predratni fakulteti: pravni, mašinski, ekonomski, građevinski i pedagoška akademija. Takođe postoje i dvije nove više škole koje prije nisu bile a to su Studij mediteranskih kultura i Studij informatike a od prošle godine Studij bosanskog i engleskog jezika.

SabaH: Kakva je saradnja

Naučna saradnja postoji, ali ne u onom obliku u kom bi trebala. Mi smo uključeni zajedno u neke međunarodne projekte, FAR projekte gdje radimo zajedno. Njihova saradnja je puno bolja sa Sarajevskim i Tuzlanskim Univerzitetom ...

između Univerziteta i privrede mada je opće poznata činjenica da je privreda u teškoj situaciji.

I. Popić: Postoji saradnja taman toliko koliko ima privrede znači vrlo malo. Od velikih sistema jedino fabrika duhana Mostar praktično radi i sa njom postoji određena saradnja. Takođe postoji i određena saradnja sa Elektroprivredom.

IBRO POPIĆ

SabaH: Možete li Vi kao ekonomski stručnjak koji je bio svjedok zbivanja u ovoj regiji dati jednu svoju procjenu u kom pravcu ide ukupan život ove regije?

I. Popić: Upoređujući ukupnu situaciju 1996. godine kada sam se ja vratio sa današnjom situacijom, razlika je ogromna u pozitivnom smjeru. Tada su još snajperi radili i nije se čak moglo normalno hodati. Danas je bulevar obnovljen, postavljena je rasvjeta i nema nikakvih prepreka normalno se kreće. Dosta je kuća obnovljeno. Nepovjerenje se polahko prevazilazi. Naravno da bi situacija mogla biti mnogo bolja. Taj proces je spor iako se ide naprijed. Putujući po Bosni uvidio sam da je privredna situacija u našem kantonu dosta loša. Da je ustvari najlošija. Tuzlanski kanton je puno bolji. Dobro je obnovio privredu i puno je više uložio u privredni razvoj. Bihaćki kanton je takođe bolji a za Sarajevo da i ne govorim.

SabaH: Kakav je povratak u Mostar?

I. Popić: Povratka ima individualnog i to u skromnim brojevima. Uglavnom i taj povratak je u privatne kuće. Dolaskom Tomića za zamjenika gradonačelnika nešto se malo promijenila klima i ima nešto deložacija i povratka. Očekujemo da se konačno ubrza taj proces.

SabaH: Pošto rekoste da se veliki broj kadrova sa Ekonomskog fakulteta iz Mostara nalazi u Americi i svijetu a po svijetu se takođe školuje veliki broj naše omladine i stiču najsavremenija znanja. Šta bi bila Vaša želja da ti ljudi urade za Bosnu?

Odnosno šta bi Vi poručili tim ljudima?

I. Popić: Moje generalno opredjeljenje je da čovjek bira tamo gdje mu je bolje i gdje su bolji uslovi za rad i život. To je individualno opredjeljenje svakog čovjeka. U svakom slučaju meni bi bilo draže da se sve te kolege vrate i da bude onako na fakultetu kako je bilo i prije. Ekonomski fakultet je upravo uoči rata stasao odnosno stasala je jedna mlada generacija vrlo perspektivnih kadrova. Ti mladi ljudi su bili došli do docentskih titula i počeli polahko preuzimati taj fakultet. I eto rat nas je puno rastjerao. U svakom slučaju naši kadrovi koji se sada nalaze vani mogu nam na raznorazne načine pomoći. Naprimjer, literaturom i raznoraznim kontaktima. Četrnaesti februar je još uvijek ostao Dan Univerziteta. Za taj dan smo mi ove godine dodijelili dvije nagrade najboljem studentu Ekonomskog i Mašinskog fakulteta od naših Mostaraca koji se nalaze u Đordiji u Americi. Koji su od svojih primanja izdvojili jednu skromnu svotu i to je poslužilo kao nagrada studentima. Prije toga je bila jedna donacija u knjigama. A takođe je Čikago uputio jednu donaciju u novcu za naš Univerzitet. Iz ovoga se vidi da naši ljudi ipak o nama i misle i da nam mogu dosta pomoći.

SabaH: Da li postoje određeni pomaci u programima ovog Univerziteta i da li ti programi prate i određena svjetska dostignuća u različitim naučnim disciplinama koje se izučavaju na ovom Univerzitetu?

I. Popić: Pomaci postoje mada ne
(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

našom voljom, nego uglavnom naporima i voljom evropske zajednice koja putem FAR projekata uslovljava da mi moramo preći na zapadni sistem. Počevši od onog kredit-point sistema, što znači potpuno drugačijeg sistema nagrađivanja i ocjenjivanja pa do promjena nastavnih planova i programa jer se traži da pokretljivost naših Univerziteta bude daleko veća. I da naši studenti koji ovdje studiraju mogu nastaviti na bilo kom evropskom ili svjetskom Univerzitetu i obratno. To još nije do kraja provedeno jer je to proces koji je u toku. Najdalje u tom pravcu je otišao mašinski fakultet koji od ove školske godine odnosno od septembra ove godine će startovati sa potpuno reformisanim nastavnim programima usklađenim sa određenim univerzitetima u Evropi kao što je Univerzitet u Kopenghagenu u Danskoj ili u Padovi u Italiji. Španija Njemačka danska i Italija su pomogli da Mašinski fakultet napravi jedan evropski studij.

SabaH: Da li će se možda u nekoj doglednoj perspektivi na ovom Univerzitetu otvoriti neke nove studije?

I. Popić: Bilo je ideja i u zadnjem mometu se od toga odustalo. Riječ je Fakultetu Turizma i hotelijerstva. Norveška vlada je bila spremna da pomogne i da čak obnovi hotel Neretvu koji bi poslužio kao smještaj ovog fakulteta određeno vrijeme. Postoji ideja da se studij mediteranskih kultura razvije još više. Naravno materijalna situacija je na ovom Univerzitetu ograničavajući faktor razvoja.

SabaH: Kakav je sada broj studenata u odnosu na predratno stanje?

I. Popić: Broj je nešto manji ne puno, ali je manji iz prostog razloga što je broj stanovnika koji gravitira ovom Univerzitetu

IBRO POPIĆ I RAŠID NUHANOVIĆ U POČITELJU

znatno manji. Dosta se ljudi iselilo a drugi razlog je zato što postoje dva Univerziteta. Na našem fakultetu upisujemo otprilike isti broj studenata kao prije rata na prvu godinu 110 studenata.

OD 4. SEPTEMBRA NA SNAZI NOVI POZIVNI BROJEVI ZA BiH

Od 4. septembra, na području BiH važit će stari pozivni telefonski brojevi, a na snagu stupa novi sistem pozivnih brojeva za kantone u Federaciji BiH, odnosno za mrežne grupe na teritoriji Republike Srpske. Prema novom sistemu, kojeg će primjenjivati svi PTT operatori na području BiH pozivni brojevi za kantone u Federaciji od 4. septembra su: 037 - Unsko sanski kanton (USK); 031 - Posavski kanton (PK); 035 - Tuzlanski kanton (TK); 032 - Zeničko-dobojski kanton (ZDK); 038 - Bosansko-podrinjski (Goraždanski) kanton (BPK); 030 - Srednjobosanski kanton (SBK); 036 - Hercegovačko-neretvanski kanton (HNK); 039 - Zapadnohercegovački kanton (ZHK); 033 - Kanton Sarajevo (KS); 034 - Livanjski kanton (LK).

Za mrežne grupe u RS u upotrebi su sljedeći pozivni brojevi: 050 - Mrkonjić-Grad; 051 - Banja Luka; 052 - Prijedor; 053 - Dobo; 054 - Bosanski Šamac; 055 - Bijeljina; 056 - Zvornik; 057 - Pale; 058 - Foča; 059 - Trebinje.

Pozivni broj za distrikt Brčko od 4. septembra je 049. Mobilne mreže PTT BiH, Eronet i Telekom Srpske također mijenjaju pozivne brojeve. Od gore navedenog datuma svi mobilni telefonski brojevi na teritoriji BiH biraju se uz pozivni broj 066.

TURNEJA

EMIRA HADŽIHAFIZBEGOVIĆA

**G
O
D
I
N
E

P
R
E
V
A
R
E**

**I
Z
A

S
N
A**

EMIR
HADŽIHAFIZBEGOVIĆ

RASPORED TURNEJE:

- 18 Avgust * Grand Rapids, MI
- 19 Avgust * Detroit, MI
- 25 Avgust * Jacksonville, FL u VALENTINU
- 26 Avgust
- 27 Avgust * Atlanta, GA
- 01 Septembar * San Jose, CA
- 03 Septembar * Phoenix, AZ
- 08 Septembar * Windsor, ONT
- 09 Septembar * London, ONT
- 15 Septembar * New York, NY
- 16 Septembar * Utica, NY
- 22 Septembar * Hartwork, CT
- 23 Septembar * Burlington, VT
- 30 Septembra * Chicago, IL
- 07 Oktobar * Seattle, WA

SPECIJALNI GOST

SAKIB
JAKUPOVIĆ

SabaH-ov reporter na licu mjesta

POGLED NA NOVI PAZAR

KORITO RAŠKE

SA GAZILARA SE BOSNA UVIJEK MOGLA OKOM DOKUČITI

Putopisna reportaža: Novi Pazar

Piše: Almasa HADŽIĆ

Niko nikada saznao nije u šta su ostale zagledane oči pjesnika Ahmed Gurbi-babe, dobrog derviškog šejha, kada je hiljadu sedamsto i neke godine ulazio u Novi Pazar. Svjestan da je zauvijek napustio vječne Edrene ušao je u grad, kažu, pješke, kao sretnik koji će domalo, odlazeći na onaj svijet, priznati da je njegova sreća tu "odakle su u Bosnu može gledati i o bosanskim junacima pjevati".

... Elegična priča o pjesniku Ahmed Gurbi-babi ponovo je kao topla očeva sjenka, sjehnula mojim mislima. Nakon punih deset godina, sjedeći u autobusu "Romanijatrans" u još bunovnom pogledu sabahskog svitanja pred očima mi se evo prostire tako željena slika Novog Pazara - grada koji mi u pamćenju izranja iz šapata rahmetli oca, iz njegove priče o tamošnjim džamijama, zdravoj vodi, saftali mantijama i siru da ga "šest pazara" takvog nema... Izranja u tužnoj priči o dalekim šezdesetim i ispraćaju prijatelja mu iz vojničkih dana u Istanbul i majčinim suzama koje su je pratile, za čiju vrelinu, sve do u nazad deset godina nisam mogla pronaći valjane razloge.

-Putnici za Prištinu imaju odmah autobus- povika bradati vozač, i u

nastojanju da ni minut ne propusti bez "kulture i zabave" okrenu kasetu Ere Ojdanića, kojom je od Sarajeva do Pazara provjeravao "stanje duha" tridesetak putnika.

-Eneee...stigli- protegnu se čovjek iza mog sjedišta, dohvati upaljač i cigarete, i trljajući zarošeno prozorsko staklo autobusa, od neke radosti, mahnu ostarijem čovjeku pored puta, koga, očito, nije poznavao. Domalo, otvoriše se vrata, dah svitanja obleti pospana lica putnika i prostor začas obasu radost susreta s ovim gradom. Poljupci, zagrljaji, suze, smijeh... Taksista ispred hotela nudi svoje usluge, uporno snižavajući cijenu...Ništa...Krećem, pješke pored Raške...Samo onaj ko je rođen na rijeci zna kakve u sabahu rijeka emocije budi...

U Lugu prelazim mostom preko Raške. S Bor- džamije učio je sabahski ezan. Stariji čovjek poselami me.

-Mogu li ovuda do Bukreša midžopotam. -Može, može šćeri- odgovori -Ovuda.

Pored škole, pa lijevo, pa desno, pa...Pred bukrešku džamiju...Ljudi su upravo izlazili sa sabahske molitve... Moji domaćini se nalaze tu nekih stotinjak metara dalje...Ulica Sopoćanska broj "taj i taj"... Nije važno. ... Preko puta njih, rekoše mi, stanuje jedna porodica iz Srebenice.

Da li slučajno ili ne, ali me i ovo saznanje opomenu na neraskidivu

isprepletenost sudina Bosne i Sandžaka - dvaju prostora koji su se stoljećima u historiji bilježili kao poligon sa kojeg su ljudi progonjeni samo zato što su bili Mulimani.

Baš ovdje u Sopoćanskoj ulici, u kući Ševke Alomerovića, pune četiri godine imalo je utočište 70 prognanih Bošnjaka iz okoline Trebinja, Bileće i Gacka. Bila je to još jedna potvrda da je u mnogim bošnjačkim progonima Novi Pazar bio stanica sa koje se "posljednji put u Bosnu gledalo" i dovoljan razlog da susret sa Novim Pazarom naredni dan započnem sa vječnog počivališta derviškog šejha i pjesnika...

....Mjesto gdje se danas nalazi turbe pjesnika Gurbi-babe zove se Gazilar. To je mezarje pazarskih gazija u čijoj tišini, kad prvi put dođete, spoznate istinu da ste u Novom Pazaru zarobljeni ostali. Prolazim uređenom stazom do na vrh mezarja... Pijem vode s haremske česme... Odmaram se na jednoj klupi...Šutim...Na nišanu, koji se po svojoj snazi i veličini razlikovao od drugih čitam poznato ime:

Rahmetli Ejup Mušović. Fatiha...Bjelina i snaga urađenog nišana i nesvjesno svjedoči njegovo djelo...Krećem dalje... Na Gurbi-babinom turbetu otvoren prozor i na njemu svježe ubačenih dvadeset jugoslovenskih dinara Ni puna njemačka

marka...Iz dvorišta susjedne kuće žena nudi kafu... Hvala...

Sa Gazilara, evo me, gledam grad. ...Dugo, do iznemoglosti...

Grad od blizu 100 hiljada stanovnika kojeg je 1461. godine utemeljio veliki vakif i gazija Isabeg Isaković. Tik uz obalu rijeke Raške, u samom centru sagradio veliku džamiju han, hamam, tekije, a onda put Bosne krenuo da bi i u njoj "hajire činio"

...Na mjestu nekadašnje Isabegove džamije danas je veliki trg. Tržni centar, taxi parkiralište i mnoštvo malih dućana, čajdžinica i kafana u kojima se, naizmjenično ispija čičenski čaj, i grka, gorča i slatka kafa... Ovdje se sadašnjost tako nemilosrdno obračunala sa ljepotom čuvenog Amiragina hana i u intimu njegovog pamćenja već smjestila kričava svjetla kafića i butika...A kažu da se iz hana najlakše "sejrijo po Pazaru"...

-Deset u lepini, reš i veliko mlijeko - nismo ni izustili, a mrk mladić u čevabdžinci "Kod Jonuza" već pita odakle smo. Iz Bosne možda, da nismo, "Na čehri" nam, kaže, poznao i u "hator majkin i babkov" se zakle da ćemo na "njegov trošak" danas jesti i piti do mile volje...I sjediti i do mile volje sejriti prostor nekadašnjeg hana.. "Kod Jonuza", kako se pamti, kažu, adet je da svrati svaki namjernik koliko zbog čevapa, toliko da popriča sa Jonuzovim sinovima. O svačem - ljudima po

kojima se Pazar poznavao, bogatoj historiji grada u kome i pridodate joj činjenice, začas poprime izgled stvarne i svježe istineO vremenu sadašnjem u kome svaki treći Pazarac danas pogledom traži put prema Bosni ili Turskoj. O vrijednim i bogatim pojedincima - proizvođačima farmerki najboljih na Balkanu, o obučarima kojih se ni Italija nebi postidjela, o bankarima, o Rasimovim i Suljovim političkim opcijama, o 22 političke stranke kojih je na taj dan brojao Sandžak, o hatorima, zavadama, o sunetima, svadbama...

-Od mene deset mantija...i ... - ne prođe mnogo dočeka nas Kaso Zoranić, naš domaćin za taj dan, zaklinjući se u sve što hoda u njegovoj porodici, u obraz, u čast, u Allaha da mu u "hator ne dođemo".

Ne možemo, pravdamo se, nismo džombe, ali...U Pazaru je gostoprimstvo neumoljiva činjenica pred čijim autoritetom popusti i sit i gladan i mlad i star, i prijatelj i neprijatelj. Jer, nakon čevapa i mantija, slijede jučice, pa baklave turske i bosanske, pa... onda boza, pa sok od smreke, pa Priča, selami, pozdravi, osmjesi... Jednostavno, ovdje sve mora da se proba...Zbog hatora. Na raskršću gdje se jedan kraj

(nastavak na sljedećoj strani)

(nastavak sa prethodne strane)

odvaja prema hotelu, drugi preko Raške vodi prema starom dijelu grada, treći lijevo prema glavnoj pijaci u toku dana se može sresti svakojakih insana. Osim neumornih preprodavača deviza, sitnih trgovaca i velikih biznismena, bankara, menadžera, umjetnika, prodavača osmjeha i šarenih laža, raznosaa čaja, neradnika i zgubidana, lijepih djevojaka i naočitih hanuma, gospode koja šeta i fukare što "ubija dan"... ovo je mjesto gdje se može kupiti sve što živom insanu treba - od cigarete i starih i polovnih automobila, do "Levisa" da ga "brat bratu daje", jufke, pilava i cipela "Salamander"

Balkana, koji je uz Sarajevo, zasigurno kao rijetko ko tako srčano sačuvao svoju prošlost.Baš s ovog mjesta se nekad kretalo za Carigrad...Kretale karavane put daleke Meke i Medine... Jedan...dva...četiri... Kafići, slastičarne, bakalnice...Iz obližnje čajdžinice protiče mlad momak vješto, u jednoj ruci noseći tablu čaja, a u drugoj smreku.... "Mlad se Jusuf oženio, do sabaha s ljubom bio"... dopiru iz susjedstva stihovi elegične balade.... Ovo je ulica kojom se hoda i sanja... Upravo je završila džuma namaz... Naprijed...polako.... Skrećemo desno, kroz lavirint malih dućana,

kome je najvjernije sačuvana istorija Novog Pazara. Na njegovim platnima i grafikama zabilježene su nadgradske kuće, hanovi i hamami, medrese, kapije, zabilježeni likovi pazarske ulemme...Bože koliko je samo žudnje i tihe molbe u njegovim očima da mu se gradu u srce ne dira!!!

Valjda je zbog toga atelje slikara Slezovića mjesto gdje se u Pazaru mogu sresti oni koji dušu grada čine gradom...Književnici, pjesnici, pravnici, doktori...Ovdje smo prelistali najnoviju knjigu Šabana Šarenkapića "Bukvica" i tek izašlu Antologiju poezije Bošnjaka Sandžaka Almira Zalihića....Novu

zbirku pjesama Fehima Kajevića i prelijepe stihove Izete Radetinac.

Ovdje je valjda bilo i jedino pravo mjesto da se oprostimo sa Novim Pazarom. Mi smo krenuli u Sarajevo, a slikar Slezović u Krakov na izložbu.

Sinoc je za Sarajevo vozio "Benko-turs" Na autobuskoj stanici jedna starija žena je plakala. Plakali su i jedna mlada žena i jedan mladi čovjek....Plakalo je i njihovo trogodišnje dijete

...Do priče i eglena neiscrpno... -Bože lijepo li je što jučer ne umrijev - progovori mi čovjek iza leđa skoro šapćući na uho. Očima da se ne povjeruje... Tek minula i nezaboravljena 1994., ofanziva na Teočaku i teško ranjavanje Sandžaklije Murata. Tako su ga svi zvali.

Ima li išta ljepše od sretanja s prijateljima iz rata....Nakon liječenja otišao je u Sarajevo, tamo zaradio još šest gelera, bio malo "po familiji" u Njemačkoj i evo ga pored Raške...Dan i komad...A geleri za "uspomenu i dugo sjećanje".

.... Nekih stotinjak metara naprijed od mosta, stojim na mjestu gdje je nekad započinjao Carigradski drum. Ispred mene je kiosk gdje se zajedno prodaju "Politika" Rsimov "Parlament",

Šarenkapićev "Has" i kasete sa starosandžackim pjesmama...Mjesto gdje su stotinama godina kočoperni pazarski trgovci zadovoljno trljali ruke prodajući carigradsku svilu dubrovačkim gospodarima što su je svojim gospojama za dane karnevala kupovali... Veliki vakif Isabeg za njih je maksus pravio i han i hamam, nad čijom sudbinom danas nemoćno šute mnogi Pazarci svjesni da se njihovim propadanjem želi izbrisati sjećanje na istoriju sa kojom se može ponositi malo koja čaršija na Balkanu. Jer, Novi Pazar je bio drugi po veličini grad tadašnjeg bosanskog vilajeta, jedan od vodećih gradova središnjeg

nekim stepenicama, opet pravo, desno...Vidim Muftijstvo...

-Islamska zajednica je lađa za koju su se Bošnjaci Sandžaka evo stotinu godina najčvršće držali - kaže mi u razgovoru Muamer ef.Zukorlić i pokazuje mjesto gdje su nekad bile medrese velikog vakifa....

Evo nas u dvorištu Altun-alem džamije... Odnedak dopire dah svježih lepinja posutih čurekotom.... I miris "Kartijea"... Mlada mualima upravo je završila čas vjerske pouke ... Djeca se uredno poselamiše.

...Tri dana tumaranja Novim Pazarom nije dovoljno da mu se u dušu pronike. Ustvari, ovaj grad je samo jedna velika duša bošnjačka sa svim njenim tegobama, neuzvraćenim ljubavima, strepnjama i strahovima...Nigdje čini mi se glas mujezina nije tako mekan kao sa minareta pazarskih džamija.. Altun-alem, Bor-džamija, džamija na Paricama, džamija Ahmed-vojvode, ona u Bukresu

-Po više Pazara nalazi se mjesto Hadžet i u njemu Trebinjska džamija. Najviše su je pohodili i o njoj brigu vodili muhadžeri iz Trebinja što su 1878.godine bili u kastu Carigradu poci, ali u Pazaru ostali jer im se Pazar ko Carigrad dao učiniti - lista jednu od mnogobrojnih napisanih storija o Sandžaku u svijetu poznati akademski slikar Mehmed Slezović, koji je kao malo ko dušu Sandžaka na platno pretočio . Sjedimo u njegovom ateljeu u

zato što su oni plakali. U ponoć su ostavili Novi Pazar...I plakali, plakali tokom cijelog puta....I samo se ja od putnika, izgleda nisam pitala, zašto plaču....Plač je na odlasku ovdje stvarnost jer odlasci su oduvijek značili tuđinu, muhadžerluk.... i bila sam u pravu. Sutra uvečer avion je letio za Zagreb, a onda preko Beča pravacAmerika rekli su mi u neka doba.. Negdje oko Rogatice u autobusu se začu stara zaboravljena pjesma "Alaj be naše gledanje..." Tužno je svirala Reckova tambura....Neko je pred zoru ipak jeo mantije jer je na maslo zamirisalo svo okruženje.

Na autobuskoj stanici u Sarajevu čekalo je mnogo ljudi... "Domeee" žena zagrlila golobradog mladića. Prepoznah dijete s Carigradskog druma u čijim rukama su se dva dana ranije caklile čaše čaja i smreke....Prepoznao je i on mene....Od oktobra je reče student prava u Sarajevu... "Benkoturs" je najbolji prevoznik veli.... U pravu je jer ovdje nije pjevao Era Ojdanić... Inarednu noć vraćao se za Pazar.... Vozač se poselamio sa svim putnicima... U rukama mi je grafika akademskog slikara Mehmeda Slezovića "Put derviša Ahmet Gurbi-babe". Dok završavam tekst pred očima mi upravo lebdi slika njegovog turbeta i potajna nada da ću odatle ponovo gledati Novi Pazar.

Predstavnički dom Parlamenta BiH

ODLOŽENO IZJAŠNJAVANJE O JEDINSTVENOM PASOŠU

Sjednica prekinuta zbog nedostatka kvoruma na sjednici Vijeća ministara gdje se trebalo izjasniti o amandmanima Mirka Banjca * Jasno polarizirani stavovi o jedinstvenom pasošu

Drugi nastavak sjednice Predstavničkog doma Parlamenta Bosne i Hercegovine na kojem je razmatran prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama, prekinut je zbog toga što Vijeće ministara nije imalo kvorum za izjašnjavanje o amandmanima Mirka Banjca.

Vijeće ministara bi se na današnjoj redovnoj sjednici trebalo izjasniti o amandmanima Mirka Banjca, kojima se pored jedinstvenog bh. pasoša bez naziva entiteta na njegovim koricama, za građane BiH koji to žele, predlaže da se zadrže i pasoši na čijim koricama će biti i naziv entiteta.

Amandmani čekaju

Banjac je amandmane predložio u toku sjednice koja se održala u utorak, i mada je bilo prigovora na način na koji su predloženi, zadržano je izjašnjavanje predlagaca, odnosno Vijeća ministara BiH.

- Ova sjednica Vijeća ministara je sazvana upravo tako da na njoj ne bude kvoruma i da se stvori novi zaplet u vezi s ovim prijedlogom - rekao je Rasim Kadić, tražeći da se sjednica prekine i nastavi tek nakon dobijenog mišljenja Vijeća ministara.

Sejfudin Tokić zatražio je da se nastavak zakaže u petak, što nije uvaženo, kao ni zahtjev pojedinih poslanika i Kolegija Predstavničkog doma da se sjednica nastavi preostalim tačkama dnevnog reda. Ovaj zahtjev odbila je većina poslanika iz Federacije BiH.

Prekidu je prethodila duga, jalova rasprava u kojoj su se jasno polarizirale dvije opcije o uvođenju jedinstvenog bh. pasoša. Srpski poslanici iz RS zalagali su se da pasoš bez naziva entiteta dobiju isključivo oni građani koji to žele, dok su ostali podržali prijedlog Vijeća ministara o jedinstvenom pasošu za sve. Poslanici su odbili prijedlog Branka Dokića da se usvajanje prijedloga odgodi dok Parlament BiH ne usvoji zakon o grbu BiH.

Dva poslovnika

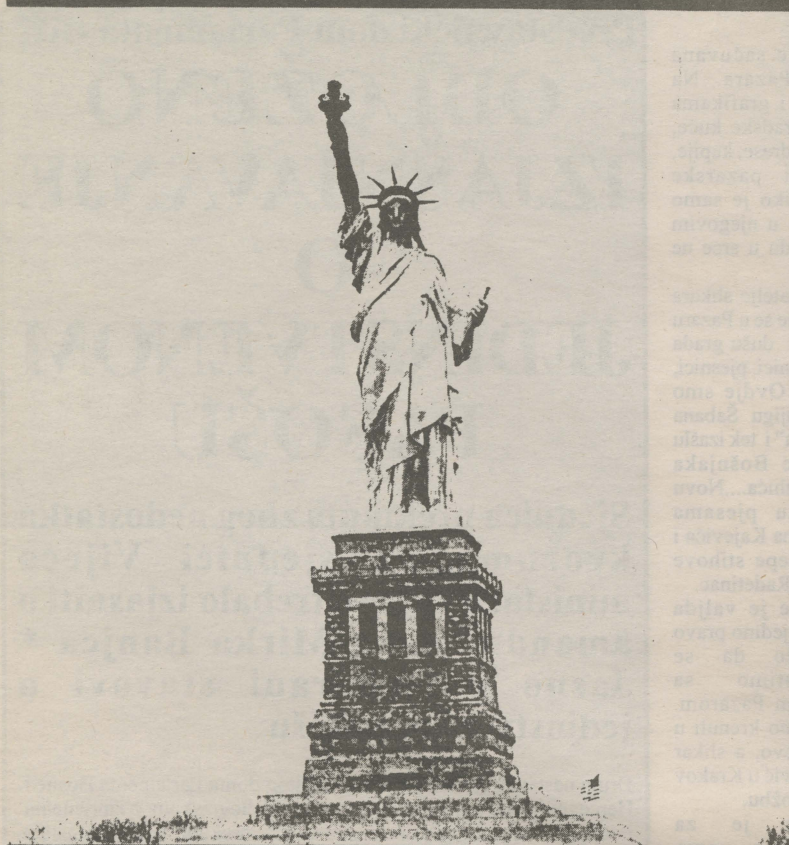
Obimna rasprava vođena je i o tome po kojem poslovniku o radu Predstavničkog doma se razmatra ovaj prijedlog. Prema obrazloženju Mirka Banjca, Kolegij se usaglasio da prijedlozi i nacrti zakona koji su u proceduru ušli po starom, privremenom Poslovniku, po njemu budu i razmatrani.

U toku rasprave više poslanika se pozivalo na odredbe stalnog Poslovnika o radu, što je unosilo dodatnu zabunu među prisutnima. Jučerašnjoj sjednici prvi put su prisustvovali i predstavnici građana, što je jedna od odredbi stalnog Poslovnika o radu Predstavničkog doma. Nastavak sjednice zakazan je za naredni četvrtak.

Umjesto prozvanih, izjasnili se Banjac i Deretić

Poslanik SDPBiH Sejfudin Tokić zatražio je od članova Vijeća ministara koji su u utorak navečer prisustvovali sastanku funkcionera iz Republike Srpske u Bijeljini da se izjasne o tome da li ostaju uz prijedlog koji je usaglašen na Vijeću ministara.

Umjesto prozvanih izjašnjavali su se Mirko Banjac i Miodrag Deretić koje je Tokić nazvao "portparolima" prozvanih. Članovi Vijeća ministara nisu se izjašnjavali o Tokićevom zahtjevu.

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

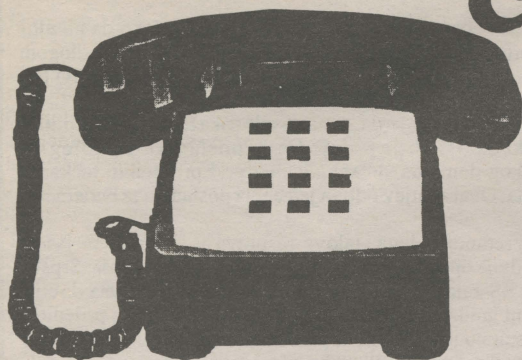
MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

CALL BOSNIA FOR ONLY

International
Telephone, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192

32¢ PER MINUTE

24 hours a day, 7 days a week
No taxes, no surcharges, no other surcharges
No need to travel to a distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

Ljudi i njihove sudbine VELIKO SRCE LOGORAŠKO

Ne žele reći svoja imena. Kažu da svi imaju jedno zajedničko. Bili su logoraši najzloglasnijih logora u Bosni i Hercegovini. Logoraši Manjače, Omarske, Trnopolja.

Danas su stanovnici Engleske. Tamo žive i rade. Tamo su i njihove porodice. Priznaju privremeno. - Od svojih usta odvajamo da bi ljudima pomogli. Imamo svoje "pacijente" kojima redovno šaljem novac. I to, što bi naš narod rekao halalom, - kaže Mahmud Filipović koji je ovog ljeta bio "izaslanik" logoraša i koji je uručio pomoć Šahi Lipovači iz Bihaća, Katki Kajtezović iz Bosanske Otoke kod Bosanske Krupe i Zulkul Šekerić iz bihaćkog sela Vrsta. Iako je veoma škrt na riječima Mahmud Filipović nam kaže: - Ranije smo pomoć ljudima u Bosni i Hercegovini slali preko raznih posrednika. Ta pomoć nikada nikako nije stizala onima kojima je bila namijenjena. Onda smo odlučili: svaka tri mjeseca jedan od nas će "naći razloga" da posjeti rodbinu u Bosni i lično preda pomoć onima za koje smo se mi odlučili. Tako to radimo već četiri godine. I svi smo zadovoljni. Mi što pomažemo, a posebno oni kojima pomoć

dajemo - kaže Filipović. Šaha, Katka i Zulka su iz ruku ovog čovjeka ovih dana primile po 600 njemačkih maraka. Da kupe drva, da im zima bude topla. Već krajem oktobra stiće drugi logoraš koji će im donijeti novac kojeg će one iskoristiti da bi kupile ono što im je potrebno. To su uglavnom samohrane starice koje su u ratu ostale bez svojih najmilijih. Bivši logoraši Omarske, Manjače i Trnopolja koji pomažu ove starice žive u engleskim gradovima: Hertfordu i Yotfordu. - Volio bih da ni moje ime ne spominjete - dodade Filipović. Mi smatramo da bi svi Bošnjaci koji žive i rade u drugim državama, a mogu pomoći, trebali da pomognu našim ljudima koji se nalaze u Bosni i Hercegovini. Mnogima je pomoć i sada potrebna. Mi logoraši znamo šta pomoć znači. A nama je nekad i pola cigarete, ili pola čaše vode, bilo bogatstvo. Logoraši velikog srca su, uglavnom, nekadašnji stanovnici Prijedora, Ključa, Banjaluke ili Sanskog Mosta. I buduću, ako Bog da.

K. COCO

ŠTRAJK U VEĆINI OSNOVNIH ŠKOLA

Sindikata osnovnog obrazovanja Tuzlanskog kantona danas je saopćio da su u štrajku nastavnici zaposleni u oko 85 posto osnovnih škola na području tog kantona.

Kako za vikend nije bilo nikakvih razgovora sa predstavnicima kantonalne vlade, niti novih razloga da štrajk ne počne, u školskim klupama u ponedjeljak nije bilo više od 50.000 osnovaca, kaže u štrajkačkom odboru.

Od 24 tuzlanske osnovne škole štrajkuje 20, a četiri rade. U ostalim općinama, po riječima Sadika Spahića, dopredsjednika Sindikata i člana štrajkačkog odbora, osnovne škole uglavnom nisu počele raditi. Prema nepotpunim podacima u Gradačcu rade dvije škole, čiji

prosvjetni radnici nisu članovi sindikata, a iz istih razloga rade i tri osnovne škole u Živinicama. U općini Živinice nastavnici su, mada članovi Sindikata osnovnog obrazovanja, počeli nastavu u još dvije škole. U štrajkačkom odboru nemaju preciznih informacija za područja općina Srebrenik i Sapna. Štrajkački odbor i Sindikat osnovnog obrazovanja TK-a ističu da je na potezu kantonalna vlada u rješavanju njihovih zahtjeva za isplatu zarada, uvezivanje staža i dovođenje osnovnog obrazovanja u ravnopravan položaj sa drugim budžetskim korisnicima. U srednjim školama na području Tuzlanskog kantona nova školska godina je počela bez problema.

Posrećilo se našem Hamzi

SA SUNETA U KUĆI HALILO- VIĆA

HAMZA U ZAGRLJAJU BRATA FARISA

Pored brojnih islamskih posebnosti, koje su islamsko vjerovanje učinili i čine posebnim, izazovnim, savremenim, obrezivanje muslimanske muške djece dalo je ovoj staroj i novoj islamskoj ideologiji vannaravnu snagu i obilježje. Radosno dočekana porodična obnova, koja ojačava rod i lozu, blagim ceremonijalnim, selektivnim puštanjem krvi snaži muškost, a time i vjersku osnovu dostojanstvenosti, što se u životu manifestira kao zaseban imidž. Može se slobodno reći da tiha, jedva primjetna zavist, drugih doktrina i religija postoji, upravo, prema ovom dostojanstvenom činu sunečenja - obrezivanja, sa kojim se potvrđujemo, obnavljamo, snažimo.

Tako je bilo i ovog avgustovskog popodneva, kad su malo uplašeni ali radosni roditelji Aida i Nedžad Halilović unijeli u svoj stan u Burlingtonu više nasmijanog nego zaplašenog dvogodišnjeg sina Hamzu. Osunućen je hiruškim nožem u burlingtonskoj bolnici, a brojna rodbina, prijatelji, komšije i znanci obilazeći ovu sretnu porodicu i zajedničkog miljenika Hamzu i puniti tek sašivenu platnenu kesu od srca darovanim dolarima. - Nije bila prilika da sunet obavimo po našem straom adetu, laganom

DJECA NA SUNETU

berberskom britvom - pričao je sretni otac - ali je najvažnije da se ta briga premetnula preko glave. - Naš stariji sin Faris osunećen je u otežanim uslovima, prilikom našeg izгона, pa je više plakao i duže ostao u krevetu, nego naš Hamza - dodala je radosna majka Aida.

A Hamza, poput meleka, šetao je između skupljene svjetine, plijenio simpatije i ljubav svojim velikim ghorastim očima.

Sretna je, nekad, ne tako davno, bila svaka muslimanska porodica

kad dočeka nasmijano ohrabrujuće lice berbera u svojoj kući. Sretan je bio i zbudjen, malo uplašeni mališan, jer će u svoju kesu ili pod svoj jastuk natrpati puno para, kako su mu govorili i obećavali, pripremajući ga za sunečenje. Zaista, sunečenje muslimanske djece u novim uslovima života muslimana, na američkom, australijskom, evropskom ili bilo kom drugom kontinentu, ima posebnu snagu i važnost. Ojačava našu nacionalnu i vjersku pripadnost, homogenizira i održava kompaktilnijim muslimanske nastambe u svijetu, potvrđuje identitet, a muslimanskoj porodici i lozi daje specifičnost, koja uz svaku drugu ima i onu higijensku komponentu. A osunećeno dijete, mnogo godina kasnije, kad postane čovjek, osjećaće se jačim, dokazanijim, a oni koji taj čin propuste uvijek će zbog toga žaliti (često na nepažljive roditelje), jer će mu u životu uvijek nešto faliti, nedostajati. Sa sunetom se stiče jedno novo, i ne samo muško, uvjerenje, sa kojim se čisti i jača identitet, na koji već sada može biti ponosan sin porodice Halilović - simpatični i nasmijani Hamza.

Z. BEĆIREVIĆ

Begić - rekonstrukcija RTV-a u krizi

Tihomir Begić, savjetnik za medije člana Predsjedništva BiH Ante Jelavića, sa zabrinutošću konstatira da zaključci o uspostavi federalne RTV i javnog radiodifuznog servisa utvrđeni na Briselskoj konferenciji Vijeća za provedbu mira nisu ispoštovani.

U izjavi za javnost, Begić ocjenjuje da je proces rekonstrukcije sistema javnog emitiranja zapao u krizu, bez izgleda da u skoro vrijeme bude dinamičnije pokrenut.

Jelavićev savjetnik ističe kako je rekonstrukcija RTV-a od posebnog interesa za hrvatski narod, koji, kako

kaže, trenutno nema mogućnost proizvoditi program na hrvatskom jeziku. Izražavajući očekivanje da proces rekonstrukcije RTV-a bude pokrenut, Begić kaže da će svako drugačije ponašanje biti smatrano kao oduzimanje prava hrvatskom narodu u BiH na informiranje na maternjem jeziku.

Intervju Emira Hadžihafizbegovića za "SabaH"

MNOGI BOŠNJAČKI INTELEKTUALACI SU DUHOVNO "IMPOTENTNI"

"...Dabogda im žohari pojeli one crvene tube sa doktorskim diplomama..."

Razgovarao: Šukrija DŽIDŽOVIĆ

Emir Hadžihafizbegović. Dramski umjetnik iz Bosne i Hercegovine. Diplomirao glumu na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu 1986. u klasi profesora-docenta Emira Kusturice. Snimio 11(jedanaest) igranih filmova. Odigrao preko 2500 pozorišnih predstava. Dobitnik jedne savezne i nekoliko republičkih nagrada. Dva puta proglašavan najbolim glumcem u BiH. U vremenu agresije na BiH pripadnik Armije RBiH. U miru glumac u Narodnom pozorištu Tuzla. Autor tri samostalna teatarska projekta. Oženjen, otac dvoje djece. Od 1. avgusta na velikoj turneji po USA. Za "SabaH" razgovaramo nakon uspješno odigranih predstava na Floridi i u Atlanti.

Gospodine Hadžihafizbegoviću, kakvi su prvi dojmovi nakon 30 dana provedenih u Americi?

Hadžihafizbegović: Prije svega drago mi je da za "SabaH" mogu iznijeti svoje utiske iz ove post-moderne džungle koja noseći tri naziva, USA, SAD, i Amerika u samom startu daje do znanja da se radi o jednom neobičnom, nesvakidašnjem i samo njima rođenima ovdje, dokraja shvaćenom i razumljivom prostoru i ambijentu. Kada se nađete u Americi poslovno, privatno, ili čisto onako turistički imate osjećaj kao da vam je neko dao petnaest minuta da obidete cjelu Bosnu. Te ogromne razdaljine između gradova, milje i milje vrelag asfalta, milioni kola, kamiona, hiljade avionskih letova dnevno, stvaraju prosto u čovjeku jedan

osjećaj straha i insanske usitnjenosti. Sva ta mašina i zemlja koja melje, koja ti neda da puno razmišljaš, za svakog čovjeka jako je iskustvena, ali u isto vrijeme je neuporediva sa ljepotom i mogućnošću raznih izbora kvalitetnijeg i plemenitijeg života u našoj domovini Bosni i Hercegovini. Ako me pitate za profesionalne i esnafske utiske, oni su uglavnom dobri i ako vam kažem da nakon svakog nastupa gotovo 90 % prisutnih dođe da mi čestita i zahvali se na dolasku suvislost mog boravka u Americi time je potvrđena. Sadržaj onoga što ja radim nije možda do kraja prihvatljiv strukturi naroda koji ovdje, krvavo stečen dolar ostavlja na šankovima i utapajući se u alkoholu orgija uz zvuke novokomponovanih akorda. Ali, hvala dragom Allahu da ima dosta, i nadam se više, onih koji sebe ovdje vide kao pripadnike jednog dostojanstvenog, velikog i civiliziranog naroda, naroda koji se svojom historijom i ponašanjem kroz stoljeća, popeo na vrh svjetske piramide humanosti časti i poštenja. To je onaj drugi dio bošnjačkog naroda, i moliću dragog Boga da i oni prvi spomenuti, koji zabludjeli tumačaju ovom zemljom, koji vegetiraju i preživljavaju od čeka do čeka, koji mahmurni i polupijani odvrću "do daske" Draganu i Cecu spoznanju pravi put i dostojno predstavljaju svoj narod i domovinu. Vjerujte da ovdje nema ničeg personalnog. Ovo je iznošenje jednog opšteg utiska za kojeg ste me pitali.

Vaše predstave govore o potrebi za većom kohezijom Bošnjaka. Kako živu rječ ovdje u Americi pretociti u praksu?

Hadžihafizbegović: Pazite! Nije zabunluk određene kategorije Bošnjaka i njihova nesvjest o samima sebi problem samo u dijaspori. I u Travniku, Sarajevu, Tuzli, Konjicu, ili Bihaću imate red sjajnih i čestitih muslimana i red onih koji to nisu. Tako na primjer rastajući se iz džamije sa borcem Armije RBiH koji nepokretan klanja u kolicima, otvorite novine u kojima jedan poznati bošnjački intelektualac

kaže kako za Ramazan voli mezetiti čvarke. Dakle ta karakterna amplituda Bošnjaka od čiste duše i ljepote sa jedne strane do bitangi s druge strane desetljećima je konstanta po kojoj oni koji su za to bili zaduženi nikada nisu "čepkali." Farz je i obaveza ove naše generacije da uspostavljamo neke nove parametre i educiramo naše ljude. Znate, mi Bošnjaci lociramo i prepoznamo problem. Puni smo analiza i prijedloga. Strategija razne vrste. Svi znamo gdje je problem. Od domaćica i tokara do univerzitetskih profesora i efendija koji vaze na hudbama. Ali kada treba zavrnuti rukave i raditi sa narodom onda nigdje nikog. Mnogi bošnjački intelektualci su duhovno "impotentni" i sramno marginalni. Oni ne znaju ni kud su pošli ni otkud su došli. Nisam siguran, a ako griješim neka me oni isprave da li je i jedan Bošnjak član Akademije znanosti i umjetnosti BiH napisao makar novinski osvrt o stradanju Bošnjaka. Dabogda im žohari

pojeli one crvene tube sa doktorskim diplomama i zvanjima, i nepostojao nikada trag o njihovoj kvazi-papirnatost pamei. Zašto ne reći da je velika većina bošnjačkih intelektualaca izdala svoj narod. Ne mogu se ja ljutiti samo na svog "Bošnjaku" iz Konjević Polja koji "zafijari" kesu sa smećem kroz balkon i ona završi na parkiranim kolima, dok doktori nauka čije su djedove i očeve klali po Foči, Višegradu, Trebinju, Rogatici i Stocu četrdeset i druge sjede po Zagrebu, Minheni i Detroitu i izmišljaju o tome kako je Alija kriv za rat.

Na koga konkretno mislite?

Hadžihafizbegović: Na mnogo njih, a evo kad me već pitate jednog ću i spomenuti. Ime nije važno. Doktor hemije i čovjek iz mog komšiluka u Tuzli, sve tamo negdje do 1989-te godine, čini mi se. Eto, taj čovjek utrošio je više energije da popljuje Izetbegovića, nego li je kredom i formulama na tabli studente naučio hemiji.

Obzirom dakle, da me je interesirala ta vrsta destruktivne bošnjačke energije i da čovjeka dobro znam iz tih nekih 80-tih godina kada smo se družili i zajedno u Tuzli igrali mali fudbal došao sam do njegovog broja telefona i nazvao ga. Kulturno sam ga selamio, upitao za porodicu, zdravlje i naravno potražio odgovor na pitanje. Koji je razlog njegove tako ogromne mržnje prema predsjedniku Izetbegoviću. Njegov odgovor (citiram) bio je: "To dubre treba ubiti." Ostao sam nijem, preneražen i šokiran. Razgovor smo naravno završili za sva vremena. Ali nije ovdje riječ o doktoru hemije. Neka svoju zabludu i željezni povež na očima nosi sam sa sobom. Badava mu svo znanje, doktorati, badava mu svaki namaz i padanje na sedždu kada traži smrt za čovjeka koji je svoj život posvetio boljem životu i dostojanstvu bosanskih Muslimana. Kada traži smrt za čovjeka koji je tri puta zatvaran i koji je robijao samo zato što je za svoj narod tražio da bude isti među jednakima i koji se borio protiv njegovog poniženja. Dakle, ovaj doktor je minoran i beznačajan faktor. Ali, na njegovom primjeru i bogohulnoj izjavi kako Izetbegovića treba ubiti, uspostavlja se matrica koju sam spomenuo u prethodnom odgovoru. Matrica amnestiranja zločina, modernoj civilizaciji nepoznatog. Matrica bošnjačkog mazohizma koja ni Karadžiću, ni Miloševiću, ni Tuđmanu, ni "Tuti" ne spočitava ništa. Njen državni neprijatelj broj jedan jeste Alija, a četnici i ustaše tek blagi eufemizam za jad koji je nesposobni predsjednik SDA napravio svom narodu. Neka ih je sram i stid. Neka i dalje propadaju kroz ponor svojih mali i nedovršenih psihologija, neka uče svoju djecu da su za pobijene muslimane, silovane djevojke Bošnjakinje, za jame sa krećom polivenim bebama, spržene gradove krivi Alija i SDA a ne četnici i ustaše. Neka na kraju stanu pred ogledalo i sami sebi postave pitanje: Šta su to oni učinili za Bosnu i svoj narod? Ako

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

misle da je to skupljanje para po arapskim džamijama i druženje sa američkim kongresmenima onda se grdno varaju.

Gospodine Hadžihafizbegoviću, iako ste kulturni radnik, možete li nam reći svoje viđenje političke situacije u Bosni i Hercegovini?

Hadžihafizbegović: Vidite nešto, živjeti u Bosni i raditi bilo šta. Dakle heklati stolnjake ili biti slastičar. Raditi kao pekar ili sekretar u mjesnoj zajednici, biti domaćica ili frizer, biti vulkanizer ili medicinska sestra, a poslije onakvog džehenema i fašističkog stampeda koji je protutnjao Bosnom biti apolitičan znači biti budala. Dakle opaska "iako ste kulturni radnik" potpuno je nepotrebna, jer politika se toliko transponirala u naše živote i obrnuto, naši životi u politiku, da je nemoguće povući neku crtu i reći: Eh evo do ovdje je politika, odavde je život. Šehidski mezari, invalidska kolica, neisplaćene

Hadžihafizbegović: Ma rješenje je u ljubavi prema zemlji. Draži mi je svaki Bosanac-pravoslavac i katolik Bosanac koji stavi ruku na srce i naježi se uz zvuke bosansko-hercegovačke himne, nego Bošnjak koji mi je ovdje u jednom mjestu u Americi prije nastupa dobro zaliven Jack Danijelsom rekao: "J...š Bosnu, Bosne nema!" Vidite nešto. Politička platforma SDA i SDP-a je gotovo istovjetna. I mi i oni glasamo za privatizaciju, glasamo za ljudska prava, povratak prognanih, glasamo za Bosnu u Evropi i NATO paktu, afirmiramo multikulturu, suživot, konstitutivnost naroda, slobodu štampe itd, itd.... Ali gdje je "kvaka." Pa kvaka je u tome što je velika većina SDP-ovaca raspad Jugoslavije doživjela kao gubitak domovine, a opet velika većina SDA-ovaca je raspad Jugoslavije doživjela kao dobitak domovine. Eto, neka čitaoci ovog intervjua kažu ko je u pravu.

Da se vratimo glumi i vašoj

"Posavce" i Banjalučane, na Mostarce i Bišćane itd, itd... Hvala Bogu da svako voli svoj grad, opštinu, svoje rodno tlo i onaj dio grude gdje ga je bešika zaljuljala i mati prvi put podojila. Ali stavljati to u kontekst tipa, ovi valjaju oni ne valjaju opasna je podvala i dio specijalnog rata koji protiv nas Bošnjaka dugo neće prestati. Pogotovo me ljute stupidni animoziteti određenih Bošnjaka naspram naše braće Sandžaklija od kojih bi neki Bošnjaci trebali da uče. Ja se ponosim time što sam potomak Husein-Bega i Hadži-Loje, što sam potomak Muje Hrnjice i Ali-Paše Gusinje. Sve su to moji pradjedovi i moja krv. Gradačac i Sarajevo, Una i Sana, i hercegovački kamen i Novi Pazar sve je to moja zemlja i moj narod.

Imate li gospodine Hadžihafizbegoviću još nešto da kažete a da Vas nisam pitao?

Hadžihafizbegović: Imam. Prvo zahvaljujem se Vama gospodine

Ma rješenje je u ljubavi prema zemlji. Draži mi je svaki Bosanac-pravoslavac i katolik Bosanac koji stavi ruku na srce i naježi se uz zvuke bosansko-hercegovačke himne, nego Bošnjak koji mi je ovdje u jednom mjestu u Americi prije nastupa dobro zaliven Jack Danijelsom rekao: "J...š Bosnu, Bosne nema!"

penzije, muhadžiri, sve je to politika a neka mi neko kaže da nije i život. Odmah da kažem i da se deklarišem za one koji će čitati ovaj intervju a možda ne znaju. Ja sam član SDA i pripadam onoj političkoj opciji koja je napravila sjajne stvari, ali povremeno i brljala. Već i ptice na grani znaju da je SDA organizirala narod za odbranu i da joj taj historijski kredibilitet niko ne može oduzeti. Ali, kako je patriotizam nerijetko i utočište baraba moja stranka udomila je pregršt vucibatina i hablecina koje su je kompromitirale i često nanosile ogromne štete. Ja sam još davno pisao da je posljednji kongres SDA bio farsa i veliki promašaj i da se stanje letargije i samozadovoljstva na njemu samo zacementiralo. Tačno je da su hipokrizija morala, ratno profiterstvo, nepotizam, i vjerska uskogrudost nagrizli ono zdravo tkivo SDA, i što se prije sa tom istinom sudare, (ako već i nisu) važni ljudi iz SDA biće bolje i njima i narodu. Ali isto tako do sudnjeg dana ću ako treba braniti sve ono dobro i kapitalno što je ta stranka na čelu sa predsjednikom Izetbegovićem uradila. Dakle rezignacija ljudi zbog određenih poteza SDA je realna i opravdana, ali iste te ljude već hvata panika od mogućeg dolaska na vlast onih koji zabranjuju selame i koji svoje političke trijumfe slave pečenjem krmadi i pjevanjem slogana - "Sa Ovčara i Kablara čobanica progovara."

I šta je onda po Vama rješenje?

turneji. Kakav je bio prijem onoga što govorite?

Hadžihafizbegović: Kažu da nije uputno, a nije ni stvar ljepog kućnog odgoja da autor govori o svom projektu i njegovoj vrijednosti. No ako je suditi po reakciji publike onda je potez ili bolje reći poziv gospodina Remzije Ivojevića iz New Yorka koji me je kontaktirao još u februaru ove godine i doveo me u Ameriku imao svog smisla. Takođe veliku zahvalnost za organiziranje jednog djela turneje dugujem i gospodinu Sakibu Jakupoviću iz Detroita koji inače zajedno sa mnom i nastupa. Ja sam još od prvog nastupa u St. Luisu pa sve do ovog koji me čeka za nekoliko dana u New Yorku shvatio da je ovo što radim "VIŠE OD IGRE," i da koncept mog programa i ono što govorim osim teatarske ima i jednu drugu zadaću, a to je zbijanje bošnjačkog korpusa. Ne živim u iluziji da sam napravio nešto veliko i epohalno, ali sam kao čovjek i musliman sretan što sam u određenim mjestima izgadio i izveo na čistac neke nespornosti između Bošnjaka. Kada bi svi uložili makar dio energije koju ulažem ja, a koja je usmjerena ka složenosti i jedinstvu Bošnjaka gdje bi nam bio kraj. Iznijeću ovdje sada i svoju najveću bol i noćnu moru koja me proganja od kako su nas zvijeri napale, a to je nekakva glupa i izmislifikovana podjela Bošnjaka. Podjela na Sarajlije i Krajišnike, na Hercegovce i Tuzlake, na

uredniče što ste mi ustupili prostor i što ste našli snage i energije da napravite jedan ovakav list. Neka vas dragi Allah nagradi, i vas i sve vaše saradnike, jer neprocjenjiv je značaj pojavljivanja jednog ovakog lista za naš narod ovdje u Americi. Gdje god stignem, i u Bosni i van nje pričaću o Vašem podvigu i hrabrosti da se upustite u jednu ovakvu avanturu, za koju je sasvim izvjesno da će se uspješno okončati. I drugo. Neprijatno sam iznenađen jednom stvari u Americi. Količina nebrige i prepuštenosti naših ljudi samima sebi od strane onih koje je država ovdje postavila da rade u interesu bosanskih građana sramna je i nedopustiva. Priče na koje sam nailazio gotovo su nevjerojatne. Pa naša djeca ovdje čitanku ne mogu da dobiju, a da ne govorim o nekim krupnijim stvarima. Zato za kraj ovog razgovora selamim i pozdravljam jednu sjajnu ekipu mladih ljudi iz Jacksonvillea sa kojima sam ušao u projekat osnivanja prve bosanske biblioteke na Floridi, a ujedno i u Americi. Privi kontigent od 5000 (pet hiljada) naslova trebao bi stići već krajem Decembra. Neke razgovore sa Bosnom obavio sam još odavde iz Amerike. Zato mi dozvolite da ovaj razgovor privedem kraju spominjući imena ovih izvanrednih mladih ljudi. Dragi moji, Amire, Agane, Edise, Tijana, Alma, Čarli, Enese, Nadira, Alenka. Volim Vas, radite po dogovoru i ako Bog da vidimo se na otvaranju naše "BOSANSKE BIBLIOTEKE NA FLORIDI."

PETRIČ PRIMIO VJERSKE POGLAVARE U BIH

Nacionalizirana imovina ne može se vraćati na račun nedužnih građana

Porodice koje se bore da sastave kraj sa krajem ne bi trebalo da pate zbog grešaka iz prošlosti, rekao je Petrič.

Visoki predstavnik Volfgang Petrič u utorak se sastao s poglavarima četiri vjerske zajednice u BiH - predsjednikom Međureligijskog vijeća kardinalom Vinkom Puljićem, reisu-l-ulemom Mustafom ef. Cerićem, mitropolitom Nikolajem Mrdom i predsjednikom Jevrejske zajednice BiH Jakobom Fincićem. Razgovarano je o restituciji, koja predstavlja važno pitanje s obzirom na implikacije koje ima za vjerske zajednice Bosne i Hercegovine, javlja BHP.

Visoki predstavnik obavijestio je vjerske poglavare da BiH ne može nastojati vratiti imovinu prijašnjim vlasnicima na račun nedužnih građana koji također imaju legitiman interes za tu imovinu. Nosioci stanarskih prava, studenti i porodice koje se bore da sastave kraj sa krajem, ne bi trebalo da pate zbog grešaka iz prošlosti.

Ukoliko prijašnjim vlasnicima nije isplaćena adekvatna kompenzacija za njihovu imovinu koja je nacionalizirana, u nekim slučajevima prije pedeset pet godina, metodi davanja kompenzacije ovim prijašnjim vlasnicima se trebaju ispitati na realan i profesionalan način. Eksperti OHR-a će u tome pomoći, rekao je Petrič.

OHR o izjavi Mirze Hajrića POKUŠAJ OBMANJIVANJA JAVNOSTI

U reformi RTV sistema od Predsjedništva BiH očekuje se da počne ispunjavati svoja javno data obećanja, kaže Milišić

Visoki predstavnik za BiH razočaran je izjavama iz ureda bošnjačkog člana Predsjedništva BiH o procesu restrukturiranja javnog sistema emitiranja i smatra ih pokušajem obmanjivanja javnosti, izjavio je glasnogovornik Ureda visokog predstavnika Oleg Milišić na preskonferenciji u Sarajevu, javlja BHP.

Milišić naglašava da će se proces reforme ovog sistema nastaviti i da se od Predsjedništva BiH očekuje da počinje ispunjavati svoja javno data obećanja o podršci ovom procesu.

U OHR-u podsjećaju kako su samo prije nekoliko sedmica visoki predstavnik i agent za transfer imovine informirali članove Predsjedništva o napretku u procesu rekonstrukcije i pravcu u kojem bi se reforma trebala odvijati. Komplicirana priroda ovog problema zahtijeva isplaniran i profesionalan pristup.

OHR sada igra mnogo aktivniju ulogu u ovom procesu, prvenstveno zbog toga što lokalno političko vodstvo ne učestvuje aktivno u rješavanju ovog problema.

Proces rekonstrukcije, ističe Milišić, opstruiraju vladajuće političke partije koje nastavljaju vjerovati da elektronski mediji trebaju služiti prije njima, nego građanima BiH koji, ustvari, plaćaju servis, kaže Milišić.

Upravni odbor Javnog RTV servisa nije u potpunosti konstituiran, jer bošnjački član Predsjedništva BiH nije imenovao odgovarajuću zamjenu za Fatimu Leho, koja je prije tri mjeseca postala zamjenica ministra za trezor u Vijeću ministara BiH, kaže Milišić.

Koncert Halida Bešlića u New Yorku

“...DA LI ĆU TE GRADE MOJ JA PONOVO VIDJETI...”

Pjesme o Sarajevu su izazivale suze na oči mnogih prisutnih

I ako je koncert zakazan 1. septembar, petak pred nadolazeći praznik “Labor Day”, koji se u Americi slavi, koncertna dvorana “Astoria World Manor” bila je ispunjena do posljednjeg mjesta. Organizatorska ekipa “Mrki’s place” na čelu sa menadžerom Mustafom Mrkulićem - Mrkijem, čovjekom koji već nekoliko decenija uspješno dovodi vrhunske zvijezde BiH estrade. Dino Merlin, Šemsa Suljaković..., ovog puta Halid Bešlić a uskoro i Plavi orkestar, samo su dio folk - biserja koje je u njegovoj organizaciji osjetilo snagu aplauza bošnjačke publike u Americi. Dakle, i ovog puta sve je bilo onako kako to

**HALID
BEŠLIĆ**

Halid Bešlić i zaslužuje. Obučeni u bijele majice sa Bešlićevom fotografijom na leđima organizatori su napravili špalir za dočeka neposredno pred dolazak bijele limuzine u kojoj je Bešlić prevezen od hotela do koncertne dvorane. Kraljevski dočeka za kralja narodne muzike. Izlazak Halida Bešlića na binu praćen je gromoglasnim aplauzom uz skandiranje njegovog imena. Svaka otpjevana pjesma bila je priča za sebe. Ruke visoko podignute u raznim dijelovima dvorane, govorile su jasno da Halid ima pjesmu za svačiju dušu.

Za vrijeme prve pauze prišao mi je čovjek sa molbom da ga fotografiram sa Halidom, pri tom rekavši: “Slikaj me sa njim jer sam zbog njega sedam dana bio u zatvoru, - kaže Džafer Mujaj. Na moje pitanje, kako da zbog Halida ode u zatvor, odgovorio je: - Pa to je bilo 1983. godine u Albaniji za vrijeme vladavine Envera Hodže. Tada je bilo zabranjeno slušati jugoslovenske radio stanice. Ja sam imao tranzistor i kada je u emisiji radio Titograda “Pozdravi i čestitke” emitovana Halidova pjesma “Neću, neću dijamante”, ja sam prosto “otkačio” i odvrnuo tranzistor “do daske”.

"... SARAJEVO, SARAJEVO ŠEHER BOSNO VOLIM TE..."

Neko me prijavio i tako sam završio u zatvoru - sedam dana. Tada u Albaniji se smatralo da se kvari albanska omladina ukoliko slušaju bosansku muziku. - kaže na kraju Džafer.

Osim ovog interesantnog razgovora, ostaće zabilježeno i to da su članovi Folklornog društva "Sedef" odložili svoje putovanje za Detroit samo zato da bi prisustvovali koncertu i tek poslije koncerta, poslije ponići krenuli na dvanaestočasovni put.

Dok je Halid pravio pauze publiku su zabavljali Fadil Toskić i naša njujorška zvijezda Mirsad - Miki Koljenović.

Kako je bilo na koncertu, oni koji su prisustvovali najbolje znaju a onima koji nisu, ostaje da uz fotografije našeg foto-reportera dočaraju dio atmosfere.

Investors

Real Estate & Property Management
4548 N. Western Ave.
Chicago, IL 60625

Tel: (773) 275-3400
Voice Mail: (773) 854-2658
Cell. Phone: (773) 491-9045
Fax: (773) 275-0697

MELDINA KORADŽIĆ
REALTOR ASSOCIATE

Ako želite da kupite stan, kuću, zgradu ili poslovni prostor uz minimalno učešće i uz vrlo povoljne kamatne uvijete

PRVO NAZOVITE MENE!

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGLAVCI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

BIO KUD

MIKI svuda

Shell she
PUTICA

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

mALËSIA

TOUR & TRAVEL SERVICE CO.

2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt. • Tour

Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

**New
York**

- * SARAJEVO. \$600 + Tax + Week.
- * SKOPJE \$600
- * TIRANA \$600
- * ZAGREB \$560
- * DUBROVNIK \$625
- * PODGORICA \$725

NAZOVITE

**Tel. (718)
220-5000**

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

**New
York**

- * SARAJEVO. \$800 + Tax + Week.
- * SKOPJE \$800
- * TIRANA \$800
- * ZAGREB \$700
- * DUBROVNIK \$785
- * PODGORICA \$850

NAZOVITE

**Tel. (718)
220-5000**

Vlasti u Prijedoru ne vode računa o povratnicima

NI MARKE ZA POVRATAK

Onima što ne žele ići na svoje imanje podijeljeno 390 placeva za gradnju novih kuća, a oslobođeni su i plaćanja komunalnih usluga

U toku agresije na Bosnu i Hercegovinu iz Prijedora je protjerano više od 50.000 Bošnjaka i Hrvata. Odmah poslije potpisivanja Mirovnog sporazma Prijedorčani su se organizovali i započeli povratak na svoja imanja. Najuporniji su bili stanovnici Kozarca i Kozaruše. Uz pomoć međunarodnih humanitarnih organizacija, ali i vlastitih sredstava u ovim selima sagrađeno je više od 300 novih kuća u koje su se vratili Bošnjaci. Primjerom Kozaraca Kozaruše krenuli su i stanovnici Donje i Ljubilje Rudnika, Hambarna i Rizvanovića. Oni su se vratili u svoja naselja, podigli šatore i počeli da obnavljaju svoje porušene kuće. Uz manju pomoć Federacije, ali i općina Unsko-sanskog kantona već je u ovim naseljima pod krov stavljeno oko 120 kuća u kojima sada borave povratnici. Nekadašnji stanovnici Starog grada u

Prijedoru nisu sjedili skrštenih ruku. I oni su kolektivno krenuli i podigli šatorsko naselje u centru Prijedora. Danas na području ove općine ima šest šatorskih naselja. Iako je teško reći koliko se ljudi vratilo na svoja imanja (mnogi od njih danju borave na svom imanju, rade na gradu kuća, a noći provode u svojim privremenim mjestima boravka u Sanskom Mostu, Luči Palanci ili u Bosanskoj Krupi) predpostavlja se da se u Prijedor vratilo blizu 6.000 ranijih stanovnika. Općina Prijedor do sada povratnicima za rješavanje njihovih problema još nije dala niti jednu marku. Njihovi rukovodioci samo riječima podržavaju povratak, ali su zato veoma izdašni prema onima koji ne žele da se vrate odakle su u ovaj grad stigli za vrijeme agresije na Bosnu i Hercegovinu. Tako se pouzdano zna da je već podijeljeno 390 placeva za gradnju novih kuća, da su takva lica oslobođena plaćanja komunalnih usluga i tome slično. Naravno, radi se o onima ljudima

koji su srpske nacionalnosti. I pored očigledne opstrukcije povratka koje čine vlasti u Prijedoru ranijih stanovnika ovog grada sve je više. Vidnu pomoć za gradnju porušених kuća Prijedorčanima pružaju rođaci i prijatelji koji sada žive i rade u drugim zemljama. I dok povratnici u Prijedoru žive i stanuju u veoma teškim uslovima u Bosanskom Petrovcu ima ravno 120 potpuno praznih stanova i kuće. Njihovi vlasnici su tražili, i dobili povrat imovine, ali se nisu vratili. Slično je u Bihaću i Bosanskoj Krupi gdje ima veliki broj praznih stanova koji su vraćeni ranijim vlasnicima, a oni ih izdali i sada ubiraju kirije, a i dalje besplatno stanuju u kućama ili stanovima Bošnjaka i Hrvata u Banjaluci, Derventi, Bosanskoj Gradšci i drugim gradovima koji se nalaze u Republici Srpskoj.

K. COCO

Humoristička razglednica Bosne i Hercegovine

NEUGODNI RAZGOVORI HATKE I MUMINA

Piše: Kemal COCO

Berači voća najavljuju dolazak jeseni. Domaćice po starom dobrom običaju kukaju na cijene povrća i voća koje im je potrebno za spremanje zimnice. Pocijepana drva odavno su u podrumima, šupama ili na balkonima. Samo će sretnici imati ono što su prije desetak godina imali - centralno grijanje. Nije mali broj porodica koje nemaju drva. Oni očekuju pomoć od raznih humanitarnih organizacija. A zna se kako one rade: pomoć dijele u posljednji čas. Nije mali broj povratnika kojima je pomoć u proljeće obećana, oni se vratili i dan danas čekaju obećano. Naravno, pod šatorima ili u podrumima.

- Mumine, šta ti misliš kada ćemo početi spremati zimnicu - pita Hatka.

Mumin, koji je do tada čitao novine, skide naočale, čudno pogleda svoju suprugu.

- Hatka, ti dobro znaš da sam ja penzioner, a da sam prije nekoliko dana primio penziju za maj mjesec. Čim dobijem penziju za septembar odmah ćemo ići na pijacu i kupiti sve što je potrebno za zimnicu.

- Ali, Mumine to neće biti do proljeća - začuđeno će Hatka.

- Kada znaš, zašto me onda pitaš - ljutito će Mumin. Hiljade ljudi zimu će prezimiti bez zimnice, pa možemo i mi.

Hatka priđe stolu, iz kutije izvadi cigaretu i zapali. Desetak minuta u stanu je vladala tišina. Mumin se "borio" sa svojim, Hatka se svojim mislima.

- Narod kaže kada su žarka ljeta da će zime biti oštre i duge - prva progovori Hatka.

- Što narod kaže ili je bilo ili će biti - odgovori Mumin. Ne znam samo da li će biti dosta snijega, ali znam da će nam najveći dio jeseni proći u "padanju".

- Kako znaš da će jesen biti jako kišovita - iznenada će Hatka.

- Ne znam da li će kiše padati, ali znam da će mnogi današnji političari padati sa položaja, kao što sada u voćnjacima padaju zrele kruške ili jabuke. Čula si sinoć one štrajkače šta govore: Nesposobni da idu sa položaja i da na njihova mjesta dođu sposobni.

- Moj Mumine, moja zelena jabuko, moja velika naivčino. Godinama štrajkači govore isto, a godinama oni gore ne silaze sa svojih položaja. Tako će biti i ove jeseni.

- Upamti Hatka da ja nikada nisam bio naivan, a i sama znaš da sam veoma često bio odličan prognozer. Sada ti kažem da će nesposobni, ali i oni koji krađu ili podržavaju kradljivce i kriminalce morati da odu sa svojih položaja. Idu izbori. Sada će narod izabrati one koji će mu omogućiti bolji i ljepši život.

- Vrijeme je za psolijepodnevnu kahvu - umjesto bilo kakvog odgovora reče Hatka.

Dok je bračni par Izbjeglić pio kahvu završio telefon Hatka uze služalicu. Desetak minuta je samo ponavljala: da, da, to nisam od njega očekivala. Kada je, napokon, završila razgovor, sjede na kauč i započe.

- Sutka kaže da je Halim Mehini kupio robnu kuću. Dao je nekoliko miliona maraka. Sinoć slavio u hotelu. Niko u našoj čaršiji ne zna odakle mu toliki novac. Mumin puši cigaretu i samo klima glavom.

- Ti i Sutka "dotjerali brigu" do Mehinog Halima? Šta vas briga za njim. A znaš li ti, moja Hatka, koliko Halima ima u našoj Bosni i Hercegovini. Na stotine, da ne kažem na hiljade. Ljudi kupuju ono što žele da imaju. Ni kupac, a ni prodavač jedan drugog ne pitaju odakle im novac - ljutito će Mumin.

- Ali, Mumine, dok mi nemamo pare za zimnicu ljudi imaju pare da kupuju robne kuće, hotele, tvornice, vile. Možeš li ti meni objasniti kako je to moguće.

- Ni tvoje ni moje nije da o tome razmišljamo. Hiljade ljudi prima plaće da napravi prilikom privatizacije bude što manje. Kada oni budu radili svoj posao kako valja sve će drugačije biti - reče Mumin i počeo oblačiti kaput da ide u šetnju.

- Kuda Mumine - pita Hatka.

- Najradije bih otišao na kraj svijeta i da ništa i ne čujem i ne vidim. Jučerašnje fukare sutra će biti gazde, a... Mahsuz selam od Hatke i Mimina.

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja zaslužuju biti u rukama profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC **917 439-4971**

Rušenje džamija i drugih objekata Islamske zajednice je istovremeno bilo jedno od sredstava i ciljeva agresije na BiH i Bošnjake, ali i zorni pokazatelj patološke mržnje naredbodavaca i njihovih "izvođača radova" prema svemu što simbolizira bošnjaštvo i islam

"IMALI STE PREVIŠE DŽAMIJA!" (3)

Povod za ovaj osvrt i prezentiranje podataka o uništenim i oštećenim sakralnim i drugim objektima Islamske zajednice BiH prilikom agresije na našu zemlju 1992.-1995. je mapa na kojoj su srušene, oštećene i neoštećene džamije, autora gospodina Bekira Bešića, Banjalučanina - muhadžira u Švedskoj; vrijedni statistički podaci, dijagrami i fotografije, kao priloge i ilustracije mapi; slijedi prikaz podataka po općinama, opet u nastavcima;

Bihać

- Fethija džamija (1592.), jedna od najstarijih džamija u Bihaću, impozantni sakralni objekat I kategorije, teško je bila oštećena izravnim pogotkom srpske artiljerije. Krov joj je bio potpuno razoren.
- U Golubicima su džamija (1966.) i vakufska zgrada do temelja razorene.
- U džem'atu Jezero džamija te imamska kuća sa mektebom, savršeni su sa zemljom.
- U Srbljanima džamija je znatno oštećena.
- U Cerklijama je džamija (1961.) veoma oštećena.
- U Velikom Založu - džamija znatno oštećena.
- U prigradskom naselju Vinica, džamija veoma oštećena granatiranjima sa srpskih agresorskih položaja.
- Prilikom okupacije Ripča, Srbi su prvo opljačkali, a zatim razorili džamiju. Opljačkali su, a potom minirali imamsku kuću.
- Džamija u Bakšaišu pretrpila velika razaranja.
- Džamija u Gornjem Prekounju u Bihaću, veoma oštećena.
- Sultan Ahmedova džamija u Kulen Vakufu uništena je prilikom okupacije ovoga gradića od strane Srba (bili mu promijenili i ime u "Spasovo"). Uništen je i vakufski objekt, sa imamskim stanom i mektebom.
- Džamija u Spahićima pretrpila velika razaranja.
- Džamiju u Orašcu srpski je agresor minirao.
- Džamija u Zaglavici teže je oštećena.

- Džamija u Klisi također je oštećena.
- Džamiju u Cukovima Srbi su savršeni sa zemljom. Isto su učinili sa imamskom kućom.
- Lijepa podkupolna džamija u Čavkicima znatno je oštećena sa srpskih agresorskih položaja.
- U selu Duljci Srbi su do temelja srušili tamošnju džamiju, te imamsku kuću.
- U džem'atu Oraša - Grad, džamija i vakufska kuća su potpuno uništeni.
- Džamija u Savcima znatno je oštećena.
- U džem'atu Sokolac džamija najprije opljačkana, zatim teško oštećena od strane Srba. Nakon jednog upada u selo, srpski zločinci su joj srušili minaret.
- U Brekovićima su Srbi znatno oštetili i tamošnju džamiju.
- Istu sudbina, opet od strane Srba, je zadesila i džamiju u Bajrićima.
- Srpski zločinci su granatiranjima potpuno uništili zgradu Odbora Islamske zajednice u Bihaću, a znatno oštetili zgradu Muftijstva.
- Srpski agresor je preorao 15 mezaristana na području Bihaća.

Bijeljina

- Džamiju "Dašnica" u istoimenoj mahali u Bijeljini, srpski agresor najprije opljačkao, demolirao te skratio na Ramazanski bajram 1992. godine. Na njenu munaru su pripadnici srpskih zločinačkih formacija izvisili srpsku zastavu, a u samoj džamiji klali bijeljinske Bošnjake. Na kraju su je, u martu 1993. godine, savršeni sa zemljom upotrebom velike količine dinamita. Inače, ova džamija je sagrađena 1906., a temeljno obnavljana 1966. i 1990. godine. Na njezinim temeljima su srpske okupatorske vlasti sagrađile supermarket. Bošnjaci, zatočeni u zloglasnom srpskom logoru Batković izjavili su, nakon što su poslije 500 provedenih dana izašli iz tog kazamata, kako su vođeni na zaravnavanje temelja bijeljinskih džamija i uklanjanje njihovog materijala. Jedan od njih je krišom uzeo tespih i ponio ga za uspomenu - kao jedini preostali znak postojanja džamija u ovom

semerijskom gradu. Sredinom februara 1997. godine je delegacija Islamske zajednice, predvođena tuzlanskim muftijom i predstavnikom međunarodne zajednice Mihaelom Steinerom, posjetila Bijeljinu prvi put nakon agresije, te uvjerila se u strašna razaranja svih tamošnjih džamija i ostalih objekata Islamske zajednice u tom gradu.

- Sultan Sulejman-han, Atik - džamija, kod zgrade Suda, u središtu grada, do temelja uništena marta 1993. godine. Ova džamija je sagrađena 1530., a obnavljana 1739., 1862. i 1893. godine. U vremenu od 1616. do 1739. bila je pretvorena u pravoslavnu crkvu. Spadala je u red najstarijih džamija u Bosni.

- Srušena je i Salihbegovićeva džamija u bijeljinskoj mahali Selimovići, u martu 1993. Potjece iz XVIII stoljeća. Na njenom mjestu su srpske okupacione vlasti postavile luna park.
- Krpica džamija, u mahali Hambar, kod Medicinskog centra, sagrađena 1870. a obnovljena 1914. godine, također je potpuno uništena, a na njenim temeljima je sagrađena poslovna zgrada.

- U mahali Pašine Bašče Srbi su sa zemljom savršeni Janjica džamiju, podignutu po vakifu Mehmedu Vedžbi - paši u XVII stoljeću. Na njenom mjestu je izgrađeno nogometno igralište.
- Obnovljena džamija (1867.) u Janjarima, do temelja srušena.
- Također obnovljena džamija u Amacicima (1937.), također izbrisana sa lica zemlje.
- Uništena džamija Azizija (XVII) u Glinji.
- Do temelja srušena džamija (1830.) u džem'atu Trnova.
- Turbe bimbaše Sadik-age, u dvorištu Atik džamije, sa tri sarkofaga, do temelja uništeno u martu 1993. godine.
- Srušena gasulhana u Selimovićima mahali.

Bileća

- U džamiji (1895.) u Bileći, podmetnuta je još 1991. eksplozivna naprava, a zatim požar, da bi potom srpski rezervisti bivše "JNA" vježbali streljaštvo, gađajući je iz pješadijskog naoružanja i bombama. Na koncu

su je Srbi savršeni sa zemljom, kao i sve druge džamije u istočnoj Hercegovini.

- Avdića džamija (1617.) u Planju, s osebujnom četverokutnom munarom, razorena je miniranjem od strane srpskih zločinaca.
- Džamiju Hasan - paše Predojevića (XVII st.) u Polju, Srbi su zajedno sa njenim mezarjem potpuno uništili.
- Ljubovica džamija (1780.) u Fatnici, obnovljena 1960., srušena miniranjem 1992. godine od strane srpskih zločinaca.
- Bajramovića mesdzid (1934.) u Orahovici, obnovljen 1960., također je srušen miniranjem 1992. godine, "by Sebs".
- Srbi su također sa zemljom savršeni i Telarevića džamiju (1893.) u Bijeljanimi.
- Srpski zločinci su srušili i vakufsku zgradu u Bileći.
- Srpske okupatorske vlasti dale su preorati mezarja u Polju, Fatnici, Njeganovićima i Orahovici.

(nastavak u slijedećem broju)

PRIPREMIO: Bedrudin
GUŠIĆ

BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA!
TRI PUTA SEDMICNO U NEW YORK-U
A USKORO I NA SATELITU!!!

WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

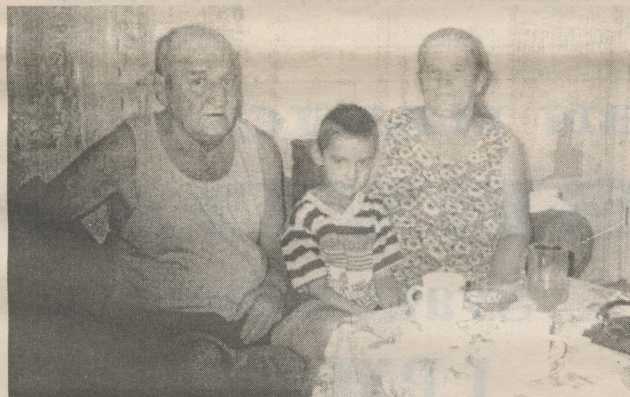
NARUCITE NASE EMISIJE NA KASETI
PO CIJENI OD \$25 ZA CETIRI EMISIJE
BATV, P.O. BOX 6278, LIC, NY 11106

TEL: 718 956-8423

Naši u Floridi u Jacksonvillu

ZLA KOB JEDNE NAŠE PORODICE

Mehmed i Fatima Jakupović sa ćerkom Sanelom i unukom Sanelom kome je tek šest godina došli su na Floridu u februaru 1997. godine u Jacksonvillu iz rijeke gdje su bili kao izbjeglice kod Fatiminog brata dugih pet godina. Mehmed je rođeni Prijedorčanin nekadašnji fudbaler OFK "Prijedor" desno krilo u timu sa kim su još igrali Idriz Hošić, poznat fudbaler, Nijaz Cerić, Himzo Crnalić i Nezir Crućević. Igrao je fudbal i uz to radio kao zidar zatim u željezari Zenica i na kraju kao hemijski laborant u fabrici celuloze i popira Prijedor petnaest godina do početka rata u Bosni. Kao što je poznato Kozarac i Prijedor te okolna muslimanska sela najviše su stradale u ovom ratu. Većina njih bili su u logorima Omarska, Trnopolje. I ovu porodicu zadesila je ista sudbina. - U julu 1993. godine odveli su nas u logor Trnopolje mene, ženu ćerku sa

MEHMED, NANA FATIMA I UNUK SANEL

ženinim ocem kome je bilo 87 godina. Tu smo zajedno sa 13.000 logoraša boravili u jednoj staroj školskoj zgradi i prošli svu torturu logora. Najviše sam se plašio za ćerku kojoj je bilo tada 20 godina. Ja sam bio na listi za strijeljanje jer su me dobro poznavali - priča Mehmed zvani Medo. Samo Bog i neka sadaka su me spasili smrti i moju ćerku silovanja. Njegova supruga Fatima rođena je u muslimanskom selu Rakovčani kod Prijedora 1942. godine. Njena sudbina je teška i priča potresna. Otac joj je bio još živ imao je 87 godina. Ona ga je vodila sa sobom u logor i kod brata i sestre u Istru. Imala je zaista bogatu i brojnu familiju koji je za kratko vrijeme ovog krvavog rata prepolovljena. - Ubili su mi brata, rođen 1946. godine u julu 1992. pred njegovom kućom, snahu silovali, sada je ona sa djecom u Švedskoj. Sve su im otežali i opljačkali govori kroz plač nana Tima. Sestra Mahmuda od 16 godina iz sela, zatim još dvojicu odveli u logor Omarsku gdje su bili četiri mjeseca. Snahu Sadiju silovalo je 20 četnika odjednom. Sada je u Njemačkoj i liječi se od najteže bolesti (karcinoma). Rođena je 1967. godine i tek je počela živjeti

bila je tek zaručena. Doktora Osmana Mahmuljina, mog rođenog tečica rastrgli su sa dva auta. Sve mi je stradalo, Osman, Faruk, Farukova žena, Fadila medicinska sestra rođena sestra doktora Mahmuljina. Svu familiju su mi pobili, amidžice, dajdžice, tetiče. Jedan brat je bio zatočen devet mjeseci u logoru. Hvala dragom Allahu ipak nas je još ostalo, nisu nas mogli sve pobiti. Ostala mi je kćerka, a imam i ovo unučie njenog sina koga hranim i učim ga da ne zaboravi šta su nam dušmani uradili.

Kamionima su nas iz Trnopolja transportovali prema Travniku a prije toga su ubili oko 1.000 ljudi muslimana. Uzeli su nam i opljačkali sve, novac, zlatninu i sve šta je vrijedno. Prepoznala sam svog školskog druga Srbina - četnika, ali on mene nije htio poznati. - kaže nana Tima.

- Iskricali su nas kao stoku na Vlačić na liniji prema Travniku. Odatle do Travnika pješali smo

čie stići na posao, da odveze oca ljekaru, da doveze i odveze majku na posao ili da pogleda i pričuva nekog sina Sanela. Mehmed odlazi tri puta sedmično na terapiju u obližnju bolnicu.

Prividno mu je lakše nakon terapije, ali je njegov pogled i lice zabrinuto. Bio sam sa njim prije nego šta je osjetio slabost i znake opake bolesti. Tada je bio veseo, šaljivdžija pričao viceve, anegdote, pričao događaje sa fudbalskih terena o svojim Prijedorčanima i njegovim zgodama. Neki dan sam ga posjetio sa njihovom komšinicom Esmom koja mi je i rekla da je Mehmed bolestan u slučajnom razgovoru kada sam joj donio novine. Esma, jedina od komšinica redovno posjećuje ovu porodicu i pruža im u svemu, pomaže nani Fatimi, opere joj suđe počisti jer ova radi cijelu noć. Skuha češće nešto lijepo za nanu i bolesnog Mehmeda koji i onako sve slabije jede.

Ova žena majka dvoje djece koja i sama radi u drugoj smjeni nađe vremena koga ima veoma malo da nesebično pomogne ovoj nesrećnoj porodici. Usput malo popriča sa njima i pokuša da ih ohrabri u borbi sa opakom bolešću. - U "Meriotu" gdje sam radio - kaže Mehmed - radi naših puno

zemljaka jednom su me posjetili od kako sam osjetio slabost i nešto su donijeli, hvala im.

Ćerka Sanela radi u fabrici u Jacksonvillu pune tri godine. Dobra je radnica i kćerka. Pomalo rastresena a kako i ne bi bila, a i uplašena svašta je za ovo kratko vrijeme života preživjela, ali dobroga malo. Na njoj je sada sve i ona je stub porodice. Smatram da joj je potrebna pomoć. Zato sam i pisao ovo, jer naši ljudi su prezausteti svakodnevnim poslovima i obavezama a voljni su uvijek u nuždi pomoći. Pozivam sve ljude dobre volje da pomognu novčanim priložima ovoj porodici koja jedva sastavlja kraj sa krajem. Svi oni koji odluče pomoći mogu uplatiti novčane priloge na slijedeći konto: sa naznakom "za oboljelog" Mehmeda. 574 - 9300 Jakupović Sanela, Jax Navi Jacksonville Florida

Unaprijed hvala!

Čazim MRKALJEVIĆ

BLACK

BULL

42-10 30th Avenue
LIC, NY 11103

NARUČITE
pa ćemo vam poslati
(718) 267-9131

PAŽLJIVO IZABRAJU, SVJEŽE SAMLJEVENU

KAHVU
MI
DRAGA
ISPECI
ZA SAMO
\$5,50
POUND

KONAČNO KAHVA
PO VAŠEM UKUSU

KOMPAS TRAVEL, INC

Tel: (973) 256-6030

Fax: (973) 256-2817

1975-2000

25 GODINA POSTOJANJA U AMERICI

224 Lackawanna Ave.
West Paterson, NJ 07424

Avionske karte za Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, ostale dijelove Europe i bilo gdje u Americi i Svijetu

Brza usluga na maternjem jeziku; pošten odnos i iskrena briga za putnike

Možete nas uvijek besplatno nazvati na
1-800-63ROMAN (1-800-637-6626)

Samo ptice lete jeftinije!

Veoma povoljni aranžmani za odmore (specijalno Hawaii, Florida i Caribi)

VAMA NA USLUZI:
OLIVERA OPAČIĆ
ROMANA ATLIĆ

International
Airlines
Travel
Agent
Network

CROATIA AIRLINES
AUTHORIZED AGENT

Čitajte SabaH da bi ste bili obaviješteni!

BOSNO MOJA, DIVNA LI SI...

EVO MENE STIZEM
- agencijom ALFA!

NAJNIZE CIJENE AVIO - KARATA
IZ SVIH GRADOVA AMERIKE
ALFA TRAVEL INC.

Tel: 1-800-406-ALFA (2532) - engleski
ili 1-973-237-0227 - nas jezik
www.ALFA TRAVEL.net

21-01 24. Avenue
Astoria, NY 11102
Tel. (718) 721-7777
Fax (718) 545-3419

Riccardo's

by the bridge

**VAŠA SVADBA ĆE BITITI
NEZABORAVNA ako je organizujete
u našem RESTORANU**

- * Luksuzna dvorana za 450 osoba
- * Veliki podijum za igru
- * Osoblje u potpunosti poznaje Bošnjačke i Albanske svadbene običaje
- * Besplatan veliki parking za sve goste
- * Prihvatljiva cijena za Bošnjački džep

Riccardo's

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4.000 per month plus a \$2.000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy, fax your resume to (703) 968-1276.

TRW S&ITG (formerly BDM International) is a U.S. defense contractor who provides linguists to support US Military Operations overseas. Beginning with Desert Shield/Desert Storm in 1990., later with Operation Restore Hope in Somalia in 1993 and again to support the United States effort in the island of Haiti in 1994. Once again TRW is providing linguist support for US Military operations, this time in Bosnia, Croatia, Greece, Germany, Hungary, Italy, Kosovo and Macedonia.

For additional information, call (703) 968-1263

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

TRAVEL

LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRAZITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

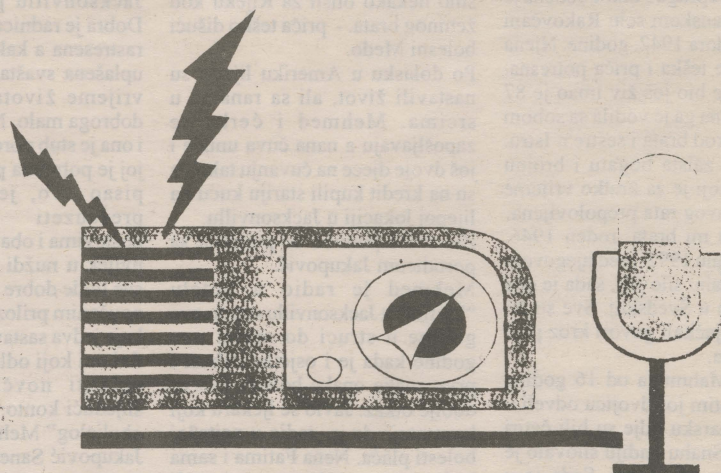
BN RADIO

SEVDAH

Svake subote od

1 PM do 2 PM

1430 AM

www.radiosevdah.cjb.net

SMEĐE ČIZME OPET GAZE NJEMAČKOM

“Ili će se bogati svijet prestati bogatiti na račun zemalja siromašnih kapitalom i privrednom strukturom ili uskoro više neće moći zaustaviti najezde onih koji u svojoj domovini ne mogu prezivjeti.”

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Ovu rečenicu sam čula prije nešto više od šest godina od jednog evangelističkog sveštenika, koji je dugo bio zaposlen u različitim misijama ove crkve u zemljama trećeg svijeta. Mnoge od tih zemalja su, u takozvanim godinama nade, a to su bile sedamdesete, osamdesete sad već prošlog stoljeća, nazivane još i zemlje u razvoju. Ali su veliki priraštaj stanovništva, pohlepa vlastitih vođa, građanski ratovi, prirodne katastrofe, neprihvatljivo niske cijene njihovih gotovih proizvoda i sirovina na svjetskom tržištu i naravno prezaduženost, učinili da se lanac kapitala prekine, privreda i nadgradnja u devedesetim survaju u provaljuju beznada. Puno je očajnih, posebno mladih ljudi, sa gubitkom nade da će tu, u domovini ikada ostvariti minimalne uslove za život, inficirano snom da će im, ako se uspiju prebaciti na bogati Zapad, svanuti bolja budućnost. Predskazanja i upozorenja ljudi angažiranih u različitim humanitarnim misijama, koji su poznavali svijet malo bolje od političara i članova prezidijuma različitih koncerna, neumitno se ostvaruju i niko više ne zna koliko ljudi čeka neki povoljan trenutak da se otisne na neizvjesni put prema Zapadu. Na grčku, talijansku i špansku granicu svakodnevno pristižu nedefinirani ploveci objekti, pune očajnika iz trećeg svijeta.

Ako do vas dopiru vijesti iz naše domovine, ako u internetu prelistate bosanskohercegovačke novine, sigurno ćete čuti ili primijetiti da je Bosna i Hercegovina postala važan tranzitni put za one koji dolaze iz azijskih zemalja. Kad sam bila u Sarajevu, mogla sam se i sama uvjeriti u tačnost natpisa u jednim našim novinama, koji je glasio „Bošnjaci odlaze, Kinezi dolaze“. I zaista, na sarajevskim ulicama se mogla sresti prava mješavina naroda, od Iranaca i Indijaca u živopisnim nošnjama, do Kineza koji preprodaju lepezica i drugih đinđuva pokušavaju preživjeti i namaći pare za daljnje putovanje prema Evropi, za koje niko ne zna kako će se i kada završiti. Možda na nekoj broskoj olupini kod

italijanske obale, možda u zatvoru u Sloveniji, možda u bezimenom grobu na obali neke granične rijeke, u zaustavljenom šleperu na granici, u nekom aerodromskom zatvoru za izgon, u ilegalnom životu u nekim četvrtima Rima, Londona, Pariza ili Amsterdama. Sve što su ti ljudi prije imali, već su prodali, da bi platili krijumčare živim ljudima. I u ovdašnjoj a i u našoj štampi se piše o tome kako je režim Slobodana Miloševića otvorio granice za Kineze, vjerovatno da se oduži za podršku koju je sa njihove strane uživao u Savjetu bezbjednosti UN-a ili prilikom prošlogodišnjih udara NATO snaga, koje su, da li slučajno ili namjerno, za cilj izabrale i kinesku ambasadu u Beogradu.

Pisani zakoni i nepisana pravila

Dakle, stanje Evrope je trenutno dvojako: potrebno je angažiranje velikih novčanih sredstava i ljudstva da se na njenim granicama zaustavi nadiranje Kineza, Indijca, Vijetnamca, Irana, Iranaca, Turaka, Kurda, Jugoslovena, mnogih drugih iz Azije i sa Balkana, koji tu žele da uđu, da se spase od nekog progona ili da osjete bar nešto od tog bogatstva o kojem su se u njihovoj domovini isprele mnoge legende. Istovremeno, zemlje bogatog evropskog Zapada trenutno muku muče kako da obuzdaju najezdu mržnje, netrpeljivosti i nacizma domicilnog stanovništva prema strancima koji već odavno tu žive i rade.

Iz razgovora koje sam vodila sa Bošnjacima koji žive bilo u nordijskim zemljama, ili Holandiji, Austriji, saznala sam da su stranci bili i ostali izdvojene grupe, kako bi se to našim bosanskim žargonom reklo, začahurene u svoje nacionalne torove. Iskustva naših mladih ljudi koji studiraju na univerzitetima u Stokholmu, Copenhagenu, Dueseldorfu su gotovo identična, ni jednom od mojih poznanika ili prijatelja nije uspjelo ostvariti neki kontakt ili prijateljstvo sa mladim Šveđanima ili Dancima ili Nijemcima. Kakva je to situacija i

kakav je to život, najbolje objašnjava sudbina mog poznanika Igora, koji studira elektrotehniku u Copenhagenu. „Jedini ljudi sa kojim se družim su Bosanci“, rekao mi je kad smo se nedavno sreli u Koelnu. „Prva godina studija je bila strašna. Na mom fakultetu se preferira grupni rad. Naprimjer, grupa od četiri pet studenata sjedi za jednim stolom i zajedno pokušava rješavati zadatke iz matematike ili fizike. Ja nikad nisam bio primljen ni u jednu grupu, ako bih se približio nekima, oni su odmah ustajali i odlazili za drugi sto. Tako sam uvijek zadatke rješavao sam, a profesor je dolazio i govorio mi:“ Igore, nemoj se obeshrabriti, ti dobro radiš i sam.“ Situacija je postala podnošljivijom kad su u sljedećem semestru došla dva tri studenta čiji je jedan roditelj bio stranac, mi smo za sebe formirali jednu grupu. Ne, nikada nisam imao prijatelja Danca, a ako bi se upustio u neki razgovor sa ljudima, odmah bih čuo prebacivanja kako stranci svoj socijalni status grade na račun Danaca...“ Ova Igorova iskustva iz Danske potvrdio mi je i moj sagovornik Asim Perendija. „Sa kolegama na radnom mjestu u „Danish Refugee Council“ imam dobre kolegijalne odnose, ali ništa više od toga, ni za jednog Danca ne mogu reći da mi je nešto više od poznanika ili radnog kolege.“ Slično sam čula i od studenta Seada koji u Dueseldorfu studira ekonomiju. On je tu „starosjedilac“, djetinjstvo je proveo u tom gradu, jer su roditelji davno došli u Njemačku, ali se njegova priča malo razlikuje od Igorove koji je zbog rata došao u Copenhagen. Ako mi se desi da preko internacionalnih kulturnih udruženja stupim u kontakt sa drugim strancima koji žive u Njemačkoj, potvrdi se da su i njihova iskustva skoro identična našima, uglavnom se Grci, Turci, Italijani... i svi drugi, duže među sobom ili pomalo između sebe, sa domaćim stanovništvom gotovo nikako. To posebno važi za takozvane „aussiedlere“, ljude njemačkog porijekla, koji su prije skoro tri vijeka, u vrijeme Katarine Velike odeslili u Rusiju, pa se u posljednjih dvadeset godina vratili u zemlju svojih predaka, u Njemačku. Pokušaji njihove integracije u njemačko društvo za

ANCHOR

WORLD TRAVEL, INC

4829 N. Damen Av; CHICAGO, IL 60625
Tel: (773) 293-0344; Fax: (773) 293-1684

**NAJPOVOLJNIJE USLUGE I CIJENE AVIONSKIH KARATA
ZA AMERIKU I EVROPU, TURISTICKA PUTOVANJA
SIROM SVIJETA OBEZBIJEDITI CE VAM**

Sanja Omeragić i Samira Redžović

Toll Free: (877) 779-6257

sada su ostali bez rezultata, nova sredina ih nije prihvatila, mnogi kažu da su ovdje socijalno zatvoreniji i izolovaniji daleko više nego što su bili tamo, sa Rusima. Teško je stvoriti jednu cjelovitu sliku trenutnog položaja stranaca u zapadnim evropskim zemljama, to je uglavnom šarenilo mnogih detalja od kojih se ne da sastaviti mozaik. Zakoni tih zemalja, oni pisani, omogućavaju onima koji su dobili uredne dozvole boravka, da imaju prava kao i domaći, uzimimo naprimjer, pravo na rad, zdravstveno, socijalno i penziono osiguranje, odmor, dječiji dodatak, policijsku zaštitu... Većina stranaca radi i zarađuje izdržavanje za sebe i porodicu, ne samo za onu užu, koja je tu, nego često i za onu širu, ostalu u domovini. Po nepisanim pravilima, poslove koje oni mogu dobiti su većinom oni najniži i najteži fizički poslovi, koje domaći više neće ni da prihvate. Zapadni gradovi su čisti, jer ih čiste uglavnom stranci, stranci su u svim noćnim smjenama u industriji hrane, u hotelima i gastronomiji, na građevinama, u livnicama, prilikom sjetve ili žetve na poljima.... Prve generacije stranaca koji su ovamo došli kao dobrodošli gosti-radnici, već su u penziji, njihova djeca su većinom preuzela njihove poslove ili se školovanjem

popela nešto više, čak do službenika u bankama, nekim zavodima ili institutima, ili su otvorili neki svoj biznis. Te nove generacije govore evropske jezike bez akcenta i u mnogome su, naročito u prohtijevima konzuma, postali slični mladima iz zemlje domaćina. Ali šanse te omladine, koja je završila neki studij, da u skladu sa svojim obrazovanjem i napreduje u karijeri, po nepisanim pravilima još uvijek su neznatne, skoro minimalne. Dakle, ta omladina je sad negdje između, ne pripada više zemlji porijekla njihovih roditelja ali ne mogu reći ni da su u zemlji gdje su im se majka i otac naselili, kod kuće. Nije bolja situacija ni sa onima koji su ostali povezani sa svojom tradicijom i načinom života koje su njihovi roditelji donijeli iz domovine. Oni se svakako ne žele vratiti tamo, jer ovdje imaju bilo kakav posao i zaradu, ali je i integracija tu gdje su, za njih nezamisliva. U posljednje vrijeme sam čula i čitala o dosta slučajeva da se mladi, visoko obrazovani ljudi, poznavajući više jezika, vraćaju u zemlje porijekla. Tamo su šanse da dobiju neko visokotirajuće mjesto i napredak u karijeri, daleko veće nego što su to ovdje, u zemlji gdje su se obrazovali.

(nastavak u sljedećem broju)

Sjećanje na ratni Mostar

DOK ŽIVIMO MI, ŽIVJET ĆE I ONI!!!

Piše: dr. Emina POTUR

Jutarnju tišinu uvijek razbije zvuk padajuće granate sa planina lijeve obale Neretve, tog proljeća 1992. godine. Nekada je to gromoglasni i razdirući VBR, a prema zvuku i fijuku koji je bio poput mlaznog aviona, procjenjivali smo gdje pada. Jedini put izlaska iz Mostara je preko Žrnovnice, na desnoj strani grada. Sa lijeve strane brda nadvisuju taj put. Svom raspoloživom thenikom gađanja ubija i ruši bivša JNA. Put je dobra meta, vidljiv i nezaštićen. Vozači mahom voze noću sa ugašenim svjetlima, na toj dionici puta. Brza vožnja i sreća, mogu poslužiti, sve drugo je neizvjesno. Danima tim putem prolaze vozila, u većim rastojanjima. Mnogi ostaju u kolima razasuti, preživjelih tada nema. Kamenjar okolo, nema zelenog rastinja da zakloni prolaz. Ginuli su nama znani i dragi.

Jutro je izgledalo mirno. Dežuru je završio na hiruriji, brojao ih nije jer je radio danonoćno. Visok, atletski građen, pun životne i radne energije, sa velikom ljubavi za svoju porodicu i njegovu ljubav iz dana studiranja. Ljubav dopunjena, dolaskom na svijet dva sina, dva AA. Prvim granatiranjem njegovog grada prihvatio se rada u operacionoj sali. Za pauze u radu i umor nije znao. Ulijevao je nadu svakom pacijentu. Pretakao je svoje životne sokove energije u njihova pitanja "kavak će biti ishod operacije". Blagi osmijeh titrao je na licu, a grč nevidljivi je nosio u sebi sa pitanjima "zašto, zašto ovo čine sa planina?" Odgovor je bio raditi i pomoći nesrećenicima.

Zloslutna sirena, granatiranja, stižu nosila krvlju natopljena civila, donose ih na hiruriju. Smjenjivao se Dragan sa svojim kolegama iz jedne u drugu operacionu salu. Hirurške sale su gađali, čak ciljano i ljekarske sobe. Ta svirepost ubijanja, davala je dodatnu snagu tom mladom hirurgu.

Nakon par mjeseci rada, i žestokog granatiranja, poželio vidjeti svoja dva sina i lijepu ženu. Odlučio je krenuti nakon dežure, da ih obiđe za taj vikend. Radovao se susretu sa svojom Amilom i dva sina, AA. Naizgled mirno jutro, on kreće, svoju namjeru želi ostvariti. Osmijeh titra na licu, vidi ih ispred sebe, osjeti njihovu dragu mirisnu kožu. Istovremeno čuje i pitanja, od svojih dječaka, kada će opet kući. Sve se to odvija munjevitom brzinom, već je okuka smrti tu za pola kilometra. Dodaje gas, sa brda ispaljuju iz VBR-a granatu, koja raznese kola i čovjeka sa velikim ljudskim srcem, sa rukom ispruženom uvijek gdje je potrebno pomoći. Ostade na okuci

smrti, jedinom izlasku iz grada pakla.

Sestre bez brata, žena bez muža, a sinovi bez oca.

U drugom dijelu rata u Mostaru sam imala susret sa njegovom ženom. Čvrsto držeći ruke dječaka, suze su same lile. Nekad crna teška kosa, na licu lijepo oblikovanom je posijedila. Riječi ohrabrenja nisam mogla naći, samo sam joj poželjela u sebi, da izdrži u svojoj tuzi za voljenim čovjekom.

Po rastanku sam govorila "Neka ti je rahmet dobroj duši dragi kolega, i lahka Ti bila zemlja hercegovačka".

Idući "Titovom" ulicom od juga prema sjeveru sve zgrade su ili oštećene ili srušene, crne se grede, dijelovi dojučerašnjih masivnih zidova se samo djelimično vide. U nekoj velikoj žurbi, vojska koju smo nekada zvali JNA, naglo povučena iza sebe sve uništava što se dalo uništiti.

Rijetki vlasnici kuća su oko svojih ruševina, stoje, gledaju nekud, ili sjede na zgarištu nepomično i bespomoćno. Blijedi iscrpljeni neki se hvataju raščićavanja, ili gledanja malih stvari koje ih vežu za dane sreće.

Mustafa drži svoju metlu i čisti dio ulice od Razvitka do Higijenskog zavoda. Imao je zadatak da to čini svako jutro proteklih mjeseci. Prijatelj iz djetinjstva sa kojim se kupao nekad na Neretvi, sa kojim je lopte igrao u danima dječastva, mu je naredio. Sve to je pričao, jedina iz bogate kuće koji se svaki put okretao lijevo i desno, još uvijek u strahu svakodnevnih ispitivanja. Noć prije povlačenja Perišićeve vojske pozvan je u Higijenski zavod, Milan mu je naredio da u zoru bude pred Higijenskim, zajedno sa Zlatkom. Polutihim glasom je govorio, da tu noć je sa Zlatkom proveo pod pečinom, ispod Mazoljica. Osluškiivali su svaki šum i pucketanje grana, za njih te duge i tjeskobne noći.

U osvit zore su osjetili podrhtavanje zemlje, čuli neke nerazgovjetne glasove, misleći da njih traže. Glasovi su bili sve bliže, znali su da je tu kraj.

Osjetio je opuštenost, bez bola i grča u tijelu, uz jedinu želju da se sve to završi što prije, jednim metkom. Slike događaja tih mjeseci su munjevitom prolazile, kad je dobijao naređenja da otvori minirane kuće, kada je morao mesti ulicu dok su granate padale, kada bi iz skloništa između lišća i grana, gledao kolonu prognanih, krvlju obliveni asfalt iz tijela njegovih komšija Bošnjaka. Nada za goli život se gasila, jer na osjećaje komšije sa kojim je rastao, zna da ne može računati, sve mu je odnijeto materijalno što je imao,

kuća razrušena, za sudbinu žene i djece zna da su u nekoj zemlji svijeta, a pocijepana odjeća i stopala sa navučenim čarapama su bezvrijedna.

Pitao se šta li je to on, kao i ljudi njegove religije zgriješili, kada im se ovako vraća. Uhvatio se za misao da smo samo prolaznici na ovome svijetu, da će ipak svatko biti nagrađen ili kažnjen za svoje postupke. On će ove zadnje trenutke učiti, da se što prije završi sa njegovim životnim putem, miran da su mu djeca i žena negdje dalje od ovog pakla.

Svoju ispovijest mi je pričao kao pacijent dok je sjedio, ali i kao čovjek koga sam znala od mog djetinjstva. Onaj ko ga nije znao prije pola ili godinu dana, mislio bi da je to oronuli, potamnjelog i drhtavog glasa, stariji čovjek. To je trag na Mustafi ostavio prvi dio rata u Mostaru.

Redali su se pregledi razmijenjenih civila, koji su ovedeni u logore prema Nevesinju. Preživjelih je bilo mnogo manje od broja dovedenih. Vitak, mršav sa bojom glasa koja ostaje dugo prisutna, imao je polomljena dva rebra, izbijena dva zuba, jer je uhvaćen na svom "Ranču" u Ortiješju. Došao je sa gostovanja, iz poznatih svjetskih kuća. Došao je da spasi svoje vrijedne unikate. Pokupili su ga "Beli orlovi" i tako mu se izgubio trag, za dugo vremena. Sve šta je proživljavao ne može stati u jedan roman, izvođenje noću, gađanje između glava tako da od petorice ostaju dva da stoje. Tuševi sa vrelom vodom, premlaćivanja do gubljenja svijesti.

Posjetioci raznih organizacija, čije je jezike znao i uspio reći bar jednu rečenicu, su mu omogućili puštanje iz logora. Pripadnik bosanskog naroda došao je u Mostar odakle mu potiču i korijeni.

Dolazi na pregled da se utvrde znaci fizičkih i psihičkih trauma. Ulazi sa grupom razmijenjenih iz

logora. Broj protokola je veći za jedan broj. Dostojanstveno govori o svojim traumama i problemima žali se na bolove u predjlu kičme i rebara. Na svaki pokret javi mu se grč na licu. Ponovnim pregledima sve duže mi priča o danima provednim u logoru. Slike užasa su se uklapale u tamni mozaik priča i drugih razmijenjenih iz logora. Mladost i optimizam pomažu u brzom zarastanju fizičkih rana. Snagom duha donose zacijeljivanju psihičkih trauma.

Maštao je o tom brzom ozdravljenju, planirao da će kao umejtnik krenuti u svijet, na svoj posao, u želji da pronese glas istine svijetu o patnjama svog naroda. Maštao je o predstavama koje će organizovati, za pomoć nastradalim.

Ali stiže ga i drugi dio rata u Mostaru. Ali u tom paklu upropaštena karijera mladog čovjeka, koji je čak i u Kanu odnio zlatnu nagradu. Jedinu potvrdu za to je imao u roditeljskoj kući, novine koje mi je donio da pročitam sa vijestima i kritikama iz novina, sa vijestima o tom priznanju u "zlatu".

Redaju se brojevi u protokolima pregleda bivših logoraša. A svaki broj ima svoje ime i svoju traumu, svoju tragediju, o poniženjima koje čovjek može nanijeti čovjeku, o bolovima, strahovima, mučenjima.

Ljeto je stalo, ali niko se ne žali na vrućinu i omorinu, jer se svakodnevno samo osluškuje da li su granate ili VBR pali negdje u blizini, da li je opet neko poginuo od snajpera. Vrijeme se ne mjeri stupnjima topline, već poginulim dragim osobama.

Sve više uniformisanih mladih stiže sa ozljedama, pleuro-pneumonijama, u depresivnim stanjima, ovisnim o narkoticima, uz cijelu veliku paletu drugih oboljenja.

Dolaze dosta blijedi, nehranjeni, čekaju ih ampulirane terapije. Upitala bih po nekog ranjenika da li je nešto jeo. Većini smo davali kriške kruha namazane marmeladom, ili margarinom, što smo kao radno osoblje dobijali za obroke. Teško je bilo izvući im riječi, posebno onima koji su bili teže ranjeni ili bolesni.

Jednom od njih rekoh d amor atridana ležati, i doći na kontrolu. On se okrenu prema meni ugledah koštunjavog visokog gorštaka, lijepe boje očiju, u čijim dubinama se ugasio sjaj. Promuklim glasom reče: "Daj ti meni doktorice lijekove da me ne boli i da mogu zolju nositi, ležati neću". Za tri dana došao je radi liejkova, a pročitah ime Džemal, borac Armije BiH.

"Stanje sa plućima ti je lošije... " On me gleda s alijepom bojom očiju bez sjaja, gleda i napokon proborbi: "Meni nije do života, jer sam na svoje oči gledao kako mi ispred kuće ubiše oca pa majku a onda ženu sa djetetom u stogu sijena zapališe..."

Gledam ga, visokog, uspravnog, sa ispučenim jagodicama, lijepim očima bez sjaja. Slušam glas koji je odmjeren, razgovijetan, odsječen. On samo traži lijekove da može nositi zolju.

Zanimemila sam, poželjela mu snagu od Boga u sebi govoreći. Sve se to zbilo u jednom od sela Podveleža. Još jednom sam ga vidjela sa praznim pogledom, sa kožom koja je samo bila razvučena na nekada lijepom, mladom licu, tog gorštaka. Za dalju sudbinu Džemala nisam znala, ili se izgubio u gomili šarenila uniformi koje su svakim danom bile više prisutne.

Tragedije sustižu jedna drugu, da ni mrtve ne možemo oplakati, jer ih svakim danom ima više. Dragi nam doktor ostade na okuci "smrti",

pridruži se mnogim poginulim bijelim mantilima. Mustafa i dalje mete od Razvitka do Higijenskog zavoda, umjetnik liječi svoje rane u sraštavanju kostiju, a od Džemala nema traga. Zašto, u ime koje ideje su istrgnuti, presječeni...

JEZERO

GROCERY & MEAT

2323 65. Street Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

* HALLAL MESO - HALAL MEAT

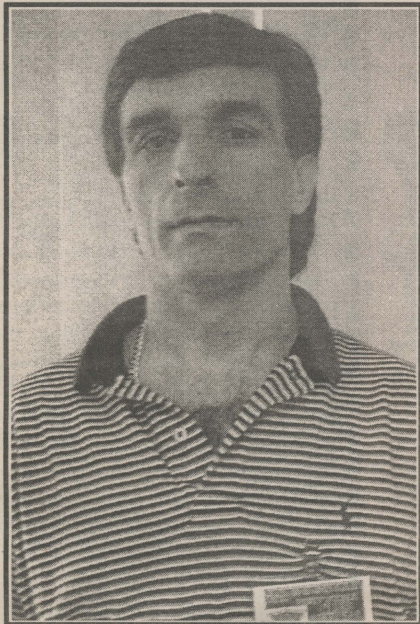
* SUHO MESO

* SVE VRSTE SIRA

* RAZNE POSLASTICE

Reagovanje s povodom

SEJDIĆ NIJE GOVORIO ISTINU

ŠUĆO MARKOVIĆ

Poštovana redakcija SabaH-a, merhaba

Kao redovan čitalac bošnjačkog lista SabaH riješih da vam se obratim sa molbom da objavite ovo pismo koje je u interesu zajedništva bošnjačkog naroda na ovim prostorima. Povod da vam se javim jeste intervju gospodina Mirsada Sejdića koji je dao u bosansko-hercegovačkom listu "Ljiljan" broj 397.

Bošnjačko jedinstvo pojedinci pokušavaju razbiti raznim načinima, idući u beskrajinost bojkotujući bošnjačku naciju te se deklarirajući u nacionalnom smislu: Crnogorci, Bosanci, Hercegovci i drugi. To se obično dešava kod onih ljudi kojima smeta bošnjačka nacija iz njima poznatih razloga i iz nepoznavanja vrijednosti nacionalnog bitisanja. Izjava šefa stručnog štaba i prvog trenera Fudbalskog kluba "Bošnjak" iz New Yorka gospodina Mirsada Sejdića, negira u intervjuu pravo ime FK Bošnjak nazivajući istoimeni klub "Bosna" te da okuplja dijasporu iz Bosne i Hercegovine bez obzira na nacionalnu i vjersku pripadnost. Možda je tako i mislio, ali je ovog puta ipak bio uzdržan u takvoj izjavi. Zašto gospodinu Sejdiću smeta ime "Bošnjak" to su njegove lične stvari u koje ja nemam pravo da ulazim, ali zašto nije rekao istinu i pravo ime fudbalskog

kluba. Kao član uprave kluba Bošnjak (za gospodina Sejdića FK Bosna) te kao kapiten druge ekipe ovog kluba koji okuplja Bošnjake kako iz Bosne i Hercegovine tako i iz drugih krajeva bivše Jugoslavije a ne samo Bosance i Hercegovce, kako reče Sejdić novinaru Ljiljana. Osjetio sam potrebu da gospodina Sejdića podsjetim da su

ovaj klub formirali Bošnjaci iz Plava i Gusinja, te zbog nacionalne i vjerske povezanosti ti poštjeni Plavljeni i Gusinjani koji su učestvovali u formiranju kluba odlučili su da klub nosi nacionalno ime "Bošnjak" da ne bi svoju braću po vjeri i naciji iz Bosne i Hercegovine udaljili ili odvajali od kluba, ne želeći dati ime klubu koje bi bilo povezano sa Plavom i Gusinjem. Očigledno je da su Plavljeni i Gusinjani koji su učestvovali u formiranju kluba vodili računa da je Bosna matična država svih Bošnjaka i izabrali su najbolje ime koje će učvrstiti veze bošnjačke dijasporu u New Yorku. Po riječima gospodina Sejdića koje je prenio Ljiljan očigledno da iz njemu poznatih razloga ne odgovara povezanost Bošnjaka u dijaspori. Neshvatljivo je da se gospodin Sejdić nije sjetio jednog Belog Koljenovića, Džaje Nikočevića, Mirsada Feratovića koji od osnivanja kluba nose dres Bošnjaka i koji su najvjerovatnije odigrali najveći broj utakmica za FK "Bošnjak" što ne spominje Mirsada Feratovića svima je jasno, jer je Feratović sa Izetom Šabovićem na vrijeme osjetio špekulacije Mirsada Sejdića, a Feratović nije više ni gost "Bumeranga". Sejdić nije osjetio moralnu obavezu da spomene Bošnjake Plava i Gusinja koji su ovaj klub finansijski održali. Da nije bilo

SPORT SPORT SPORT SPORT
U, ŠTA RADE: Mirsad Sejdić, nekadašnji napadač "Borca"
Luke, "Olimpije", "Galatasaraya"...

Od Jajca, Banje Luke, preko Turske do New Yorka

Sejdić je bio član one sjajne generacije *Borca* iz Banje Luke, u kojoj su igrali Kovačević, Ibrahimbegović, Čulafić, Kreso... Potom je dvije sezone proveo za *Bešigradom*, a onda je uslijedio odlazak u Tursku gdje je nosio dres *Galatasaraya*, *Altaya*, *Burse*, *Bakieerspora*... Kopačke je okačio o klin 1989. godine, ali nije ni tada rekao definitivno zbogom nogometu. Danas, Sejdić živi i radi u New Yorku gdje je pored redovitog posla (vlasnik je ugostiteljskog objekta), angažiran u FK Bosna, klubu koji okuplja bosanskohercegovačku dijasporu

ISJEČAK IZ "LJILJANA"

Pitam gospodina Sejdića kako je novinar Ljiljana znao da se klub zove Bosna i to da okuplja bosansko-hercegovačku dijasporu, te da se lokal čije je vlasništvo gospodina Sejdića zove "Bumerang". Kako je novinar znao ime Agarda Radončića i Elvira Koljenovića, a ne Kulenovića kako piše u Ljiljanu.

čak rekao da mi Plavogusinjani ne dozvoljavamo da se u njegovom lokalu pjevaju pjesme koje on hoće. Gospodin Sejdić zaboravlja ko su mu glavni potrošači u lokalu a ja mu se lično zahvaljujem što nas otreznjuje i upućuje da se okrenemo sami sebi i svojim (mislim na sve Bošnjake). Doduše bilo je slučajeva i reagovanja prilikom naručivanja nekih pjesama. Ta reagovanja su bila iz emotivnih bošnjačkih razloga i žaljenja nad genocidom koji je bio nad bošnjačkim narodom u Bosni. Nažalost gospodin Sejdić i njegovi istomišljenici taj genocid su zaboravili i oni neka slušaju te njihove LEPE PESME onih koji pokušavaju da nas istrijebe. Na svaku primjedbenu Sejdićeva rada u

Fudbalskom klubu Bošnjak Sejdić je upotrebljavao jedno jedino oružje, prijeteći odlaskom u Čikago. Naravno u Čikagu mu ne bi dozvolili da u timu kada treba da se plate fudbaleri uvodi sina u igru a talentovanog Cirikovića, R. Sardanovića, E. Derviševića, Dž. Sujkovića i druge prvotimce drži na klupi. Sejdić se pogrešno proračunao da mi fudbaleri i Uprava to nismo primijetili. Sejdićev sin nije igrao za Bošnjak kada se fudbaleri nisu plaćali a koliko je redovan na treninzima to znaju fudbaleri i Uprava kluba Bošnjak.

E, pa gospodine Sejdiću sretan ti put u Čikago! Bošnjak će uvijek postojati.

Šućo Marković

REDŽEPAGIĆA KULA

Melanholično oko nje kruže golubovi
I gavrani kao nad kulom u Počitelju,
Uzalud pendžer čežnjom isturen zove,
Nema više osmijeha na njenom pročelju.

A tamo uokolo se prti i životari
Umjesto da se živi od nje i svih ljepota,
Ispraznjena od adeta, amaneta, unikata...
Gdje je sad taj grijeh i ta sramota?

Zidovi sve znaju, al' znaju i da šute
Jer šutnja se ovdje disanjem cijeni,
No, kula je još tu u zubima vremena,
Za mnoge važna, a draga je i meni.

Da je nečija druga svetinja bi bila,
A ona sve trpi zbog svoga imena,
Još zidovi su jaki, krov se lakše mijenja,
Proći će i ova vremena nevremena.

Željezne lisice i pendreci su smišljeni
Da niko od njih u Plavu ne spava,
Jer, važnija je moć i ustajala slava
Neg' hiljade nekih glava - od zaborava.

Ipak kula sanja svoj uspravni san,
Sanja ona lijepo svoga neimara...
Kad završi se lov na lisice od gvožđa
Dobiće nam kula boljeg hizmečara!

Ismet RAMLJAK

SABAH

Svaki Sabah podari novi datum
I nalijeva sača novog kalendara,
Svaki Sabah kreira novi početak
I brine o danu šta će da stvara.

Ne znam šta bih uradio prije,
Uzeo Abdest il' stih napiso,
Nahratio cuku il' dao zob konju,
Al' svakako nebih tek tako oturiso.

Pijetao moli - nahrani mi čeljad,
Konji hržu - timari nam dlaku,
Ovce i krave se jave - hoće na pašu,
Sve živo traži svoju nafaku.

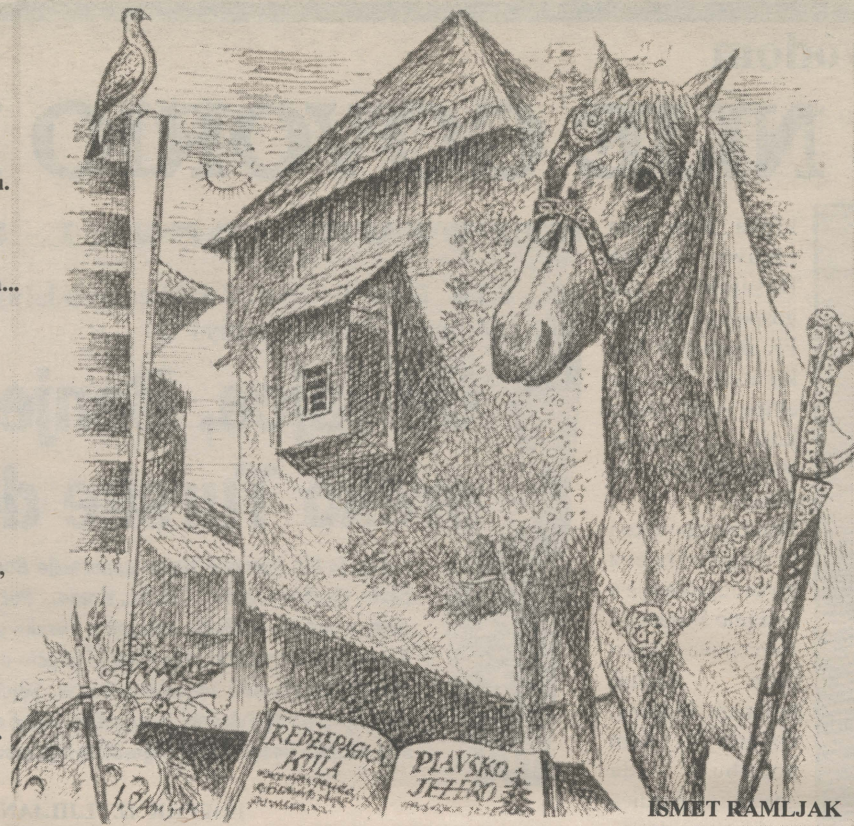
Djeca se vrte kraj majki i nana
Koje na ognjištima nešto fino vare:
Za sviju isti koktel od ljubavi,
Čak ne znaju one ni ptice da prevare.

Inkrustacijom od zlata blistaju vrhunci
A treba vidjet bašče i lijehe kako dišu,
Pupoljke i mladice kako rosu ližu,
Trave i cvjetove kako zrake sišu...

Sabahom počinju prvi svježi stihovi,
Sabah traje duže od obične zore
Sve živo doručkuje uz našu kahvu;
Sabah vrli početak i trajna metafora.

I šta još nešto o Sababu reći?
Sabah sam o sebi još više će znati,
Moje je da pišem, crtam i milujem
I zbog svega živog rano ustajati...

Ismet RAMLJAK

BOSANSKA KUHINJA

SATARAŠ

Potrebno: 1 kg svježih paprika,
20 dkg sjeckanog ili mljevenog
mesa, 4 dkg riže, 8 dkg mrkve,
30 dkg krompira, 12 dkg
crvenog luka, 25 dkg svježeg
paradajza, biber, so, 12 dkg
masnoće, 10 dkg zelenog
paradajza.

Priprema: Očistite luk, stavite
na masnoću i prodinstajte. Na
luk stavite meso, posolite i
dinstajte dalje. Kada je meso
napola mekano pridodajte
krompir, paprike, crveni i zeleni
paradajz i mrkvu. Kada se i to
prodinsta, saspite rižu. Sve
zaližite s malo supe. Sataraš je
gotov kada je riža skuhan. Pri
serviranju ga pobiberite.

TAVA SA KISELIM
MLIJEKOM

Potrebno: 1,2 kg krompira, 3 režnja
bijelog luka, 20 dkg masla, kiselo
mlijeko.

Priprema: Izrežite krompir na
kolutove, saspite u pomašćenu tepsiju
i pecite. Isjeckajte bijeli luk i pospite
ga po krompiru kada je pečen.
Pomiješajte. Preljite kiselim
mlijekom i vratite u toplu, ali
otvorenu pećnicu.

ĐUVEĆ NA
BOSANSKI
NAČIN

Potrebno: 72 dkg ovčijeg, telećeg ili
govedeg mesa, 12 dkg masnoće, 8 dkg
riže, 30 dkg krompira, 6 dkg
paradajza, 16 dkg svježe paprike, so,
biber, 8 dkg mrkve, 8 dkg crvenog
luka, peršunov list, 2 jajeta, 3 dl
ovčijeg kiselog mlijeka.

Priprema: Isjecite meso, luk i mrkvu.
Sve propržite na dijelu masnoće.
Paprike iskrižajte, a krompir izrežite
na kocke. Ostatak masnoće stavite u
duboku tavu ili tepsiju (crepulju), pa
saspite prženo meso, luk i mrkvu,
posolite i pobiberite. Pecite u pećnici.
Kada primijetite da je meso napola
gotovo, dodajte rižu. Po njoj poredajte
isječen paradajz i pospite peršunovim
listom. Ako za rižu nema dovoljno
tekućine, dodajte malo supe. Vratite
u pećnicu. Gotov đuveć preljite
izlupanim jajima i zapecite. Prije
serviranja, preljite kiselim mlijekom.

ISMET RAMLJAK

PUTUJTE SA NAMA !

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com
4622 Morganford Rd.
St. Louis, MO 63116
(314) 351-6200 Tel./Fax

Cijene letova u vremenu između 6/16/00 i 8/31/00

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE	MUENCHEN
ATLANTA	\$ 805	\$ 785	\$ 825	\$ 820	\$ 657
CHICAGO	\$ 775	\$ 695	\$ 745	\$ 785	\$ 638
NEW YORK	\$ 740	\$ 660	\$ 710	\$ 750	\$ 680
LOS ANGELES	\$ 870	\$ 790	\$ 840	\$ 880	\$ 764
ST. LOUIS	\$ 800	\$ 720	\$ 770	\$ 810	\$ 665

NAVEDENE CIJENE SU BEZ AERODROMSKE TAXE.

* Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA
* Kod nas možete napraviti rezervacije za
ljetovanje na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTEŠKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM?

Kupovinom elektronskog rječnika Vasi problemi su riješeni.
Rječnici sadrži preko 475 000 riječi i izraza,
36 000 medicinskih termina, 29 000 termina za biznis,
28 000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idioma,
nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC 200D \$ 109.95

ESC 600T \$ 239.95

RIJEČNIK SA IZGOVOROM

DA LI IMATE KOMPJUTER?

Kod nas možete kupiti kompjuter po želji.
sa svim komponentama koje se danas mogu naći na tržištu
i to sa zagarantovano najpovoljnijim cijenama.
Dostava besplatna gdje god da se nalazite.
Pressario 7360 with Pressario MV620 15" (13.8") Monitor,
1300 Inkjet Printer and Accessory Starter Kit - Bundle \$ 260
Mail In Rebate / \$ 400 ISP Rebate - 500MHz - AMD K6/2 64MB/10.00GB/40X/56X
Final Price \$349.92 after all rebates

SAMO MI NUDIMO ON LINE KOMPJUTERSKE KURSEVE!!!
AT, MOUT, MCP/MCSE

Sarajevo bez većeg napora savladalo Čaplinu

Krupinac pogadao, navijači zviždali

Ni vodstvo od 5:0 nije zadovoljilo publiku na Koševu koja je zviždala igračima i tražila smjenu trenera Pirica. Na Koševu se dešavaju dva fenomena. Jedan je Mirzet Krupinac, sigurno najbolji igrač Sarajeva a možda i Premijer lige, te navijači koji i pored obilja golova zvižde igračima i traže smjenu šefa stručnog štaba Denijala Pirica. Nakon pet minuta Sarajevo je vodilo 2:0 golovima Krupinca, a Koševom su se prolamali povici "Pirija napolje". Zvižduka nije bio pošteđen ni kapiten Amar Ferhatović. - Ne znam zbog čega se zviždi nama i treneru.

Možda plaćamo ceh od prije i neuspjeha u prošlom plej-ofu. Imamo navijače posebnog ukusa. Teško ih je zadovoljiti. Ni 5:0 nije moglo. Uvijek traže lijep potez i golove. Napunili smo mrežu Čaplincima bez puno muke, a zviždalo nam se. Zaista ne razumijem zbog čega - kaže Ferhatović. Nakon petog kola Sarajevo je osmo i u subotu predstoji gostovanje u Posušju. Na Koševu vapi za pobjedom u gostima. - Nezadovoljan sam ostvarenim u početku prvenstva. Fali nam ta pobjeda u gostima da uхватimo priključak za vodećim. U Posušju ćemo ići na pobjedu, iako je protivnik jedna od najkvalitetnijih ekipa u Premijer ligi - kaže Ferhatović.

Mirzet najavio dva, postigao tri

Ne postiže se het-trik svaki dan, pogotovo to ne čini odbrambeni igrač. U srijedu navečer Mirzet Krupinac je Čapljinu dao tri gola i bez dileme bio centralna figura utakmice. - To je čudo. Pred meč sam u Ilijašu najavio da ću dati dva gola, postignem tri, a mogao sam još jedan. Krenulo me. Meni je svejedno ko će dati gol, važno je da pobjeđujemo. Jedino ne mogu shvatiti navijače. Svaka im čast, uvijek su uz nas, ali da nam zvižde kod 5:0, to ne mogu prihvatiti. I povika na trenera Pirica ne ide. Pa ne igra on sam. Moraju svi shvatiti da su otišli vrhunski igrači, da je ekipa slabija nego lani. Volio bih da nas navijači podrže pjesmom i navijanjem, bilo bi nam svima lakše.

Željo nakon Širokog Brijega Zakazali strijelci s Grbavice

Fudbaleri Željezničara su prvi put poraženi u Premijer ligi na gostovanju u Širokom Brijegu. Iako "plavi" nisu bili podređeni, imali su više od igre, tri boda su pripala domaćinu. Greške Bišćevića i Guše kod jedinog gola Širokog, te anemicnost napadača Želje glavni su razlog neuspjeha.

- Imali smo inicijativu tokom čitave utakmice, preuzeli smo sredinu terena, ali nismo uspjeli napraviti niti jednu pravu priliku. Primili smo opet pacerski gol, ne iz akcije već nakon naših grešaka i to se mora osvetiti. Siguran sam da Široki nema bolju ekipu od Želje, zato i žalim - rekao je Dino Đurbuzović, šef stručnog štaba Željezničara.

Trener kluba sa Grbavice iznenađen je velikim brojem grešaka njegovih igrača:

- Griješilo se mnogo, previše, posebno u primopredaji lopte. Nedostajao je onaj završni pas, do 30 metara od gola Širokog dolazili smo bez problema, ali fudbal se igra da se postigne gol, a ne da se protivnik drži "u ševi". Podbacila je gotovo čitava ekipa, mislim da prolaznu ocjenu zaslužuju samo Muharemović, Adžem i Alihodžić. Nemamo vremena za tugu, već ovog vikenda na Grbavici gostuje Velež i imamo priliku da zaboravimo poraz od Širokog - govori Đurbuzović.

U Celiku ogorčeni nakon poraza u Mostaru Igralo se dok Velež nije postigao gol

Četvrti sudija pokazao da se igra dodatnih 5 minuta, a igralo se 9 minuta, da bi domaćin pobjedonosni gol postigao u 7. minuti produžetka. Sumorna atmosfera vladala je jučer na Bilinom polju. Ne toliko zbog poraza koliko zbog suđenja Naseru Heldovu i njegovih pomoćnika, te ponašanja igrača Veleža koji nisu birali sredstva da dodu do pobjede. Ni početno vodstvo "crveno-crnih" nije bilo garancija da će neporaženi napustiti Mostar. - Prvi gol smo primili nakon kornera, kojem je prethodio gol-aut. Drugi smo primili u 7. minuti sudijskog produžetka, mada je četvrti sudija pokazao da se igra dodatnih 5 minuta. Igralo se ukupno 9 minuta, a stekao se dojam da bi se igralo dok Velež ne postigne pobjedonosni gol - kaže Asim Saračević, šef Stručnog štaba Čelika.

On dodaje da je i isključenje Senada Brkića, najboljeg strijelca Premijer lige, bilo u namjeri da se pomogne Veležu da dode do pobjede. - Škaljic je startao s leđa na Brkića, bio je to prekršaj za crveni karton, ali je barem pet igrača Veleža potrcalo prema Brkiću, stvorili su gužvu u kojoj su ga i tukli nogama. Nakon što se situacija raščistila, Heldov je pokazao žute kartone Cemaloviću i Škaljicu iz Veleža, te Brkiću, kojemu je to bio drugi žuti. Tako smo ostatak utakmice odigrali sa deset igrača - kaže Saračević, koji je također pocrvenio u Vrapčićima. Stručni štab Čelika ogorčen je i na svoju Upravu, jer niko sa ekipom nije putovao u Mostar. Očito je Čelikova Uprava sve karte bacila na golo preživljavanje na narednoj Skupštini Kluba, koja je najavljena za 15. septembar.

FORMULA1: HAKINNEENU VELIKA NAGRADA BELGIJE

Svoju prvu pobjedu na Spa-Francorchamp stazi zabilježio je, u 13. utrci ove sezone, gospon Mika. Nakon, rijetko viđenog u F1, letećeg starta, tj. starta iza pace-cara, kada relativno neiskusni Trulli na drugom startnom mjestu nije mogao izdržati pritisak najprije Buttona, a zatim i M. Schumachera te pogreške Hakkinena koji se je izvrtio i prepustio vodstvo Michaelu, Mika je, nakon drugog odlaska u boks bio nezaustavljiv. U fantastičnom manevru u kojem je jadni Zonta poslužio kao tampon, Mika je na stazi 4 kruga pred kraj obrijao Michaela i

osvojio dragocjenih 10 bodova. M. Schumacher ostao je drugi dok su fantastični Williamsi osvojili 3. (Ralf Schumacher) i 4. (Button) mjesto. Coulthard je nakon prilično blijede utrke stigao 5., a 6. je H.H. Frenzen. Ovom je pobjedom Hakkinen povećao vodstvo nad M. Schumacherom na 6 bodova, a u prvenstvu konstruktora Mc.Laren nad Ferrarijem na 8 bodova. Treba reći i to da je Alesi fantastično vozio i bio dugo na 4. poziciji dok nije morao odustati. Do kraja sezone ima samo još 4. utrke a slijedeća je za 15 dana - Monza!

FORMULA1: ROBINSON NAPUSTIO WILLIAMS

James Robinson napustio je Williams. Robinson je stariji inženjer i desna ruka Patricka Heada te je sa njim dugo surađivao. Pretpostavlja se da će Robinson otići u Jaguar te da će ga zamijeniti Sam Michael koji je trenutno glavni mehanicar H.H. Frenzena u Jordanu.

Robinson ce u Jaguaru moci poceti raditi tek nakon 4 mjeseca. Ta cetiri mjeseca izbivanja poznata su kao "Vrtlarski dopust" i moraju ih proci svi inženjeri koji prelaze iz jednog u drugi tim kako nebi sa sobom odijeli tajne tima iz kojeg odlaze.

TENIS: HINGIS BOLJA OD SELEŠ

Prva nositeljica Grand slem turnira Flushing Meadows Svicarkinja Martina Hingis pobijedila je u četvrtfinalnom meču Moniku Seleš (USA, šesta nositeljica) sa 2:0 (6:0, 7:5). U drugom četvrtfinalnom meču Venus Williams (USA, nositeljica br. 3) savladala je Nathalie Tauziat (Francuska, nositeljica br. 8 sa 2:1 (6:4, 1:6, 6:1). U četvrtfinalnim mečevima u konkurenciji dublova za teniserke postignuti su ovi rezultati: Cara Black i Elena Likhoteva (Zimbabve/Rusija) - Lisa Raymond i Rennae Stubbs (USA/Australija) 2:0 (6:3, 6:4), te Venus i Serena Williams (USA) - Chanda Rubin i Sandrine Testud (USA/Francuska) 2:1 (1:6, 6:1, 6:3).

OMLADINSKI RADIO BIH

AM 680

DETROIT

UZIVO!!!

PONEDELJKOM 21:00-22:00

BOSANSKI NARODNI I ZABAVNI HITOVI
NOVOSTI IZ BOSNE I HERCEGOVINE I AMERIKE
VASE ZELJE I POZDRAVI

Telefon (248) 909 1006

u studiu (248) 557 3300

SULEJMAN, ALEN I FARUK

Adresa:

P. O. Box 7832

Bloomfield hills, MI 48302

Narudžbenica za pretplatu na SabaH MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slučaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona
samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu
kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uračunati i poštanski troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE _____

KARTICA ISTIČE _____

POTPIS _____

Vaš ček
možete poslati
na adresu:

SabaH
30-05 43. Street
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.sabah-ba.com

Design by
Arijana D.

"LJULJHAMI"

Halal Meat

44-08 30 Ave.

Astoria, NY

Brace Aga, Dine, i Hajra
Redžica

(718)-545-6566

Čitajte SabaH da bi
ste bili obaviješteni!

POSAVINA VIDEO-AUDIO

Veliki izbor Audio - CD izdanja,
solidan broj video kaseti (oko 300 kom.)
sa muzikom i filmovima

Snimamo Americko - Evropski
ili
Evropsko - Americki Sistem

Prodaja na veliku i na malo
Garantirana kvaliteta i cene

SEAD ADO ZOHOROVIC
Tel/Fax: 770-205-9616
Cell: 770-361-8222

Premijer Liga Zapadnog Ontaria-Kanada

Izveštava: Izet Čerimagić

Stadion: German-Canadian Club Field; Gledalaca oko 300; Vrijeme: Toplo i sparno; Teren: Odličan; Sudija: Bill Teeuwen 6; Pomoćnici: D. Rzeszutek 6 i A. Nielson 7 (svi iz Londona); Žuti kartoni: Išović i Shala (Bosnia) i Hasson i DaCosta (Portuguese); Crveni karton: Ferhatović (Bosnia);

Strijelci: 0:1 Neiva 11. min.; 0:2 Degourville 50. min. (iz penala); 0:3 Paz 65. min. i 0:4 DaCosta 85 min.

Igrač utakmice: Emir Čekić (Bosnia)

BOSNIA: Smajić 8, Reiz 7, Emir Išović 8, Ferhatović 7, M. Čosović 8, Čekić 9, Varga 8, Shala 6, Lišić 6 i Rešidović 8, Trener: Arif Čosović

PORTUGUESE: Azevedo 7, DaCosta 7, Hasson 7 (Harmiz 6), Neiva 7, Paz 7, P. Ferreira 7, Pacheco 7, Peak 7, Loague 7, Paiva 7 i Degourville 7; Trener Ed Neiva.

BOSNIA - PORTUGUESE 0:4

Susret sa jednom od najboljih momčadi u Provinciji Ontario Bosna je počela sa 8 (osam) igrača. Povrede, radne obaveza, a i sam položaj na tabeli uzrok je da je i među ovom osmoricom bilo nogometaša koji su nastupili nezaliječenih povreda ili pod visokom temperaturom. Kasnije su im se pridružili prvo M. Čosović koji je zbog bolova u leđima primjetno teško hodao te potom mladi i neiskusni Lišić. Svi prisutni pribijavali su se dvocifrenog rezultata

ali momci u bijelim majicama daju sve od sebe i u nevidjenoj borbenosti odolijevaju pa čak i povremeno zaprijetu Azevadu. U prvom dijelu ove neravnomjerne borbe poklekli su samo u 11 minutu kada je Smajić odbio snažan udarac Paive a odbijenu loptu Neiva "zakucao" u praznu mrežu. U nastavku, tačnije u 50 minutu griješi sudija Teeuwen i očigledan prekršaj na Čekiću svira u korist gostiju pokazavši na bijelu tačku. Sa 11 metara siguran je bio Degourville. Gosti preko Paza u 60 i DaCoste u 85

minutu povećavaju prednost i nose tri vrijedna boda.

U timu Bosne svi zaslužuju čestitke za poštovanje i kvalitet igre koju su pružili a trener Arif Čosović kaže: "Čestitam momcima, pokazali su kako se i u porazu može biti veliki a više od toga, dali do znanja na koga se u budućnosti sigurno može računati. Hvala im kao i publici koja je večeras bila naš jedanaesti igrač"

NAKON STO JE DOGOVORENO KOSARKASKO TAKMICENJE ZA NAREDNU SEZONU
Zoran Kukic ce igrati za reprezentaciju

Realizovati sve tačke sporazuma u što kvalitetnijem obliku, krenuti u organizovanje zajedničkog takmicenja, te svu pažnju usmjeriti ka reprezentativnim selekcijama - zadaci su koje Kosarkaski savez BiH zajedno sa strukturama iz RS i "HB" očekuje u predstojećem periodu. - Nakon potpisivanja sporazuma oko reorganizacije saveza i sistema takmicenja za predstojeću sezonu dobili smo garanciju za još kvalitetniju budućnost bh. kosarke. Očekuje nas još mnogo posla, ali vjerujem da cemo da kraja godine izvršiti potpuno reorganizaciju saveza - rekao je, između ostalog, generalni sekretar KS BiH Husein Djelilović na redovnoj preskonferenciji u Savezu, ne krijući zadovoljstvo uredjenim poslom. - Bilo je malo nesuglasica oko kalendara takmicenja. Smatrali smo da zajedničku završnicu treba malo razvuci kako bi se na što bolji način odradila. I, praktično, uspjeli smo da doigravanje "prosirimo" na tri mjeseca, što je duplo duže u odnosu na prošlu sezonu - istice prvi operativac Saveza. Prema njegovim riječima, test za Superligu, bit će Super kup (najbolje ekipe iz tri postojeće lige), koji će se održati od 6. do 8. aprila, uoči početka same završnice (7. maja). Djelilović je naglasio da su iz Saveza odasli upitnici klubovima iz A-1 i A-2 lige (koji su na osnovu plasmana iz sezone 1999/2000 stekli pravo da igraju u ovoj konkurenciji), da se prijave za ovaj rang takmicenja. - Svjesni smo da se klubovi nalaze u teskoj materijalnoj situaciji. Zbog toga će

Savez odobriti neke povlastice (manja kotizacija) da bi im olaksali ucesce u A-1 ligi, koja će, najvjerovatnije brojati 12 klubova za muskarce, odnosno šest timova za zene - dodaje Djelilovic. Selektor bh. selekcije Sabit Hadzic posebno je bio zadovoljan sa tackom sporazuma kojom se potvrđuje nesmetano igranje svih igrača iz BiH u reprezentaciji: - S ovim će se baza igrača u mnogome proširiti, i to ne samo u seniorskoj konkurenciji, već i u mladim kategorijama - istice Hadzic, koji dodaje da je već obavio razgovore sa najboljim igračem Borca Nektara Zoranom Kukicom, koji je iskazao spremnost da nastupa u državnom dresu.

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT

Transilation from foreign languages into English.

AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.

1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT
Licencia de Conducir • Permis de Conduire
United Nations Convention on Road Traffic of 19 September, 1949
United Nations License and Permit

ID #200674

Silver, Mariana

291 Broadway, #1408
City: New York
NY, 10007
POB: BOSNIA
SEX: F EYES: BRN HT: 6-04
CLASS: B DOB: 2/14/70
IDP VALID FROM 7/6/00
EXPIRES 7/05/07

291 Broadway, # 1408 New York, NY 10007
(Across 26 Fed Plaza)

City Hall Area/World Trade Center/N,R trains
Tel: (212) 406-3006 Fax: (212) 406-3019
Mon-Fri 9am-5pm, Sat. 10am-2pm

NOGOMET: REAL
MADRID DUGUJE 246
MILIONA DOLARA

Dugovi španskog kraljevskog kluba Realu iz Madrida su narasli na kritičnu granicu 46, 2 milijarde pezeta (246 miliona američkih dolara). Ipak, finansijske prilike u klubu će se urediti u naredne tri godine, rekao je predsjednik Realu Florentino Perez. Nedavno izabrani predsjednik najtrofejnijeg španskog sportskog kluba je izjavio da će da se ozbiljna novčana kriza riješiti s kratkoročnim i srednjoročnim planovima, te da očekuje smanjenje zaduženja kluba za 27 milijardi pezeta

(144 miliona dolara). " Tenutno smo se našli u veoma teškim prilikama i ukoliko ne iznadamo rješenje moglo bi se svašta dogoditi. Uz pomoć prijatelja Realu nadam se da će naš klub riješiti moguće probleme", rekao je Perez, koji je predstavio nekoliko finansijskih planova za naredni period. Klub je angažirao priznatog međunarodnog finansijskog savjetnika Arthura Andersena, koji će pomoći pri modernizaciji finansijskog i proračunskog sistema.

OTPUTOVALA ŽENSKA
REPREZENTACIJA BIH

Ženska juniorska reprezentacija BiH će od 9. do 13. septembra sudjelovati na pretkvalifikacijskom turniru za Prvenstvo Evrope u Kusudasiju kod Izmiru (Turska). Pored domaće reprezentacije na turniru će još igrati BiH, Estonija i Austrija. Mlade reprezentativke jučer su poletjele sa Sarajevskog aerodroma u Istanbul, a potom će nastaviti put za Izmir i Kusudasi. Selektor Dževad Bekić je, nakon petodnevnih priprema u Jablanici, odredio 18 igračica koje će braniti boje BiH. To su: Amela Ljuca, Nataša Pavlović (golmani), Elma Basara, Danijela

Simunović, Elizabeta Brkić, Senada Hačimić, Emina Adžem, Brankica Ivić, Jovana Novaković (odbrana), Džana Djordjić, Dragana Šešić, Vera Šakić, Spomenka Manigoda, Suzana Močević (vezni red), Mia Miljković, Anela Pajić, Rajka Vuković i Brankica Čajic (napad). U stručnom štabu su pored selektora Bekića, treneri Bahra Pobrić i Božo Simović, ljekar Nurudin Šutrović i fizioterapeut Dijana Kurtović. Prvu utakmicu reprezentacija BiH igra protiv Estonije u Kusudasiju u subotu 9.septembra u 17 sati. U drugom susretu ovog kola sastaju se Turska - Austrija.

TENIS: BORBA SPOLOVA

Kako piše New York Times, Donald Trump je ponudio nekadašnjem teniskom šampionu Johnu McEnroeu milijun dolara vrijedan teniski susret s jednom od sestara Williams. Trump je na stol stavio ponudu od milijun dolara za pobjednika kako bi se održao susret između 41-godišnje legende McEnroea i 20-godišnje pobjednice Wimbledonu Venus Williams ili njene 18-godišnje sestre Serene Williams. Susret bi se trebao odigrati u Trumpovom Taj Mahal casinu u Atlantic Cityju, a kako još nije stigao

odgovor od Johna pitanje je da li će se takav susret i održati. Pogotovo što je Richard Williams, otac i trener sestara, izjavio kako one nisu zainteresirane za takvu ponudu. Prva "Borba spolova" održala se 1973. između Billie Jean King i Bobbyja Riggsa kada je 90 milijuna ljudi gledalo kako Billie pobjeđuje. Drugi susret takve vrste održan je početkom 90-te kada je Jimmy Connors pobijedio Martinu Navratilovu u Las Vegasu.

Eminem u problemima

Rap zvijezda Eminem našao se u grdnim problemima zbog razvoda. Velike su šanse da će morati platiti 10 miliona dolara zbog pjesme u kojoj govori o ubistvu svoje žene. Još su veće šanse da će Eminem morati predati petogodišnju kćerku njenoj majci.

Sting u New Yorku

Rock zvijezda Sting planira održati besplatni koncert 12. septembra u New Yorku za oko 25,000 gledalaca koji će trebati karte za ulazak. Koncert će se održati u Central Parku, a sponsor je trgovačka kuća Best Buy.

Teen Miss

Djevojka na slici zove se Jillian Parry i ona je pobjednica ovogodišnjeg americkog natjecanja za najljepšu tinejdžerku na ceremoniji održanoj 26. augusta u Shreveportu, Louisiana. Osamnaestogodišnja Jillian je kao nagradu dobila više od 150,000 dolara vrijednosti u kešu, odjeci, zlatu i poklonima, plus nov novcat Pontiac Firebird. Mladjoj Jillian sada su otvorena sva vrata u USA mada je ona izjavila da želi nastaviti sa školovanjem studirajući pravo.

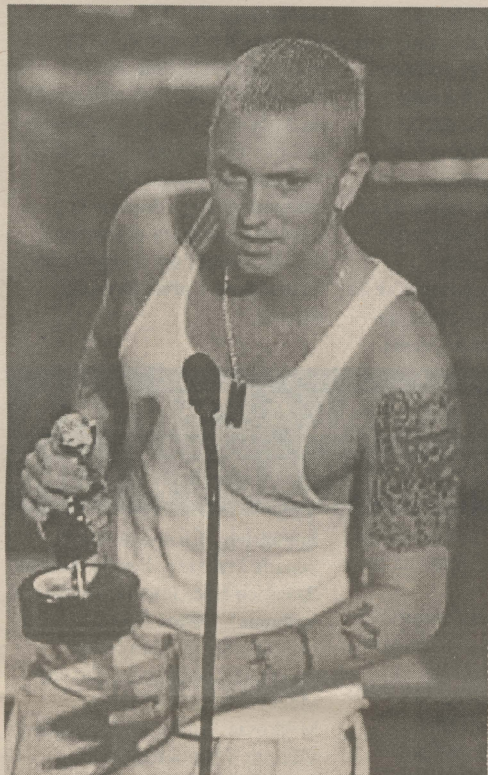

Mel B napustila muža

Tamnoputa spajsica Mel B izjavila je njen muž bio vrlo zao te da ju je skoro ubio jednom prilikom. Mel je rekla da je bila zloupotrebljena i usamljena. Muž dvadesetogodišnje Mel bio je plesac Jimmy Gulzar, a njih dvoje imaju 18-mjesečnu ćerku.

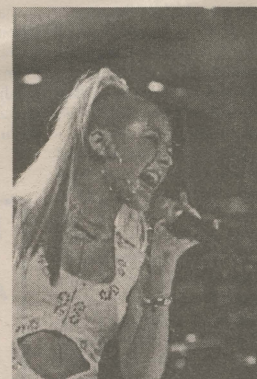
Prodana Versa čijeva kuća

Na slici je kuća ubijenog Gianni Versačija na South Beach, Florida. Mada je Versaće bio ubijen na pragu ove kuće, jedan biznismen iz Sjeverne Karoline platio je za nju 19 miliona dolara. Kuća uz prelijepu baštu i vrt ima 12 spavaćih soba te 13 kupatila.

Vikend za zaboraviti

Teen zvijezda Christina Aguilera imala je nezgodno vrijeme tokom koncerta u Darienu, New York, ona je potpuno izgubila glas pa ga je morala prekinuti. Nakon toga lovci na suvenire su opljačkali njen autobus sa opremom ukravši njen komplet štapova za golf, nešto pirotehničkih sredstava te nešto gimnastičke opreme.

PUTIN DOBIO ROBOTA-PSICA NA DAR U JAPANU

Tijekom boravka ruskog predsjednika Vladimira Putina u Japanu za vrijeme razgovora sa japanskim predsjednikom vlade Yoshirom Moriom njihov naporan razgovor o ekonomiji i međuzemaljskim odnosima razveselio je mali dar koji je japanski predsjednik vlade predao Putinu. Naime, pred kraj drugog razgovora predsjednik vlade na stol je stavio malog robota-psica koji se došetao do mikrofona i počeo pjevati rusku himnu i 'Trojku'. Putin koji je na trenutak bio pomalo iznenađen gromoglasno se smijao kao i ostali prisutni u prostoriji. Japanski predsjednik vlade nakon što je stavio na stol robota, koji ima sposobnost orijentiranog kretanja i ponašanja, rekao je Putinu: 'Nadam se kako će te ovo opustiti.'; izjavio je japanski ministar unutrašnjih poslova. Robotić koji je na dar predan Putinu trebao je malo razmekšati njihove međusobne razgovore koji su bili neuspješni u teritorijalnom pogledu koji muči Japan i Rusiju od II.svjetskog rata.

Bivša kuća Gianni Versačea

AKTIVNOŠĆU PROTIV IMPOTENCIJE

Na temelju teze "što je dobro za srce dobro je i za seks", istraživači su pokazali da svakodnevne vježbe mogu poslužiti kao prevencija protiv impotencije. U dugotrajnoj studiji objavljeni su rezultati kako muškarci koji dnevnim vježbanjem potroše najmanje 200 kalorija imaju manje šansi za impotenciju od onih koji ne vježbaju. Dr. Irwin Goldstein sa bostonskog Medicinskog fakulteta proveo sa svojom ekipom 9 godina nad ovim istraživanjem te ispitivanja vršio na više od 600 muškaraca. Njihova pažnja je bila usmjerena na faktore stila života za koje se vjeruje da dovode do impotencije kao što su pušenje, uživanje alkohola, neaktivnost i pretilost.

	ZA SabaH ISMET HEROVIĆ	MAŽENJE, TEPANJE	UZVI PRI SKOKU	ALATKA ZA LEMLJE-NJE	BAKRENA POSUDA SA DRŠKOM ZA KAHVU	DJELO PROROKA SA SLIKE	STANOVN. STARE AONJE (MN.)	NEUTRON	SabaH	ČAS, URA	ŽELJE-ZNIČKA SINA
	VRSTA CVIJETA, LALA								SPLIT		
									FOSFOR		
	GRAD U ŠVEDSKOJ							DVOJE			
								SPAN. ŽEN. IME			
ZAŠTITNIK, POMAGAČ (MN.)									TANTAL		
									LIJEPLJENJE MLADIĆ U GRČ. MITOLOG.		
AUSTRIJA			MORSKA RIBA KERINA							Ć	
			OZ.MOT. ULJA							DALM.MUŠ. IME	
OKRETAN, PRONICLJIV	PTICA GRABLJIVICA		LIČNA ZAMJEN.				IME FUDB. SPREČE				
							STARJ. AJANATA				
SabaH	PRAVO IME I PREZ. FR. ASTROLOGA SA SLIKE	ZARAZNA BOLEST NOSA (MN.)	DOGAĐAJI KOJE JE PREDVIDIO PROR. SA SLIKE	IME PJESNIKA UJEVIĆA	BOMBA KOJU JE PREDVIDIO PROR. SA SLIKE	ZASTOR, KOPRENA	SATL. URE FOTONULA RIJEČNA UŠĆA NA PIRINEJ. POLUOST.				
						RIJEKA					
TAKSA ZA PRUJLAZ PREKO MOSTA (MN.)							DŽENET			MREŽICA ZA KOSU	
							FEDER. OPRUGA			FRANCUS. ASTROLOG (NA SLICI)	
SAVITI SE, ISKRIVITI SE							SINAK (PUČ. MNOŽ.)				AMPER
							NADIMAK O. MLAKAR				SJ. VJETAR U ITALJI
MJ. U RUSKOJ KOD PENZE (S.J.O.)						PARA	OPASNO STANJE				OTISAK
						OVIM PUTEM	IME ISTRAŽIV. VESPUČIJA				
"EAST NORTH EAST"				ETIČAR MJ. U UZBEKI-STANU (UE.)					SUMPOR KRPA.	MORSKI GREBEN	
									DRONJAK (UVELIČ.)	LITAR	
DOGAĐ. KOJEG JE PREDVIDIO PROR. SA SLIKE							BAŠTOVAN				
							POKAZNA ZAMJEN.				
D		POSESTRI-ME (PJESN.)					ZVJEZDA U SAZVJEŽD. ORAO			UZVIK NESTRPLJENJA	
NEUSKLADENOST		SUPLJIK. VAPNENAC					DRŽAVA. OBLAST			LIVNO	
						ORUDE ZA ORANJE PISMENI ZNACI U MUZICI			OSTATAK NA DNU POSUDE		
									VR		
NAJVEĆE JEZERO U SJ. IRSKOJ				KRAJ U HRVATSK.				BUGARSKI GRAD NA DUNAVU			MALI VRABAC (MN.)
				POKAZ. ZAMJEN.				UGOVOR, POGODBA			
ISTROŠENO ORONULO					JAP. POLUOST. UČESNIK SINJSKE ALKE		POSUDA SA PEPELOM POKOJNIKA MORSKI PUŽ			TELEVIZIJA (SKR.)	
										BARUN SPINOZA	
LJEKAR SPEC. ZA POVREDE TLJELA								SPREMIŠTE ŽITA			
								VRSTA MINERALA			
ORUŽ. SUKOB ŠIRIH RAZMJERA				ONOMAT. GLASA OVCE		ŠVAJCAR. KOMPOZ., JOHAN TIPOGRAFI. RADNIK			DIO USTA U KOSOM PRAVCU, USTRANU		
				STAN. EVR. ZEMLJE							
NJEMAČKA	KOMPOZI. KRSTO					VISOKI OBLAK MAGLE				AUTONOM. POKRAJINA	
	HALOG. EL. (CL)					ALKOH. PIĆE				Ž. IME RUVEIDA	
VODA (LAT.)				STARORIM. POZDRAV			BIV. FUD. DINAMA RUDI			RADJUS ENGL. KNJIŽ. SOMERSET	ČELIK
				RIJEČ. RIBA			100M KV.				MJ. KOD ZADRA
VODENIČAR-KA							VLASI, CINCARI				
							MJ. ZA OTPOR EL. STRUJE				
SabaH	KISEONIK		ARSEN DEDIĆ			ITALIJAN. GLUMAC FRANKO		LEG. PJEVAČ SEVDAHA SAFET ITALIJA			
	POND		OPSEG			ŠVEDSKA					
UČESNIK NEKOG PROCESA							STRASTV. LJUBITELJI MITOVA		PROST. NA BRODU ZA SMJEŠ. TERETA		

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

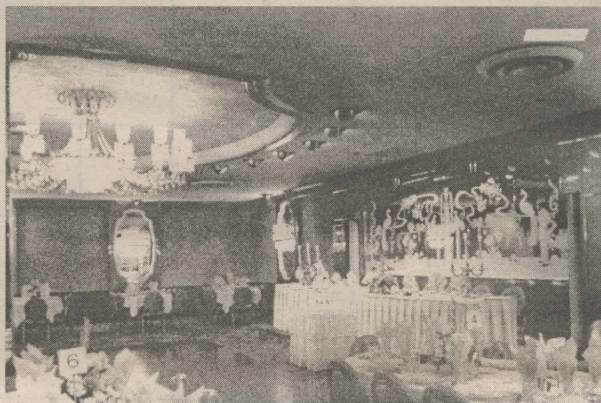
(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

